Anul XIV nr. 28 (657) 13-19 iulie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA

CAŢAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Prin măsurile de forţă iniţiate de avicultorul Năstase,

PSD SE RUPE-N OUĂ

Scuză-mă, nea Nelule, te-am călcat pe Dan Ioan Popescu! Da' n-am vrut neapărat, crede-mă! Dacă-ţi iei piciorul de pe urechea lu' Ponta, o să pot să-mi scot genunchiul din dantura lui Talpeş!
Uuf, hai că sîntem transpiraţi, Adriene! Fluieră-ţi şi tu oamenii şi hai la vestiare pentru duşul rece din toamnă!
vodafone

Adrian Năstase şi Ion Iliescu, căpitanii rivali ai selecţionatei All Backs, dirijîndu-şi fiecare grămada subordonată într-un aprig meci din Turneul Celor Cinci Fracţiuni

Bârfe, șmenuri, șușan[illegible]

Un Porsche Cayenne (varianta 4x4) negru a blocat săptămâna trecută o îngustă stradă din centrul Craiovei. La volan se afla onoriul, pardon, onorabilul Samir Sprânceană, interlop cu acte în regulă al cărui naș este capul bucureștean, albul Nicu Gheară. Mireasa este, dacă vă vine să credeți, că de auzit ați auzit multe, roaba Justiției, judecătorița Camelia. Și ca atmosfera Craiovei postelectorale și solomoniene să fie cât mai aproape de dezastrul politico-infracțional în care se bălăcește, pe locul victimei s-a urcat sigur pe sine conașul Daniel Călin, beizadeaua prefectului PSD, Ion Călin. Acum știm de ce se vor ascunde autoritățile la următoarea revoltă de stradă când vreun creditor va uita să plătească dobânda la camătă și va fi alergat în văzul lumii cu sabia.

La guvern a început să toace, să taie și probabil să spânzure o altă femeie pe locul Dorinei Mihăilescu, cea mai veche și fidelă consilieră a lui Adrian Năstase, dar nu chiar atât de apropiată ca înlocuitoarea sa, nimeni alta decât fosta ziaristă și fosta soție Anca Alexandrescu, fata lui Horia Alexandrescu, aflat la rândul său, tot prin grija premierului, la cârma unei emisiuni fără audiență de pe TVR1 (dar al cărui contract nu i s-a mai prelungit cu toate insistențele cuplului fiicătată). Toate aceste fapte, intrigi și lobbyuri se tocmesc pe banii și logistica contribuabilului.

Atacul pe care l-a dat președintele Iliescu la Năstase în momentul „marii tensiuni“ de la Cotroceni a fost unul la familie, ceea ce l-a făcut pe Adrian Năstase să albească, să se ridice de pe scaun și să-i spună președintelui că-i va comunica decizia sa în câteva zile. Când vorbim de familie nu vorbim de recent bacalaureatul jurnalelor de știri, Andrei Năstase, ci mai degrabă de Dana Năstase, pentru care președintele are o „considerație“ veche și bine documentată. Îi aduce aminte de cocul Elenei Ceaușescu.

Cu ocazia unei discuții private, Mihaela Geoană, soția ministrului de Externe și nașa băiatului Andreei Esca, i-a făcut pe ziariștii de la *Academia Cațavencu* „nenorociți vânduți lui Adrian Năstase“. „Nenorociți“ mai înțelegem, e mai aproape de spiritul nostru, dar „vânduți lui Adrian Năstase“? Încă n-am fost numiți ambasadori la Paris sau Washington.

În schimb, după cele două anchete serial care au trecut în revistă aproape cincisprezece foști miniștri ai fostei guvernări, componenți ai actualei Alianțe D.A. și suspecți de acte care de corupție, care de incompetență, a avut loc o ședință-fulger în care s-au analizat motivele acestui atac postelectoral. Unii dintre „analiști“ au lansat ideea dacă nu cumva am fost plătiți, pentru ca ziariștii de la *Academia Cațavencu* să se-ntoarcă împotriva opoziției victorioase. Foarte puțini dintre ei și-au dat seama de motive și până la urmă le-au expus: poate o fi existat corupție și în sânul lor, poate ziariștii de la *Academia Cațavencu* nu vor să fie părtinitori? Dileme la care nu peste mult timp vor trebui să răspundă.

Acciduzzu

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

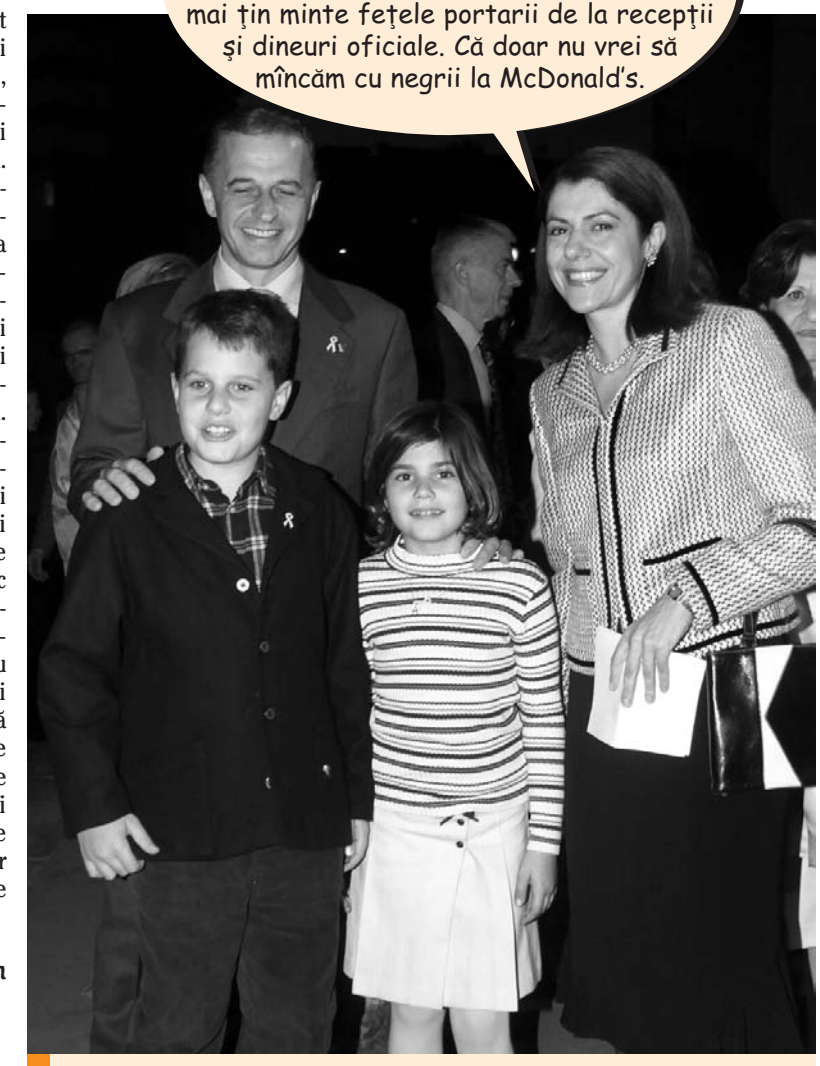
Hai, puiule, să ne întoarcem în America, că m-am cam săturat de vizita asta atît de lungă în Bucureşti. Trebuie să ajungem foarte repede, cît încă ne mai ţin minte feţele portarii de la recepţii şi dineuri oficiale. Că doar nu vrei să mîncăm cu negrii la McDonald's.

Familia Geoană, o familie de emigrați în propria țară, care au simțit pe pielea lor că străinii sînt tratați destul de prost în România

Bula demnitarului

CATEGORIA
DIN ALIANȚA GÎNDIRII

Theodor Stolojan (președinte PNL): „Pe 6 iunie, oamenii n-au cerut demisii în PSD, ci schimbarea întregului PSD.“

CATEGORIA
MĂI, ANIMALULE!

Ion Iliescu (președintele României, către ziariști): „Nu vă privește! Asta e treaba noastră! Abia am venit din avion!“

CATEGORIA
TRĂSEISMELE AMĂRĂCIUNII

Sevastian Pupăză (primar PSD): „Eu mă mișc repede. Am fost la PD, acum sînt la PSD… Important e să fie bine pentru comună.“

CATEGORIA
RETORICĂ APRIGĂ, DE CÎLNAU

Nicolae Văcăroiu (președintele Senatului): „Ați văzut dumneavoastră vreo demisie?!“

CATEGORIA
CROITOR LA VOI M-AȘ DUCE

Marian Oprișan (președinte PSD Vrancea): „La nivelul guvernului, mai trebuie luate măsuri la unii secretari de stat.“

CATEGORIA
DIN VIPUȘCA GÎNDIRII

Marian Săniuță (ministrul de Interne): „Încă sînt colegi care trec foarte repede de la starea de suficiență la încălcarea legii.“

CATEGORIA
ECUMENISM CU FAȚĂ INUMANĂ

Marko Bela (președinte UDMR): „În Transilvania, nu turla bisericii reformate se ceartă cu turla bisericii catolice, ci edificiile ortodoxe, care se înmulțesc ca ciupercile după ploaie, se înalță trufașe peste amîndouă.“

Baftă! Da, da, plătesc consumaţia! 'Ai, moşule, că revin, nu ţi-am zis că sînt prieten cu Năstase şi cu Iliescu? Nu m-ai crezut! Hai, gura, de bişniţaru' dracului, că pun SPP-u' pe tine, 'r-aţi ai dracului de speculanţi, tre' să plăteşti de fiecare dată cînd bei, c-aşa vreţi voi!

Dușmanul euro-scepticilor din România, Nicolae Văcăroiu, cel mai euro-vesel de la putere, care ar da de băut la toată lumea, fără supărare

CATEGORIA
EMIL BOBU

Antonie Iorgovan (senator PSD): „Mesajul meu, ca om cu păr alb și bătut de atîtea vînturi în viața politică, este că nu e bine să ajungem la o vînătoare de vrăjitoare.“

Alin Teodorescu (șeful Cancelariei prim-ministrului): „În două luni se vor observa modificări în combaterea corupției.“

Ioan Cușmir (prefect de Suceava): „Decizia de închidere a porților Mănăstirii Putna a fost luată pentru că spațiul este constant.“

Întunericitul

Anunț pe bune

Fundația Freedom House anunță ediția a V-a a programului Bursele JTI pentru Jurnaliști. Programul constă în stagii de pregătire profesională avansată, cu o durată de 8 săptămîni, în cadrul unor prestigioase instituții de presă din SUA. Programul este deschis jurnaliștilor specializați în domeniile economic, politic și social care îndeplinesc următoarele condiții de participare: vîrsta maximă 35 de ani, minimum 3 ani experiență profesională.
Pentru obținerea de informații, formular de înscriere și depunerea dosarelor, vă puteți adresa Fundației Freedom House: Bdul Ferdinand 125, et. 1, ap. 2, sector 2, București. Telefon: 253.28.38; 0722.205.549; 0740.089.253; fax: 253.00.63; e-mail: freedom-house@kappa.ro; marinescu@freedomhouse.ro
Persoană de contact: Mălina Marinescu, Program Officer

Așezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Harta conflictelor din PSD (I)

Nu avem competența să afirmăm cât de mult influențează clima sau Dumnezeu comportamentul Puterii în această țară, dar există o certitudine: avem o climă coruptă, imprevizibilă și care a început să piardă din vedere interesele celor mulți. Despre oamenii aflați la putere un funcționar al Cerului pe Pământ, ÎPS Pimen Suceveanul, spunea zilele trecute pentru presă: „Dacă sunt aleși, asta-i taina lui Dumnezeu, ca pe noi să ne înțelepțească, sunt aleși ca să se arate unde duce necinstea și necredința cu care ei se-nconjoară. Este adevărat că sunt aleși, dar nu justifică faptele lor nedemne". Toată lumea presei a filmat și comentat telenovelele, revoluțiile sau puciurile din tabăra Partidului Social-Democrat, sfâșiind cu nesaț, cel puțin în ultimul timp, turul pantalonilor privilegiați de banii contribuabililor. Concluziile s-au tras, să ne uităm puțin în fiziologia vrajbei de cumetrie, să înțelegem ce-au bicepșii cu tricepșii sau arterele cu venele.

Iliescu-Năstase

Regele față-n față cu Delfinul. Oltenițeanul versus Tărtășeanul. Proletarul cu Beizadeaua. Complexul solitarului care n-are copii cu o nevastă cu prea puțină personalitate cu drama celui care are prea mulți și o nevastă cu o personalitate castratoare. Peștele alunecos și zâmbitor și Racul tenace și arogant. Președintele (Bunicuța) și Premierul (Dânsul). Așa-zisul Tată al națiunii, dușman al elitelor și proprietarilor, și așa-zisul Reformator, prieten al celor mai bogați și al celor mai puternici. Ori Unul ori Celălalt a fost cauza unui război fără menajamente. Informările de la SRI vorbeau despre persoane din anturajul premierului, printre care și soția sa Dana N., care acumulează averi uriașe. Președintele le-a cerut capul nu numai lor, ci și miniștrilor acuzați de „părăsirea valorilor social-democrate", atac la cele două famiglii atât de ofensator încât, la ultima întâlnire neconstituțională a PSD-ului cu președintele, premierul s-a albăstrit, s-a ridicat în picioare, a părăsit Palatul Cotroceni, n-a mai răspuns la telefonul roșu, și-a scris demisia și a așteptat. A fost la început un joc de șah invizibil, care s-a transformat într-o partidă de table cu strigături în Oborul combinațiilor politico-financiare. După mai multe duble date de Ion Iliescu, a venit marțul neașteptat al premierului. A obținut puteri depline până la congres și amânarea oricărei decizii privind candidatura la Președinția României, pentru a cărei onoare mai sunt testați în *poll-position* Mircea Geoană, Ioan Mircea Pașcu și Mugur Isărescu.

Alin Teodorescu – Vasile Dâncu

Să-i spunem, simplu și eficace: încăierare pe banii de sondaje ai partidului. Sau, cu pretenție de exactitate: bătălia pentru banii alocați sondajelor preelectorale și electorale, adică câteva milioane de dolari pe mandat. Cei doi taxează vistieria partidului cu sume astronomice, peste 16.000 de euro pe bucată, dublul sumei pe care mult mai modestul Abraham o percepe de la Traian Băsescu și Theodor Stolojan la un loc. De aici un conflict de uzură din care, până la acest moment, a câștigat Alin Teodorescu, avansat și cu banii luați. Mult mai puțin galonat profesional, Vasile Dâncu pierde teren pe zi ce trece, fiind măcinat de Alin T. pentru eșecul de la Cluj, iar Vasile D. îl sapă pe Alin T. pentru un contract de consultanță electorală pentru care a încasat 100.000 de dolari. Iar Geoană a obținut mai puține procente decât Rus.

Miron Mitrea – Dan Ioan Popescu

Au plecat ca fin și naș. Trandafiri la altar. Și-au făcut vacanțele împreună, au depus împreună, dar la un moment dat s-a stricat căruța. Nimeni nu poate spune de la ce a plecat conflictul. Oamenii lui Mitrea vorbesc despre cupiditatea insuportabilă a DIP-ului, cât și despre refuzul sistematic al ministrului Economiei și Comerțului de a aloca fonduri de publicitate pentru trustul de media patronat de Cristian B., trust despre care toți mai la înalta poartă de la Bruxelles se vorbește că ar fi al ministrului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului. Ce-i drept, monitorizarea publicității regiilor patronate de M. Ind. adie firav pe la Prima TV, Kiss FM, Radio Star sau pe la cele câteva revistuțe conduse de C.B. Generalii lui Dan Ioan, cum i se mai spune ministrului, ne-au șoptit că inițial cei doi vorbiseră ca trustul să-l facă bara-bara, dar Transportatorul oficial l-a pierdut pe drumurile pline de gropi ale guvernării pe Energoutul Popescu, ceea ce a declanșat mânia hidrocentralelor. Un conflict care astăzi este atenuat puternic de trecerea anilor, creșterea burților și necesitatea unei alianțe de conjunctură.

Șerban Mihăilescu – Viorel Hrebenciuc

Fostul sgr al guvernului, denumit de către presa franceză „Micky Le Bakchich", pe românește Micky Șpagă, desuet comunist adaptat la orice culoare, aflat la putere din anii '70, placă turnantă a cadourilor de partid și de stat, acuzat pentru scoaterea banilor din scoaterea navei „Rostock" și până la traficul de influență și icoane, a avut în timpul campaniei electorale o preocupare obsesivă în a-l convinge pe Octav C. să-l nominalizeze pentru postul de șef al logisticii, o variantă mult mai intelectuală pentru termenul de peșteră a lui Ali Baba. A reușit. Următorul său obiectiv fiind debarcarea lui Viorel H. L-a subminat sistematic în fața lui Octav C., iar atunci când prindea momentul aprindea cele mai grețoase fitile între Dan Ioan Popescu și Viorel H. A stat pitit după cireș pentru a înhăța pe lângă foloasele clasice și funcția de șef al campaniei electorale. La analiza de după campanie a promovat ideea comparării rezultatelor electorale de acum patru ani cu cele din iunie anul trecut. Motivul: doar Dan Ioan Popescu la București și Viorel Hrebenciuc au obținut rezultate mai slabe ca în 2000. Doi dintr-o lovitură!

Viorel Hrebenciuc – Dan Ioan Popescu

Bătălia din industria jafului petrolier a lăsat urme adânci în guvernarea social-democrată. RAFO Onești contra Petromidia a fost una din principalele mize ale privatizării Petrom. Bătălia Corneliu Iacubov (apropiat până la congruența conturilor din Elveția și a caselor din Monte Carlo de Viorel H.) contra Dinu Patriciu (apropiat lui Dan Ioan) s-a transformat ulterior în bătălia Ovidiu Tender (apropiat lui Ion Iliescu, Ioan T.) – Dinu P. Scopul: dominarea pieței carburanților din România, împărțirea tortului Petrom, adică o piață de câteva sute de milioane de dolari pe an. DIP-ul, deși social-democrat, a fost identificat ca fiind principalul apărător al intereselor Petromidiei, nefiind de acord cu transformarea Petromului în principal furnizor de țiței pentru RAFO. Manevra de eschivă a lui Iacubov, făcută în urmă cu un an prin împingerea în față a omului de afaceri cotrocenist Ovidiu T., a însemnat declanșarea unei bătălii în care a fost angrenată și lumea interlopă. Marian I. (recuperator foarte capabil), cel prezentat de către ziarul *Atac* (al lui Ovidiu T.) drept salvatorul RAFO de la faliment, a fost subiectul unei plângeri oficiale a ministrului Economiei și Comerțului, ce s-a simțit amenințat cu moartea. Cel puțin așa a interceptat banda unui serviciu secret.

Victor Ponta – Octav Cozmâncă

„Micul Titulescu" contra „Micul Napoleon"! Puțoiul contra Ciclopului. Comuna Chitila contra satului Talpa (Botoșani). Motocicleta contra Rabei. Generații diferite, modele antagonice, stiluri contrare. Nici măcar amantele lor nu s-ar așeza la aceeași masă. Impetuos, frustrat, agil, clonă a lui Adrian N., dar ușor miop, Victor P. a cerut practic demisia lui Octav C., în opinia sa, exponentul suprem al dinozaurilor din PSD. Cazmalele după ceafă ale proletariatului din Raba Puterii n-au întârziat să apară. Păi, ce credea el, că în PSD se ajunge sus așa ușor, „fără muncă"? Repliat, Micul Titulescu și-a șters ochelarii aburiți de emoție și a promis ca va reveni la Conferința Națională din august. Pentru a doua rundă.

VOR URMA: **Dan Matei Agathon – Dorina Mihăilescu; Clanul Clujenilor Rus – Clanul Moldovenilor Hrebenciuc; Consilierii străini – PSD; Consilierii români – PSD.**

Liviu MIHAIU

fiică

D'aia e ministru Daea

După remanierea ultrarapidă de săptămîna trecută, Executivul devine tot mai mult Guvernul Adrian Năstase și tot mai puțin Guvernul României. Mai mult, Guvernul Adrian devine în bună măsură guvernul Dana Năstase. Un exemplu care susține asta e cel de la Agricultură, unde a ajuns ministru Petre Daea, un fin al Danei, fiica lui Angelo Miculescu. Și Petru Daea are o firmă avicolă, ca aia de la Cornu, numai că undeva prin Oltenia. O legendă spune că, pe vremuri, prin anii '80, participînd la o vînătoare alături de alți activiști, Petru Daea s-ar fi îmbolnăvit de trichineloză și, din cauza scandalului, au fost pedepsiți cu destituirea de Nea Nicu. Așadar, la Agricultură a venit unul obișnuit să i se numere ouăle, iubitor de vînătoare și, desigur, marginalizat de Ceaușescu.

Protecția presei este asigurată de polițiști cu grade de milițieni

Săptămîna trecută, un cotidian central i-a luat la puricat pe prima pagină, în două rînduri, pe polițiștii din IPJ Hunedoara care se cred, încă, milițieni de rang înalt. A treia zi, de cu zori, polițaii incriminați s-au aruncat asupra tarabelor și au cumpărat tot tirajul cotidianului, temîndu-se că vor fi, din nou, „pictați" în ziar. Efortul s-a dovedit a fi gratuit, întrucît respectiva publicație nu a mai scris nimic despre ei. În mod normal, oricine altcineva decît un polițist s-ar fi uitat prin ziar înainte să cumpere cu toptanul. Noi bănuim că polițaiul care știe să citească a fost prea ocupat, iar de problema ziarelor s-a ocupat cel care știe să scrie. C-așa lucrează ei. Întîi acționează (arestează etc.) și abia mai apoi se uită să vadă ce-au făcut.

Drumul spre graniță fără frontieră de calitate

În plină criză a PSD, Arogantul părăsea Bucureștii săptămîna trecută pentru a inaugura noul punct comun de vamă cu Ungaria, situat în anonima comuna bihoreană Săcuieni. Deși întîlnirea cu omologul maghiar Peter Medgyessy trebuia să aibă loc mai devreme cu o lună, acest lucru nu a fost posibil. Bineînțeles, tot din cauza românilor, care nu terminaseră drumul de acces „european" către frontieră. Secretul amînării stă în banii virați de la statul român unei firme de construcții orădene, Selina, al cărei patron este un obișnuit cîștigător al contractelor de achiziții publice. Toate ca toate, dar cu drumul pînă la Săcuieni a dat lovitura: pentru cei cîțiva kilometri de asfalt (vreo cinșpe), statul român va plăti în conturile SC Selina extrem de multe miliarde (circa 160). Extrem de multe pentru calitatea slabă a lucrărilor efectuate, dar numai bune pentru prietenia patronului, Beniamin Rus, cu un ministru cu mustață în formă de manivelă.

Platon și Aristotel asfaltînd un drum rebel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

MARIAN OPRIŞAN: „Probabil voi ajunge ministru de Interne“

Sebastian Oancea, ziarist la *Ziarul de Vrancea,* şi cîţiva colegi au realizat un interviu de mare delectare cu Marian Oprişan, baronul Vrancei. Redăm cîteva fragmente, poate cele care arată cît de mult i se urcă unuia la cap victoria şi mînăria. (Eugen Istodor)

Marian Oprişan: În Europa civilizată, unde vrem să mergem, în Uniunea Europeană, acolo unde ne dorim să ajungem cu toţii, aceste chestiuni sînt deja norme de civilizaţie politică. Cine pierde alegerile demisionează.

Rep.: Domnul Dan Ioan Popescu a pierdut alegerile.

M.O.: Da.

Rep.: Ce-i recomandaţi?

M.O.: Eu nu-i recomand nimic.

Rep.: Ar trebui să plece din funcţia respectivă.

M.O.: Dan Ioan Popescu. Bineînţeles. Deci Dan Ioan Popescu trebuie să plece din funcţia de preşedinte al Organizaţiei Municipiului Bucureşti pentru că a pierdut alegerile.

Rep.: Nu vă e teamă că vă veţi strica relaţia cu dumnealui?

M.O.: Mai mult decît cuibul de pedişti din Distrigaz, din Electrica, care ne-au şicanat în permanenţă în tot acest interval de timp şi să oprească gazele la Focşani, nu are ce să-mi facă domnul Dan Ioan Popescu.

Rep.: Ce alţi lideri ar trebui să-şi mai dea demisia?

M.O.: Toţi care au pierdut alegerile.

Rep.: Domnul Rus?

M.O.: E o chestie de logică la domnul Rus. Toată lumea interpretează ca un scandal în PSD, o disoluţie, o schismă. Nu-i nici o schismă. Este logic.

Rep.: Ce părere aveţi despre Geoană?

M.O.: După părerea mea, Geoană poate să fie şi preşedintele României.

Rep.: De care tabără din PSD sînteţi mai apropiat: cea a domnului Iliescu sau cea a domnului Adrian Năstase?

M.O.: În Partidul Social-Democrat nu sînt tabere. PSD este un partid puternic, un partid susţinut de cetăţeni, s-a văzut în alegerile locale din 6 iunie din judeţul Vrancea, cînd am obţinut 52,06% din voturile cetăţenilor. Partidul Social-Democrat e un partid serios.

Rep.: Domnul Priboi va mai candida susţinut de organizaţia Vrancea?

M.O.: Aici e o problemă a organizaţiei judeţene.

Rep.: A fost supus unor analize din partea partidului, a avut responsabilităţi?

M.O.: Domnul Priboi a ajutat foarte mult judeţul Vrancea în întreaga sa activitate. Domnia sa a răspuns de relaţia cu administraţia centrală şi Parlamentul României în ceea ce priveşte activitatea politică.

Rep.: De doamna Simona Marinescu ce părere aveţi?

M.O.: Sînt decepţionat.

Rep.: Va mai candida în Vrancea?

M.O.: Poate candidează în Irak.

Rep.: Vă gîndiţi să avansaţi profesional?

M.O.: Da' n-am avansat profesional cu sprijinul cetăţenilor din Vrancea?

Rep.: Să plecaţi la Bucureşti.

M.O.: Nu. Eu doresc să fac ceea ce mă pricep foarte bine: administraţie. Chiar am refuzat.

Rep.: Veţi ajunge ministru de Interne?

M.O.: Probabil că am să ajung şi ministru de Interne.

Rep.: Cît v-aţi propus să trăiţi?

M.O.: 94 de ani.

Rep.: Care este cel mai bun prieten?

M.O.: Miron Mitrea.

Rep.: Mînţiţi vreodată?

M.O.: Nu.

Rep.: Mînţiţi prin omisiune?

M.O.: Da. Cîteodată mai omit unele lucruri, dar le spun pînă la urmă.

Rep.: Vor mai fi artificii?

M.O.: Întotdeauna.

Rep.: Vă plac mult artificiile?

M.O.: La copii le plac.

Rep.: Dar dumneavoastră personal?

M.O.: Vreau să înţelegeţi un lucru. Deci eu impun la cei care se ocupă de aceste manifestări să folosească artificiile numai şi numai pentru copii, pentru că, în perioada cînd eu lucram la Întreprinderea de Confecţii Focşani şi eram operator de sistem – pentru voi, aşa, eu am adus primul Coral 4030 în judeţul Vrancea, primul calculator de generaţie 4 – copilul unei colege de-ale mele, care era şefa mea, a întrebat-o odată pe mă-sa: „Nu-i aşa că portocalele sînt albastre?“. Eu, care eram un tip foarte influent în fabrica aia, eram cu săru' mîna, ştiam să mă port. Că înainte de '89 am pupat mîna la toate nespălatele alea pe la alimentară, că nu aveai cum să cumperi un salam, o chestie de genul ăsta. Asta era situaţia.

Rep.: La ora actuală aveţi vreo relaţie?

M.O.: Sînt cavaler-celibatar-necăsătorit.

Rep.: Se bat fetele pe dumneavoastră?

M.O.: Nu ştiu. Vezi tu? Ai văzut tu chestia asta? Scrie la gazetă.

Rep.: Vi se spune baron. Vă deranjează acest lucru?

M.O.: Mă deranjează pentru că unii jurnalişti au asociat titulatura de baron cu cei care au legătură cu încălcarea legii.

Rep.: Lumea spune că aţi fost hoţ.

M.O.: Sînt invenţii ale lumii interlope că am fost hoţ de buzunare. Noi sîntem oameni care nu tolerăm infracţiuni de violenţă pe raza acestui judeţ.

Domnule preşedinte, sper că nu sînteţi în tabăra celor care mă acuză că am cumpărat voturi la locale. Păi, n-aţi zis dumneavoastră să nu mai furăm?

Grup de feciori ai Vrîncioaiei, ai unor mame din Olteniţa şi ai unei turnătoare, nevoiţi să iasă şi ei în stradă de bine ce o duc

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveţia-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeş Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Şerban Mironescu, Cornel Mareş, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluţa Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviţă, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuţa, Eugenia Bărbulescu.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care
se nesimțește

Nesimțiților! Uite, exact așa și exact sus în stînga, pe prima pagină, s-a găsit un ziar să-i numească pe jurnaliștii de la unele posturi de radio și televiziuni miercuri. Pentru că aceștia, preluînd știrea despre demisia lui Năstase, nu s-au sinchisit să indice clar sursa, asigurînd astfel dramul de nemurire cuvenit cotidianului în cauză, mulțumindu-se să folosească doar sintagma impersonală „potrivit presei centrale“. Trecînd peste conotația „colegială“ a acestei ieșiri, ochii îmi cad, la două rînduri sub înjurătura asta, peste articolul „Cum să obținem încrederea oamenilor“. Bunul-simț, invocat chiar de dumnealor, ne spune că în nici un caz nu așa se obține această încredere. Intenționat nu voi aminti nici eu numele cotidianului, pentru că sînt convins că aceasta manevră a urmărit tocmai o creștere a popularității bazată pe reacția celorlalți. Ne așteptăm deci la încă un rînd de „nesimțiți“.

Libertatea de marți. Gheorghe Ștefan Pinalti are ideea înființării unui pepene, adică Partidul Piatra Neamț – un partid de uniune locală. În timp ce, conform unui studiu Eurostat (publicat și de *Jurnalul Național),* Călărași se află pe locul 4 în Europa la șomaj. Sîntem deci în semifinale măcar la Europenele de șomaj. În aceeași zi ***Adevărul*** ne ține la curent cu evenimentele cultural-artistice. Șase deținuți-artiști de la Penitenciarul de maximă securitate Poarta Albă, condamnați la ani grei pentru omor, se află deja la a doua expoziție de pictură pe litoral. Temele lor predilecte sînt cele religioase, ei devenind maeștri în icoane. Or fi auzit oamenii că arta și religia te eliberează.

Curentul de miercuri ne anunță că pentru la toamnă este pregătit un puci la Chișinău. Ni se pare normal că la toamnă, că doar n-o să te apuci să-ți strici perioada de concedii din iulie-august cu lovituri de stat; sînt și puciștii ăștia tot oamenii, ce Dumnezeu! Sau o fi opțiunea sponsorilor, care știu că vara nu se obțin prea mulți bani din publicitate sau drepturi de televizare, fie și pentru un puci. Ținînd cont că anul acesta au loc alegeri în Moldova, nu cred că este cel mai bun moment. Păi, te chinui să iei puterea cu forța doar pentru cîteva luni, pînă la scrutin?

România Mare pune în sfîrșit degetul pe rană în articolul „Grave deficiențe în asistența medicală psihiatrică“. Un material profesionist, redactat în deplină cunoaștere a situației. Este printre puținele dăți cînd avem încredere în sursele *României Mari.*

Joi. Dacă în privința demisiei anunțate de Năstase interpretările, comentariile și atitudinile presei sînt dintre cele mai variate și contradictorii, asupra unui lucru, totuși, toate ziarele au căzut de acord: președintele Austriei a murit. Cu o rigoare și un simț al datoriei specific germanice, Thomas Klestil a decedat fix cu o zi înainte de terminarea mandatului, demonstrîndu-ne încă o dată ce înseamnă să ai o viață ordonată, calculată la minut.

România liberă de joi publică o știre consolatoare și încurajatoare mai ales pentru bucureștenii care, în aceste zile toride, circulă cu autobuzul 368: 4% dintre francezi nu se spală deloc. Hai, că n-ar fi chiar așa de rău, dar cînd mă gîndesc că ceilalți 96% dintre francezi folosesc parfum mai mult decît folosim noi românii apă, parcă se reechilibrează pH-ul tot în favoarea lor.

Din ***Curentul*** de joi aflăm că la Spitalul Clinic Județean Sibiu s-a înființat prima bancă de oase din Transilvania. În București, bănci de acest fel existau cu mult timp înainte. Cea mai cunoscută a fost Bancorexul, care la vremea respectivă a putut oferi cîte un ciolan bun de ros celor mai mulți dintre mai-marii zilei. De reținut că o bună parte din lichiditățile de oase se află la saltelele pensionarilor, care molfăie la ele după ce în prealabil le-au fiert de cîte zece ori. Dacă aceștia nu s-ar mai lăcomi atît și ar depune o parte și-n bănci, s-ar echilibra atît deficitul de cont curent cît și balanța de plăți externe și s-ar putea trece cu succes, din 2005, la Osul greu. Tot în acest număr, un material despre recrudescența sinuciderilor în ultima perioadă, însoțit de o fotografie: o tînără domnișoară cu blugi mulați, destul de apetisantă, stă cu spatele la noi întinzîndu-și piciorul peste o balustradă, poziție care-i pune de minune în valoare posteriorul. Într-un cuvînt, o imagine care în nici un caz nu ne trimite cu gîndul la sinucidere, ci dimpotrivă, la bucuria de a-ți trăi din plin viața. S-o fi vrut o poză cu valoare terapeutică, antidepresivă.

Din ***Libertatea*** de vineri aflăm că Oana Zăvoranu este patroana unui cimitir de succes, situat pe prelungirea Bulevardului Metalurgiei. Și bineînțeles că știrea nu putea fi asezonată decît cu o poză de jumate de pagină înfățișînd-o pe vedetă aproape dezbrăcată, întinzîndu-se lasciv. Ca să ne bage în mormînt.

Alexandru DUȚU

VĂCĂROIU DĂ SEMNE CĂ SE TRECEȘTE. FRUMOS AR FI SĂ-I ADUCĂ CINEVA O BERE ȘI SĂ-I SPUNĂ CE S-A MAI ÎNTÎMPLAT ÎN PARTID ÎN ULTIMA SĂPTĂMÎNĂ !
MARIAN.

canalul
mass-midia năvodari

● **Fostul director general al TVR, Liviu Pojoni (PNA-ul știe de cine vorbim?), se crede un mare operator, calitate în care a început să lucreze, pe post de director de imagine, la filmul lui Geo Saizescu *Păcală se întoarce.* Deși rateurile de filmare i-au fost iertate, actorii nu au putut tolera aerul de șef care dă ordine mereu, aer de care Pojoni nu s-a putut dezvăța. Așa că interpreții au făcut un tărăboi, amenințînd cu stoparea filmărilor dacă nu este schimbat „directorul” de imagine. Și, cum actorii erau mai importanți, Geo Saizescu a renunțat la fostul director PSD al TVR!**

● **După ce a plecat de la Antena 1, lui Mircea Dinescu i-a rămas mult timp liber și au cam început să-l mănînce palmele după ceva treabă nouă. Așa că a pus la punct o nouă publicație, *Rrom bogat, rrom sărac,* subintitulată „o halt-fel dă publicație”. Sperăm că toți cei din target-ul revistei știu să citească!**

● **Se pare că actualei directoare a postului Radio Total, Rodica Culcer, nu-i mai ajunge audiența acestui respectabil efem bucureștean și, fiind în permanentă căutare de noi job-uri (ambasada SUA înainte de '89, BBC, Europa FM, TVR, Total), evident mai înalte, a bătut hotărîtă și la ușa virtualului canal de știri Antena 3, aflat în proprietatea PURului Dan Voiculescu. Unde s-a autopropus șefa *Știrilor.* N-a primit încă răspunsul negativ.**

Zețarul Ivan

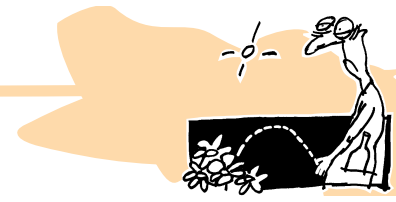

România.
Mici fragmente de neant.

Iliescu are coloana vertebrală oficială

V-ați obișnuit, probabil, cu gîndul că eu merg la magazinul „Muzica“ din Capitală în fiecare săptămînă. Ei bine, ultima oară nu am putut să parchez și să intru în magazin, pentru că un jandarm a urlat la mine că nu e voie să parchez acolo, că vine domnul Iliescu și zona a fost controlată cu antiteroriștii. În ultima vreme, îmi e tot mai greu să îmi desfășor activitatea prin oraș din cauza vizitelor lui Iliescu care, printr-o stranie coincidență, are treabă cam prin aceeași zonă ca mine. În condițiile astea, vreau să-i transmit ori să mă ia și pe mine cu o mașină din aia de bodyguarzi, ori să lase dracu' textele alea cu „sărăcia“ și să-și ia un elicopter, pînă nu ajung eu pe drumuri din cauza întîrzierilor.

Ținuta de gară

În parcul dintre Gara de Nord și Ministerul Transporturilor am văzut eu pentru prima dată în viața mea un cetățean de culoare, da' unu' real, în mușchi și oase. Zilele trecute am văzut, tot în acel parc și tot pentru prima dată în viața mea, un cetățean îmbrăcat în: șosete din material sintetic; izmene albe, un pic lăsate pe șolduri, cum se poartă; bustul descoperit; cravată cu nodul mare. Părul răvășit natural, fără pic de gel (nu știu cum naiba îi reușește). Ceea ce m-a surprins – nu știam că așa trebuie – a fost că șosetele și cravata erau la culoare: verde cu negru. Cred că îi mai trebuiau, totuși, o curea de piele la izmene și o batistă negru cu verde prinsă cu boldul la pectoralul stîng.

Marele Zid chinezesc de mașini

De săptămîna trecută am devenit antichinez. Veneam de la mare duminică seara cu mașina și, pe la Lehliu, dau de o coloană mare, staționînd. După vreo 10 minute, oamenii au început să iasă din mașini. Firește că, din om în om, s-a aflat care era cauza dopului. Numai eu și cele vreo 50 de mașini din spatele meu eram fierți de curiozitate și nu puteam afla nimic pentru că între noi și prima parte a coloanei erau două Audiuri cu chinezi. Vă dați seama: toată informația se oprea la ei.

Fitnessimțire

Un individ trage de barele negre de pe capota unui Matiz roșu. De ce? Pentru că mașina bloca trecerea unui camion al Poștei Române. Proprietara Matizului iese în fugă din Oficiul Poștal nr. 9 pentru a elibera trecerea. Individul trage în continuare de bare, chiar și cînd proprietara dă să pornească mașina, și rîde tîmp. Proprietara strigă sufocată de nervi, în timp ce individul vine cu replicile: „Fă, vezi că te răstorn dacă vreau!”. Aici intervine lămuritor șoferul camionului: „Reclamați-l, doamnă, e coleg cu noi, numai prostii face, îl cheamă Eremia Daniel, reclamați-l, că și noi ne-am săturat de el!”. M-am gîndit atunci la sărmanul șofer al poștei. Presupun că, de fiecare dată cînd pleacă de lîngă camion, la venire îl găsește răsturnat.

Ethos, Portos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Cotețul de voievozi români

Mihai Viteazu e pe grămada de lemn și o scarmănă pe Ana Ipătescu. Ștefan cel Mare și Puwaca nu se înțeleg deloc. „Nu au anvergură.“ Vlad Țepeș se urăște cu Petru Rareș, Vlad e surd de o ureche, dar repede înfigăreț la mîncare, pe cînd Rareș e țanțoș și grăbit. Burebista era s-o mănînce de două ori pe regina Ana, noroc cu Iliescu, a trecut prin dreptul lui și a măcănit, chestie care pur și simplu l-a deconcertat.

Avem o istorie măreață

Ograda familiei Niță e plină de astfel de conflicte de-a dreptul istorice. Aici, datorită profesorului de istorie pensionat, istoria nu mai este istorie, e un lung șir de plăceri și tristeți ale unor nume parcă și ele ieșite din viața competițională. Ograda lui nea Niță din Bîltana numără 25 de găini și cocoși, doi porci, trei curcani, șase rațe. O întreagă epopee. Mihai Viteazu este cocoș. Ana Ipătescu este găină. Ștefan cel Mare și Puwak sînt niște porci ce vor fi tăiați de Crăciun. Vlad Țepeș și Rareș sînt doi curcani făloși. Burebista e cîine, regina Ana și Iliescu două rațe. „Ani de zile am predat copiilor această istorie românească. Cînd era Dej, nu aveam voie să vorbim de legionari, de partide istorice, cu Ceaușescu mai pomeneam, dar citam cum zicea partidul, după Revoluție, bine zicea Vadim, a rămas istoria chioară de cîți i-au găsit adevărul. Ograda asta e un fel de preamărire a valorilor acestei țări. Adevărul e unic, avem o istorie de care sîntem mîndri, pe care nu știm s-o prețuim. Vlad, Mihai Viteazu, Ștefan, toți sînt niște ctitori de națiune.“

„Sînt ctitori și cînd răhățesc pămîntul?“

„Se știu tot felul de lucruri despre toți voievozii și despre poeți, dar ei rămîn marile noastre statui, modelele noastre fără de care nu putem trăi. Eu, de exemplu, am citit că Ștefan făcea o biserică după fiecare victorie, bun, eu ce mi-am zis, voi pune și eu un pom în grădină la fiecare pensie... Problema mea e că m-au fraierit țiganii din piață și mi-au dat altoi prost. Ca să-l răzbun pe Ștefan, m-am răzbunat pe țigani și i-am dat unei vulpi numele Țiganiada și stau cu ochii pe ea pînă o s-o prind. Apoi, Eminescu, poetul nostru național, este un mare om, dar a murit de sifilis. Ce am făcut eu? Nu am fost niciodată la femei, iată la ce e bun exemplul. Adică stau cu nevasta mea de douăzeci și cinci de ani de zile. Eminescu este numele unei găini care anul trecut a făcut ou după ou, dar anul ăsta cred că o tai. Vedeți, mai greșesc cu numele astea, fiindcă adevărul e că ograda îți joacă feste. Vezi, Țepeș era puternic, era fioros, dar a dat strechea în el și nu mai aude, dar, surd-surd, are ambiție în el.“

Mă muiere, mă tot uit la Mihai Viteazu ăsta al nostru și constat că s-a făcut cam tare-n clonț. Nu punem de-o „trădarea de la Cîmpia Turzii”? Că așa mi-e poftă de un borș cu leuștean...

Eroul reportajului nostru își porecleşte orătăniile din bătătură cu nume de voievozi deoarece nu are bani să-şi cumpere boi şi porci pentru lumea politică

Comunism și tranziție

În ograda lui Niță istoria se repetă în fiecare zi, iar voievozii noștri, fie ei găini, rațe, curcani, își mănîncă mălaiul, își cotcodăcesc destinul. Ceaușescu a murit anul trecut de bătrînețe. Era un măgar. Rațele Marx, Engels și Lenin au murit înecate într-o inundație de acum doi ani. Cu toate astea, comunismul este bun în sine. Năstase e un pui banal. Niță nu-i dă prea mult viitor. O să-l taie spre sfîrșit de toamnă, că acum are ce mînca.

Eugen ISTODOR

ACADEMIA CAȚAVENCU ANGAJEAZĂ...

Aiurea, nu angajează nimic, voiam doar să atragem atenția asupra următoarei informații de maxim interes: doamnelor și domnilor, s-au întors fetele noastre! Fetele care se bronzau anul trecut pe acoperișul blocului de vizavi și ne făceau nouă minunate dupăamiezile urîcioase de sîmbătă și duminică, cînd scriam pentru revistă, ei bine, sînt la locul lor, și-n 2004! Pe acoperiș, fac plajă la bustul gol și se ung cu de toate pe corpulețele lor de iasomie! Vă mulțumim că existăm! Pupici, păpușile! (Căutiș, mînile pe tastatură, la vedere!)

În service mașină de pui, azi o vezi și mîine nu-i

E popor mistocar românul, rîzi cu el, te răsfeți, e ospitalier, spune bancuri, dar, hop, te trezești că, rîzînd cu el, sătul de atîta spus și ascultat, îți face și niște bancuri de te ustură și îți spune să mergi la Justiție. Rîzi din inerție și atunci, dar duci mîna la portofel și rîsul, actele, mașina, banii sînt duse. De vină este și Bulă, îngropat o dată cu Ceaușescu. Un banc al tranziției sau al intrării în Europa este cel de mai jos. Cică o moldoveancă, Gina Neculai, a avut un superaccident. Ea a ajuns în spital, Nubira în service-ul Moldotrans. După ce ambele au ieșit din reparații capitale, s-au apucat iar de bătut șoselele. Și a urmat un ghinion ușor, de vară. Reparații doar pentru Nubiră. Noul garaj vede că plăcuța cu numărul de identificare de pe motor nu corespunde cu cea din certificatul de înmatriculare. Experții veniți la fața schimbată a mașinii spun că nu mai e Nubira aia de altădată, nu mai sînt ale ei: caroseria, lonjeroanele, adio, airbag-uri duse, combina CD. Sînt luate toate de la o Nubiră proastă și făcută armonică cu un an înainte. De rîs a rîs Gina, au rîs colegii de la muncă, s-au crucit polițiștii și au rîs și ei, și așa, parcă așteptarea dreptății ce nu vine niciodată trece mai ușor. Doar bancul cu mașina schimbată în service va dăinui. Bine că a murit Bulă! Că pe vremea lui se spuneau bancuri și se făcea lumea că muncește. Acum face lumea bancuri, are țara de muncă, dar și de furat.

Eugen ISTODOR

Gherla unui cui în cap

Doamnelor și domnilor, veți citi scrisoarea unui eliberat din Penitenciarul Gherla către un fost coleg de detenție, Toth Attila: „Salut prietene, frați pînă la moarte – OK!, pe scurt doresc să-ți explic ceva foarte interesant prin această scrisoare, iar tu s-o citești cu mare atenție. Bine! – Otto – La eliberarea mea col. Pop înainte cu o zi m-a chemat la el să îmi propună un tîrg. Mi-a zis să dau o declarație precum nu am văzut și știut ce s-a întîmplat cu tine. Și mi-a m-ai spus (explicat) căci tu frate ai vrut să profiți de banii lui, mi-a zis căci vrei să iei banii despre el, adică de pe dînsul. Mi-a explicat (zis) că are un apartament la Cluj, o casă la țară, animale, pămînt și să depun declarație că îmi oferă țigări, cafea pe loc s-au cînd ies pe poartă suma 100.000 lei. Bineînțeles frate nu am acceptat acest lucru, am făcut la mișto o declarație cum mi-a zis el să scriu. Col. Pop a mituit trei hoți cu cafea și țigări. OK!“.

Toth Attila, intrat în Gherla pentru înșelătorie la 30 de ani, a primit „botezul“ hoților, „botezul“ gardienilor, „botezul“ colonelului Pop, șeful secției sale, a primit și scrisoarea colegului său. Apoi, după atente îngrijiri medicale, în semn de protest și-a bătut un cui în cap. Cum? A luat cuiul, l-a pus cu ascuțișul spre cap și s-a izbit de zid pînă cînd cuiul a intrat în cap.

Mars, Engels și Bounty

Bursa şpăgilor

Cu un halat alb descheiat poţi ajunge departe

În primul rînd, aş vrea să-i cer scuze Nicoletei Luciu că nu am putut să-i răspund aseară la telefon, fiindcă citeam o carte de filozofie împreună cu prietena mea. În al doilea rînd, aş dori să o asigur pe Nicoleta că mai am puţin din cartea aia şi o termin, aşa că mă poate suna oricînd de joi încolo. Miercuri, însă, ar fi foarte bine că Nicoleta să cumpere *Academia Caţavencu* şi să citească acest articol, fiindcă mă interesează foarte mult părerea ei de asistentă medicală cu dimensiuni ca ale ei. Iată despre ce este vorba! Săptămîna trecută, am auzit-o la un radio (21) pe o fată care – deşi, la bază, era asistentă medicală – vindea şaorme şi hot-dogi de dimineaţa pînă seara. Fata aceasta încercase în mai multe rînduri să se angajeze la un spital (din Timişoara, parcă), dar porcii de bărbaţi fie îi ceruseră şpagă, fie îi ceruseră să se culce cu ei, ceea ce, pînă la urmă, este cam acelaşi lucru. Dînd dovadă de un caracter pe care numai apropierea de o şaorma adevărată ţi-l poate insufla, asistenta medicală a refuzat sistematic să se culce cu medicii care i-ar fi putut opera modificări în cartea de muncă. Cît despre şpaga de 120 de milioane de lei (adică vreo 3.000 de euro) care i s-a cerut, asistenta medicală de la şaormărie nici n-a vrut să audă, mai ales că trebuia s-o dea, nicidecum s-o ia.

P.S. Nicoleta, sună-mă joi seara şi spune-mi ce crezi despre asta. Repet, mă interesează foarte mult ce crezi despre asta! Al tău,

Halat Alb

Sport, mişcare, şpăgi sănătoase

Ce materie credeţi că-i mai importantă într-un liceu din Petroşani? Sportul, firește, una dintre puţinele materii care-i pot ajuta pe absolvenţi să plece într-un oraş mai mare, ca Bucureştiul, să spunem. Pe jos, bineînţeles, aşa cum s-a mai întîmplat de cîteva ori. Cum era şi normal, în liceele din Petroşani toată lumea s-a îngrămădit să dea bac-ul la sport. La una dintre clasele de absolvenţi petroşăneni, profesorul de sport a chemat elevii cu o săptămînă înainte de bac şi le-a transmis: că nu sînt deloc pregătiţi; că trebuie să ia meditaţii; că meditaţiile se fac cu el; că ora de meditaţii costă 200 de mii; că va face cîte două ore de meditaţii pe zi timp de 5 zile; că cine nu vine la meditaţii la sport nici să nu mai vină la examen, fiindcă cine nu se pregăteşte cu seriozitate, cine nu asudă la căratul lovelelor către dom' profesor e greu de crezut că poate trece probele mult mai grele ale bac-ului. Normal că toţi cei 20 de elevi care optaseră să dea bac-ul la sport au venit cu părinţii tunşi de bani şi au cotizat, profu strîngînd numai de la ei 40 de milioane. Dar, după terminarea celor 5 zile de meditaţii, ce credeţi că le-a mai zis dom' profesor? Le-a zis: bravo, bună alegere aţi făcut să veniţi la meditaţie, acum puteţi fi siguri că luaţi 5; dacă vreţi să luaţi 10, atunci nu-i suficient, mai trebuie să alergaţi şi mai ales să săriţi cu încă un milion la dom' profesor – că de restul are el grijă. Aşa a cîştigat profu' acesta de sport 60 de milioane numai de la o clasă. Aşa le trebuie părinţilor mineri dacă s-au ocupat doar de intelectualii din alte oraşe.

Proba de 100 m carduri

Bulgarătă, ciocută micătă!

Neşte agenţii de turizmătă de pe litoralul bulgarătă s-au plînsătă că România îi loveştete sub centurătă pentru că a introdus taxătă de tranzitătă pentru turiştii din Ucraina şi Moldova

care străbatătă în trecere ţara noastră, cam 30 de eurovi. Mulţi turişti au făcutătă calea întoarsătă. Păi, bă, fraţilor (de integrare), ar trebui să vă sară la gît greţili că si voi faţeţi problem cu tranzit la turist xenos, străinez, adike. Orice automobilist român plăteşte la vama bulgară 20 de euro la intrare, plus trei euro că îşi umezeşte roţile în groapa cu apă murdară şi antiseptică. Aceeaşi taxă e plătită şi la întoarcere, la intrarea în Bulgaria. Ca să nu mai vorbim despre ce ar trebui să vă facă turcii, pentru aceeaşi belire a turistului est-european în tranzit spre litoralurile lor. Dar turcii, probabil, v-au făcut destule de-a lungul istoriei, aşa că nu-i mai punem la socoteală!

Dinte pentru Dintev

Fraţilor, băi, brazărs, aţi învins!

La coreeni, mîncarea e fast-foodulie

Întors luni de la picnic, din pădure, cu burţile pline de scoarţă de copac şi muşchiuleţ de zăvoi, poporul nord-coreean a fost întîmpinat de conducerea statului cu o nemaivăzută surpriză culinară: preşedintele Kim Jong-Il a dat liber la hamburgeri! Sute de mii de oameni au ieşit pe străzile Phenian-ului cu inimile pline de bucurie şi cu pancarte de mulţumire. Şi a fost poate primul miting nord-coreean din ultimul timp care nu s-a încheiat din cauză că manifestanţii au mîncat pancartele. Asta, bineînţeles, mulţumită întîiului făuritor de progrese al ţării, tovarăşul Kim Jong-Il, care a promis că în scurt timp va construi primul fast-food din Coreea de Nord, în campusul Universităţii „Kim Ir Sen". Se spune că preşedintele nord-coreean, văzînd succesul de care s-a bucurat ideea lui, vrea să liberalizeze acum şi celebrul McFish, constînd într-un fir de brădiş făcut senviş între o coajă de pîine.

Kim Jong-Ilfov

Regia de demisie

– senzaţionalele voturi ale *Academiei Caţavencu* –

Şi-abia se-ncruntă bătrînul. Ce mai freamăt, ce mai zbucium. Codrul clocoti de zgomot. Şi de arme. Şi de buci. Sau de bucium. E, şi-n timp ce-n codrul ăsta pesediştii îşi făceau de cap fără a avea vreun deranj, între bătrîn şi Adrian se născu, mă, vere, un scandal, de nu mai ştiai ce-o să facă şeful PSD: o să-şi dea demisia mai întîi sau abia apoi o să şi-o dea? Confuzie mare, monşer, şi atît de adîncă încît Năstase cu greu se decise ca mai întîi să nu-şi dea demisia şi abia apoi să nu şi-o dea. Confuzionaţi la rîndu-ne, ne-am întrebat: de-am fi fost în locul lui Năstase, ne-am fi dat demisia sau nu? Am stat, am cugetat şi, după ce-am mai stat un pic, iată ce-am votat:

DA

Cătălin MATEI

Eu-Năstase mi-aş da demisia înainte de primul salariu de prim-ministru din respect pentru eu-Matei, pentru că sînt convins că şi el-Năstase, dacă ar lucra unde lucrează eu-Matei, şi ar face ce fac eu aici, şi-ar da demisia.

NU

Alexandru VĂRZARU

Dacă aş fi Năstase, eu aş fi mai deştept şi nici nu aş demisiona, dar nici nu m-aş pune rău cu partidul. Aş divorţa cu tam-tam de Dana şi aş da de înţeles poporului, care oricum încă dă vina pe Elena Ceauşescu, că ea şi sfaturile ei proaste sînt de vină pentru lipsa reformei şi starea dezastruoasă a economiei.

Alin IONESCU

În primul rînd, nu mă interesează ca Dana să fie nevasta-mea. Deci dacă aş fi Adrian, în primul şi-n primul rînd m-aş gîndi la aspectul ăsta. În al doilea rînd, i-aş trage o bătaie cu cureaua lui Andrei şi i-aş şterge lui Mihnea toate jocurile de pe calculator, aşa, ca să mă răcoresc. Acum să vorbim şi de demisie, că văd că asta vă interesează. Băi, voi sînteţi nebuni la cap? Adică să ajung să merg la băi la Căciulata şi să mă uit cu jind la urşii ăia împăiaţi sau să-mi curgă balele pe plajă la Mamaia după haitele alea de maimuţe ale pozarilor? Să văd cum mi le-aleargă copiii în bătaia puştii şi eu să nu pot să trag? No way. Plus că cine v-ar mai conduce, băi, panaramelor? Vedeţi, la asta nu v-aţi gîndit!

Ioan T. MORAR

NU! Dacă aş fi fost în locul lui Adrian Năstase, ar fi trebuit să fiu exact ca el: arogant, mişto-car, avid de putere. Cu aceste calităţi nu aş fi demisionat. Dar nu am cum să fiu Adrian Năstase. Ne despart valori, prietenii, sentimente şi cei şapte ani de acasă, la mine, de la vilă, la el.

Eugen ISTODOR

Eu sînt Năstase. Năstase aşa gîndeşte. Eu nu- mi dau demisia. Ţara nu ar suporta să rămînă partidul fără un cap ca al meu ce a selectat atent atîţia lingăi. Dâncu, Alin Teodorescu, Ponta, Puşcaş, Iordănescu, Copos. Un cap ca al meu ce a sedus atîtea televiziuni: PRO TV, Realitatea TV, Naţional TV, B1 TV, TVR1, TVR2, TVR Cultural, TV Sport şi poartă negocieri cu Antena 1, 2, 3, 4. De ce să-mi dau demisia? Iliescu e un cal mort, l-am scos la geam în campanie să iau procentele şi mi-a omorît partidul. Pe cine are acest partid mai cult, mai inteligent, mai bogat? Pe nimeni... Pe cine are partidul ăsta mai bun în tras sfori? Eu să trăiesc, că dacă nu-i aveam pe Cozmâncă, pe Hrebe să mînărească ei cum ştiu Consiliile Judeţene, ce se alegea de noi? Eu nu-mi dau demisia. Am atîtea calităţi!

Dragoş MUŞAT

Cum am declarat deja şi pentru *Tărtăşheşhty Times,* dacă eram Adrian Năstase, eu îmi mai luam o blană de cangur lui Dana şi mie un post de televiziune. Dacă mai eram o dată Adrian Năstase, îmi mai luam un 10 la bac lui Andrei Năstase şi organizam Campionatul Mondial de Fotbal la noi în ţară, ca să le urez „Hai succes!“ la băieţii noştri în pauză la România-Brazilia şi să anunţ creşterea pensiilor pentru copii şi urmaşii celor răniţi în accidente de vînătoare. În condiţiile astea, ce, eram prost să-mi dau demisia?

Viorel MOŢOC

Nu m-aş numi Adrian Năstase dacă aş renunţa tocmai acum! Mai demult, da, ar fi fost posibil. Aveam încă un viitor. Lectura marxiştilor critici nu m-a împiedicat să-i citesc şi pe misticii ruşi. Lumina inefabilă a icoanelor bizantine m-a atras întotdeauna mai mult decît culoarea triumfalistă a marilor pînze pictate în manieră realist-socialistă. Iar simpla prezenţă a unor indivizi grobieni, de joasă condiţie, sincer, îmi repugnă. Încet-încet, însă, m-am învăţat. Sigur, viaţa nu mi se mai pare aşa de pură ca în '92, cînd, din oportunism, am rămas lîngă Ion Iliescu. Dar sînt încă tînăr. Am doar 54 de ani. Mai dă-l încolo de moş, că n-o să atingă suta!

NEHOTĂRÎŢI

Dragos VASILE

Nu mi-am pus problema. Alte întrebări mă frămîntă: să fiu Ion Iliescu, ghici unde m-aş şterge eu cu demisia lui Năstase? Sau poate aş şterge cu ea găinaţul de cucuvea din sufrageria palatului? Sau i-aş da-o Ninei, ca să împacheteze morcovii cu ea, cînd dă cu DDT prin bucătărie, după gîndaci?

Gabriel DROGEANU

Sincer să fiu, în locul lui Adrian Năstase m-aş fi gîndit ani în şir la treaba asta, încă de pe vremea studenţiei, sau din liceu, şi pot spune cu mîna pe inimă că mi-aş fi dat demisia sau nu mi-aş fi dat demisia. Dar acum nu am timp şi nici chef să răspund, ia mai lăsaţi-mă cu demisia voastră! Întrebaţi-l pe Ion Iliescu! Pentru detalii suplimentare, consultaţi ediţiile viitoare ale unor publicaţii care vor prelua în exclusivitate declaraţiile pe această temă ale lui Dragoş Muşat: *Gazeta matematică, Aventuri la pescuit* şi programul de meci de la derby-ul interzis cardiacilor FC Brăila – FC Vaslui.

ABŢINERI

Dan STANCIU

Nu se pune problema. Dacă m-aş putea vedea, fie şi pentru o clipă, în pielea sau în funcţia lui Adrian Năstase, mi-aş da pe loc demisia din mine.

A VOTAT ÎN LOCUL LUI MARIUS BORŢEA

Şerban HUIDU

(venit în redacţie să ne arate costumul de motociclist)

Dacă aş fi în locul premierului, nu mi-aş da demisia, curios fiind să văd lungimea şi calitatea funiei pe care i-a furnizat-o bunul meu prieten Nea Nelu, măi dragă. Funie cu care probabil o să-mi frîng gîtul democratic la viitorul mega-congres din august.

Dinel raportează

Despre muzeul fascinant al lui Dinel Staicu aţi aflat din presa cotidiană. Statui de voievozi, momîi de miliţieni, tractoare, maşini de miliţie şi alte vestigii triste ale comunismului. În data de 5 iunie, un prieten al nostru a fost la muzeu şi a făcut poze. Pe la ora 12 a trecut şi pe la această frescă senzaţională, cu executarea lui Ceauşescu şi a perversei sale soţii. După cum vedeţi, toate detaliile erau disponibile în *foto 1.* Cei doi, stînd cu demnitate în aşteptarea gloanţelor, în timp ce soldaţii, care pînă atunci se ocupaseră doar de strîns cartofi în locul ţăranilor şi de muncă pe şantiere, încearcă să îi împuşte corect, fără să se rănească. Ei bine, peste o oră, omul nostru a trecut din nou pe acolo. Ceva se întîmplase: peste jumătate din tablou se aşternuse o draperie *(foto 2),* lăsîndu-i vederii doar pe cei doi Ceauşeşti, într-o ipostază neutră. De ce? Paznicii muzeului s-au grăbit să explice: era anunţată venirea lui Petre Roman, a lui Mitică Dragomir şi a echipei de fotbal a Craiovei, pentru o chermeză culturală. Iar Dinel dăduse ordin să fie acoperită fresca pentru ca Petre Roman să nu fie tulburat de aduceri aminte şi remuşcări şi să se întristeze. Un gest frumos, dar care tot nu elimină problema pe termen lung. Alta era situaţia dacă autorii loviluţiei se gîndeau la o execuţie distractivă. Oare mai era forţat acum Dinel să ascundă o scenă în care tot plutonul l-ar fi gîdilat pe Ceauşescu la tălpi ca să moară de rîs?

Epoca de Abur

Cum se împart (m)apele în lumea lichidatorilor

Se întîmplă că, atunci cînd unui agent industrial îi vine vremea să dea ortu' popii, intervin între muribund şi popă, cu colivele, colacii şi factura finală, firmele de lichidatori, cele care ştiu cel mai bine să organizeze funeraliile. Există la Cluj-Napoca o firmă, Euroconsult SRL, care a halit dimineaţa lichidare, la prînz lichidare, seara lichidare – dosarele cu lichidări se împart în funcţie de voinţa unui singur judecător sindic, mai mult sau mai puţin influenţată de factori externi –, vreo 80 de porţii, pînă s-a trezit pe locul trei în topul lichidatorilor, pe scara cifrei de afaceri. Ca să aveţi o imagine concretă a fenomenului, aflaţi că, în prezent, Euroconsult meşterește la un colos ardelean, CUG SA, unde comisionul va fi de vreo 2 milioane de coco.

Pe lumea asta, însă, există şi Uniunea Naţională a Practicienilor în Lichidare şi Reorganizare (UNPRL), adică baroul lichidatorilor, care, după ce a făcut o anchetă la Euroconsult, a decis să-i aplice o penalizare. Nu ştim în ce anume constă penalizarea asta, adică dacă e vorba de şuturi în fund, flotări sau spălat de vase, dar dacă se constată că această firmă, care a dus la capăt de linie 80 de dosare, a lucrat ilegal, toate actele întocmite vor fi izbite în moalele capului de nulitate!

Evident că acum vă veţi pune o întrebare: băi, dar cum se face că judecătorii ăia sindici care împart dosarele au o afinitate deosebită exact pentru firma asta penalizată de baroul lichidatorilor? Să fie vorba de faptul că aparţine fiului judecătoarei Cionca, de la Tribunalul Arad, preşedintele secţiei comerciale? Iar preşedinţii acestor secţii se cunosc bine între ei, dat fiind faptul că se văd semestrial, la Sinaia, la un pişcot şi nişte studii? Evident, avem şi un răspuns pentru aceste întrebări: nu ştim!

Judecătorul Scandic

Anacronica TV

Chelul și tichia de mărgăritare

Invitații ediției speciale a lui *Tucă Show,* din 7 iulie a.c., urmau să comenteze demisia lui Năstase din fruntea PSD. La orele 19, premierul trebuia să apară pe posturile de televiziune și să anunțe, cu vocea lui ușor parfumată de indignare, că își asumă eșecul din alegerile locale, că așa nu se mai poate și că se dă singur de pământ, administrându-și un brânci în ceafă. Răsturnarea de situație l-a băgat pe Tucă, gata pregătit să dea lovitura mediatică, în ceață. În atari împrejurări, Hurezeanu, zis Hary, și C.T. Popescu, zis Chelul, și-au dat drumul la imaginație, pentru a umple hăul emisiunii, rămasă fără subiect. S-au făcut fel și fel de speculații, s-a aberat cât s-a putut, s-a mărșăluit prin arătură, s-a dat cu nuca-n gard, s-a vândut pielea ursului din pădure, s-au înmulțit și împărțit câteva herghelii de cai verzi pe pereți, până ce salvarea a venit o dată cu naveta spațială de Slovenia. Când Tucă a dat legătura în direct, la Otopeni. Unde Iliescu a gafat atât de strident, când le-a zis ziariștilor că nu-i privește când se va întâlni cu Năstase, încât Chelul s-a năpustit ca pitbull-ul la gâtii lui Iliescu și nu l-a mai slăbit până la închiderea emisiunii. Și strângea Chelul atât de vârtos la beregățile Bunicuței, încât, practic, chestia asta a salvat ediția specială a lui Tucă.

Cucuvae victis

Telefonul erotic fără fir

Deși n-am față, mie Laura Andreșan îmi zice în fiecare noapte din televizor „Bună, iubitule. Sînt Laura Andreșan". Laura Andreșan stă în pat, în ecran, cu încă două fete și zice că o pot găsi la un număr de telefon ca să vorbim. Ciudat este că îmi zice „Bună, iubitule!" de vreo lună și ceva, deși nu am sunat-o niciodată pînă acum la numărul ăla de 4 cifre. Asta înseamnă că Laura Andreșan nu e atentă. În al doilea rînd, sînt sigur că nu o să răspundă ea dacă sun, pentru că m-am prins că e doar o reclamă. Și dacă e o reclamă, mai bine folosea formatul clasic de reclamă: „Folosiți telefonul. Merge." sau măcar „Noi vorbim la telefon în fiecare zi pentru că avem subiecte de discuție chiar și fără să ne tăvălim prin pat".

Cătălin MATEI

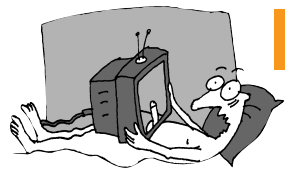

Trampa și ecranul

★ Cînd a fost grindina aia în București, acu' vreo cîteva zile, în week-end, canalele mele de pe televizor cu numerele 2, 6, 8 și 11 au oprit transmisiunea. N-am să înțeleg niciodată ce fel de sateliți au ăștia de la Național TV sau Tele 7 abc sau TVRM, din moment ce îi afectează grindina. Sateliți din ăia care zboară pe deasupra blocurilor, sau cum?

★ Din cîte am observat eu, există o reclamă la 89 care nu va dispărea niciodată. A devenit un fel de clasic al reclamelor erotice. Probabil, peste ani și ani, extratereștrii o vor descoperi pe o casetă și o vor da copiilor lor extratereștri să se amăgească sunînd Terra cu supratarxă.

★ Am văzut cîndva o emisiune la TVRM de muzică populară, în care un muzician popular necunoscut avea invitați alți muzicieni populari necunoscuți și, mai mult decît atît, chiar și telespectatorii care sunau la telefonul ascultătorului preferau să nu își dea numele. O fi fost o emisiune a mafiei din muzica populară.

★ Am observat că PRO TV-ul face înscrieri pentru Local Kombat și pentru asta anunță pe toți cei interesați să-și trimită CV-ul. Mă gîndeam cum naiba ar arăta un astfel de CV: „În 1980 m-am înscris în prima bătaie pe care am terminat-o cu nota 10. Am continuat să absolv cursurile de șiș ale lui Balon, de la mine de la bloc, iar în prezent sînt freelancer la mine pe stradă unde îi fac pe fraieri de lovele și le rup bulanele cu ghiocu-șincai".

★ Tîrziu, în noaptea de vineri spre sîmbătă, la Prima TV s-a dezbrăcat pentru publicul telespectator juna și destul de dolofana Alisia, care și-a dezvăluit toate secretele din toate pozițiile. La un moment dat, chiar stătea într-așa o poziție încît, dacă ar fi deschis gura spre bec, s-ar fi văzut luminița de la capătul tunelului.

★ Bănuim că ați văzut deja spotul ăla publicitar al Ministerului Transporturilor ș.a.m.d. care ne îndeamnă să lăsăm mașina acasă și să folosim cu încredere „Trenurile Soarelui" pentru a călători la mare, la bunici, la băi sau unde naiba mai vrea contribuabilul să călătorească sub soare cînd n-are ce face. Ne-am adus aminte de astă-iarnă, cînd, dacă am reținut noi bine, același minister lansase pe șine conceptul de „Trenurile Zăpezii" și ne-a pătruns așa, dintr-o dată, curiozitatea: oare ce fel de trenuri speciale va pune la dispoziție ministerul domnului Mitrea la toamnă, în prag de alegeri, onor publicului călător: trenurile mustului și tulburelului sau ale pastramei și gogonelelor? În orice caz, va fi un tren format numai din vagoane-restaurant și nu va opri decît în gările cu secții de vot amenajate.

★ Pe aproape toate posturile de televiziune am prins zilele trecute un material despre prostituatele din județul Arad, care, pe motiv de concurență îndîrjită, au scăzut tarifele într-atît, încît se mulțumesc să primească bonuri de masă ori chiar produse. La sărăcia din țară, ne așteptăm cît de curînd ca și stripteuzele din localuri să treacă la plata în produse, iar clienții entuziasmați și excitați să le bage acestora în chiloței nu bancnote, ci batoane de salam, bucăți de brînză, sacoșe cu cartofi, cîte-un pepene sau chiar o oală de ciorbă. Vă dați seama, bărbații n-or să se mai ducă la striptiz în ziua de leafă, ci cînd le gătesc nevestele.

★ Am văzut la televizorul nostru un spot publicitar care face reclamă la produse lactate. Aceste produse lactate, ni se spune, au fost obținute din laptele campionilor. Nu vă supărați, aș vrea și eu un litru de la Ana Kurnikova, dacă-i proaspăt!

★ Jurnalele de știri s-au arătat speriate de scumpirea carburanților pe motiv de europenizare a prețurilor. Asta înseamnă că, pe viitor, cetățenii patriei își vor mai da foc în semn de protest din ce în ce mai greu – și e normal ca televiziunilor dornice de știri violente să nu le convină lucrul acesta. Sfatul e să stea liniștite, căci autoincendieri vor mai fi, ba chiar mai spectaculoase ca pînă acum. Fiindcă, la prețurile astea, probabil că autoincendiatorii se vor cupla mai mulți la o canistră.

★ Tot la Prima TV am prins cu puțină vreme în urmă un interesant material despre un club din New York, unde se practică un fel de karaoke nu cu melodii, ci cu replici din diverse filme. Stăteam și ne imaginam noi cum ar fi într-un asemenea club românesc: lumea ar urca pe scenă și ar începe să răcnească: „Grijania mamii voastre dă legionari!", „Moldovane, fii cavaler, dă-mi o șansă!", „Înainte, vitejii mei!", „Eu, Bastus, în nemernicia mea de cîine turbat, am tăiat capul lui Decebal!", „Un fleac, m-au ciuruit!", „Dreptate și frăție, frate Bălcescule!" și „Yo haa, yao ky haa, jao yi saa!" (sau cam așa ceva, oricum, cei mai cinefili dintre dumneavoastră își pot da seama că-i o replică din *Se-ntorc cocorii).*

★ Pentru cei care nu deschid mai tîrziu de ora zece jumate televizoarele, s-a terminat *Big Brother,* a cîștigat Soso, sau Costel, oricum nu mai contează.Ca să acopere spațiul lăsat de emisiunea cu audiența mai mică decît ANDOgrafiile zilnice, mai-marii din Prima TV s-au gîndit că ar fi stupid să încerce să mai ridice din audiență, așa că au pus în loc *Banc Show.* Prezentat de Nadine, show-ul reunește tot ceea ce înseamnă glumă răsuflată. Dar parcă în reluare glumele răsuflate au mai mult farmec, că știi poanta dinainte și nu mai trebuie să aștepți pînă la sfîrșitul bancului ca să dai pe alt post.

Nadine, o tînără cu rochie mulatră pe corp, şi Garcea, băiatul de la Vacanţa Moale

★ La mini-ferma de crescut mini-gagici a lu' mini-domnu' Păunescu (nu vorbesc de înălțime, ci de vîrstă) de la B1 TV, reluările sînt în floare. Emisiunea cu un format făcut pe o valiză în gară, *Viața în direct* (de fapt, în reluare), se retransmite de pe cînd s-a înnoit cu deja celebra prietenă a lui Ion I. Țiriac, Ileana Lazariuc. Reluarea, din păcate, nu ne oferă nimic nou, Dan Tudor vorbește la fel de mult și la fel de fără sens, în timp ce Ileana tace la fel de bine cum tace și pe coperta *FHM* sau pe pereții din căminele studențești.

★ Pe Pro Cinema am văzut un nou episod din *Robocop* în care apărea un personaj numit John Cable, adică Ion Cablu pe românește. Mă gîndesc că e ceva futurologie onomastică în Ion Cablu ăsta. Așa cum în ziua de azi există oameni pe care-i cheamă Ciocan, Lăcătuș, Fieraru, poate peste cîteva sute de ani vor fi banale nume precum Vasile Cameramanu, Gheorghe Amanageriței ori Victoraș a lu' nea Fibrăoptică.

★ Știți reclama aia la bere Becks în care voice-over-ul ne spune că orice picătură de apă își dorește să devină bere germană. Mai departe, întrebarea e ce-și dorește să devină berea germană? Cumva pipi românesc?

Tupeu 2004

Ion Josiliescu, ediție specială

O dată la patru ani, îi vine și lui rîndul. Să plece. Deși, pînă acum, a venit de trei ori și a plecat numai de două. Ăsta e Ion Iliescu. Ca cutremurul: te omoară o dată și pe urmă te chinuie cu replicile lui. Proaste. Păi, cine a avut cele mai tîmpite replici din democrație?

„Măi, animalule!“, „Sfînta proprietate e un moft“, respectiv „cetățenii Ionescu, Popescu, Argeșanu, Bănei“ – care veniseră să-i înlocuiască lui crapul la carton cu monarhia – au fost cele mai stupide replici din istoria democrației. Atenție însă, tonomatul de prostii Ion Iliescu merge în continuare. Băgați o rublă găurită în fund și o să obțineți un citat stupid din Ion Iliescu. Bagă, domnule președinte!

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Ion Iliescu.** Abia *venit din avion*, cum singur a declarat geniul Sub-Carpaților, Iliescu s-a răstit la ziariștii care voiau să afle ce se mai întîmplase în cearta sa cu Năstase: „NU VĂ PRIVEȘTE!“. Probabil că cearta dintre președintele României și premierul țării le privește numai pe mamele lui Ion Iliescu, sau doar pe tandemul politic din „Bucătăria lui Nelu“, Nina Iliescu-Dan Iosif, sau poate numai pe pedichiurista Corinei Crețu, 'vă-n pedichiur de dictatori!

Extra-tupeu 2004 (2 puncte): **Ion Iliescu.** Ediția specială a *Tupeului* de săptămîna aceasta îl premiază din nou pe Ion Iliescu pentru obrăznicie. *Pentru că meritați.* Președintele sărac și cinstit s-a apucat, luni, să le frece ridichea pesediștilor, deși toată viața lui el s-a înconjurat numai de corupți și doar cînd camerele erau pe el, moșul devenea brusc sărac și cinstit și-și rupea teatral hainele de pe el la *Actualități* și-n pauză la România-Anglia: că baroni, că nu aproape de oameni, că Mercedes, că BMW, că elicopter, că carne, că care social-democrație, că cînd PSD la putere, că că n-are oameni cinstiți partidul, că cariera lui, că care Iliescu sărac și cinstit! Exact! Că care Iliescu sărac și cinstit, domnule președinte?

Tîmpeu 2004 (1 punct): **Ion Iliescu.** Din nou la *Tupeu 2004,* domnilor și doamnelor, Iooooon Iliescuuuuu! În legătură cu disputa evidentă dintre el și Năstase, Iliescu a declarat ziariștilor, complet idiot: *„Nu știu de unde a apărut zvonistica asta. La noi, imaginația e bogată. Mie unul, premierul nu mi-a comunicat nimic.“*

Fantastic tupeul de a minți în față al celui care se hrănea împotriva hitleriștilor cu crap la carton! Mulțumim KGB, țineți-o tot așa, sînteți cei mai buni, să moară maica Rusia!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	31 puncte
2. Adrian Năstase	15 puncte
3. PSD	13 puncte

descopery

Mușețelul, România, stima noastră și mîndria

Încercînd din răsputeri să facem față provocării cristoiene (cristoievskiene?) de a nu abandona bibliotecile, lăsîndu-le doar pe mîinile coafezelor și șoferilor de taxi, facem ce facem și ne găsim timp să mai aflăm și noi, subsemnații, cîte ceva despre istoria plină de miracole a acestui popor, care a lăsat o dîră de genialitate în mersul lui sinuos prin istorie – domnul Văcăroiu înțelege la ce mă refer. Căci românii n-au inventat, așa cum susțin unii, doar roata, mitraliera și unghia de scobit în nas, ci și – atenție! – pliculețul de ceai. Pentru că infuzia la plic este, susține Eugen Guritză, o invenție sută la sută autohtonă. Cum, nu știți cine e Eugen Guritză? Apăi e intendent maior și în celebra sa lucrare, rămasă probabil netradusă (pe nedrept, presupun), *Valoarea alimentară a hranei soldatului pe timp de război,* apărută la Institutul de Arte Grafice Universala, ținut de Iancu Ionescu, cu sediul în str. Covaci no. 4, în 1915, mărturisește cu mîndrie că este inventatorul „Ceaiului Ana“. Acum o să-ntrebați ce e ceaiul „Ana“! Ei bine, ceaiul Ana, imaginat de Dl. Guritză, pentru care a obținut Brevetul Regal no. 3923 din 1914, e un preparat care „prezintă inovațiunea că este depus într-un săculeț-filieră îndeplinind rolul strecurătoarei care împiedică ca la imfuziune foile de ceai să se amestece cu esența ce se bea. E absolut nealterabil conservîndu-se de la 3 ani înainte“. Are garanție, care va să zică. Nu știu ce i-a ieșit la 1915 lu' nea Guritză din invențiunea asta a lui, dar dacă dom' intendent maior n-a tras cu ochiul pe la alții, atunci toate liptoanele astea de le turnăm în noi la faifăcloace sînt neuron din neuronul național.

Ceaiul „Ana“ și Carafa

poliția presei

Cîteva zile sînt cîțiva ani buni

În *Evenimentul zilei* de luni, 5 iulie 2004, sîntem anunțați, pe prima pagină, și informați în pagina 6 că au apărut „Semne de circulație inedite pe Valea Oltului. Atenție, șoferi, aici găsiți prostituate!". Iulian Cîrjă, autorul articolului și, probabil, al pozei, susține că „de cîteva zile" a apărut un panou pe care este desenată, alături de simbolul benzinăriei, al restaurantului și al telefonului, cel al unei femei. Totul e adevărat, cu o mică deosebire: panoul se află acolo, nemișcat, de cel puțin patru ani, iar acum aproape trei ani a apărut o fotografie similară celei din *Ev.z.* în revista *Dilema.* Iată că bancul cu nea Gheorghe care, în zilele noastre, îl rupe în bătaie pe ungurul Ianos pentru că ungurii l-au omorît pe Mihai Viteazul revine în actualitate. Bine, i s-a zis lui nea Gheorghe, dar asta a fost acum cîteva sute de ani. Da, a replicat ardeleanul nostru, numai că eu abia acum am aflat!

Ioan T. MORAR

miliția spirituală

Dă cu limba, dă cu paru' activistul de Săraru (I)

Dacă *Hopa-Mitică-cade-n-fund-și-se-ridică* există, atunci trebuie că modelul său e luat din realitate și nu invers. Iar acest model este Dinu Săraru, pupincurist de grad zero al cuplului dictatorial. În cazul unui popor care ar fi ținut la obrazul său, numele lui Dinu Săraru nu ar mai fi apărut în public după Revoluție. Dar de aceea e Hopa-Mitică, să se ridice mereu. Chiar și din situații post-revoluționare. A fost scandalul Băncii Internaționale a Religiilor? A fost, alții au fost blamați, Dinu Săraru, nume de referință al băncii, nu s-a ridicat de jos pentru că nici măcar nu a căzut! Scandalul cu Masoneria, unde e mare Pro Maestru (denumire care nu vine de la trustul Pro!), îi va întări poziția în organizația care, acum, îl contestă. Secretul acestei supraviețuiri este tupeul. Nu ați mai văzut așa ceva, vă asigurăm. Și vă dăm un exemplu din comunism. A tras Ceaușescu o băşină ideologică, o expresie gen *Comunistul de omenie*, Dinu Săraru s-a aplecat să tragă în piept toate miasmele acestei flatulații și să-și regleze catifeaua limbii pe curul ceaușist. Iată rezultatele în numărul 2/1978 din *Era Socialistă*: „Îmi permit să deslușesc în apelul emoționant pe care secretarul general al partidului l-a făcut și îl face necontenit și neostenit tuturor activiștilor de a-și considera demersul în lumina virtuților omeniei (...) Semnificația imediat sesizabilă a tezei *comunist de omenie* nu relevă întreaga valoare și adîncime presupusă și conținută de alăturarea atît de surprinzătoare a acestor cuvinte și sînt sigur că filozofii, cercetătorii din domeniul sociologiei, al practicii sociale, al democrației de tip socialist, al eticii, vor îmbunătăți argumentația caracterului revoluționar al acestei teze. (...) Scriitorul este, în lumea socialistă, un activist de partid în cel mai deplin și direct înțeles al cuvîntului și sînt fericit să recunosc că tot ce am scris pînă acum se justifică pentru mine ca fiind modul meu de a mă manifesta ca activist de partid".

Niște țăranu

Degeaba i-am pupat pe Ceauşeşti în cur ani de zile. La valoarea mea, m-au aruncat director la un Teatru Mic şi, ca umilinţa să fie şi mai mare, m-au uns şi peste Teatrul Foarte Mic. Cred că asta a fost numai mîna Ei şi a lingăilor din jur, că cu El te mai înţelegeai.
NIȘTE ȚĂRANI
NAȚIONALĂ PENTRU CIVILIZAȚIE RURALĂ

Paradoxul Dinu Săraru: deși i-a slugărit cu devotament pe comuniști, abia capitaliștii veroși i-au acordat funcția supremă în teatru

Bani albi pentru centura neagră

Pentru telespectatorii care au deschis revista noastră abia după alegerile locale, un anunț de maximă importanță: la Iași s-a inventat viceprimarul karatist. Pe bune. Îl cheamă Costel Adăscăliței și are centura neagră 3 dan. În totală contradicție cu filosofia artelor marțiale, Adăscăliței și-a folosit pînă acum centura ca să se lege, complet nesportiv, de bugetul orașului pe care, cu cîteva tzukahare bine țintite, l-a lăsat la podea. Pentru asta, s-a folosit de firma sa de pază și protecție, IGS, pe care a infiltrat-o prin 150 de agenți în piețele orașului. Și asta încă de acum patru ani, cînd a devenit consilier local PSD. Contractul este de cel puțin 23.000 de coco pe lună, mai mare cu vreo 5.000 de coco lunar decît oferise Corpul Gardienilor Publici. Pînă aproape de alegeri, Adăscăliței trona în acționariatul IGS cu 48,9%, fără să-l doară nici măcar sub centură de incompatibilitatea contractului cu calitatea sa de consilier local. De cînd Gigi Nichita, noul primar pesedist al Iașiului, l-a făcut viceprimar, Adăscăliței s-a dezbrăcat de kimonoul IGS-ist cu tot cu acțiunile de rigoare, dar agenții lui tot în piețe au rămas. Și primesc ordine tot de la Adăscăliței. Adică de la nevasta viceprimarului, care se ocupă de firmă. Ne așteptăm, deci, la meciuri full-contact de neuitat între bugetul orașului și IGS. Iar între runde s-ar putea s-o vedem fîțîindu-se puțin pe ring, în fluierăturile poporului, pe soția lui Adăscăliței.

Cruce Lee

Năstase a băgat gaze și opoziție în Tărtășești

În Tărtășești, comuna unde s-a născut Adrian Năstase, bunăstarea a început să își arate colții doar după ce fiul satului a ajuns premier. Să știți – Tărtășeștiul arată european. O șosea pe patru benzi care începe în pădurea dinaintea Tărtășeștiului și se sfîrșește la următoarea intersecție de după este semnul cel mai evident. Căsoaiele rudelor lui N. ar fi altul. Viloiul consăteanului său, generalul Toma Zaharia, e încă unul. Sediul poliției din T. – altă clădire impunătoare. Cornu e un sălaș de ștabi și de lux. Tărtășeștiul e însă cadoul făcut de premier unor oameni simpli. S-au băgat gaze. Lîngă drum se construiește acum trotuar. Trecînd prin sat, am auzit însă că la Tărtășești există și opoziție. PSD-ul a cîștigat, dar cu emoții: din 13 consilieri locali, 5 sînt ai opoziției, 8 ai PSD. Iată deci că există și oameni cărora le pute binefacerea premierului. Am fost curios să îi cunosc.

Țărăniști cu față umană

Acasă la domnul candidat din partea liberalilor, domnul Gelu, nu e decît fiica. Dînsul e marele pierzător al alegerilor din Tărtășești, fiind cel mai puternic candidat al opoziției. Țărănist, PNL-ul a tras de dînsul pînă cu 9 zile înaintea alegerilor să vină la ei. Ca să putem vorbi fără ca vecinii de alături, niște pesediști, să tragă cu urechea, trebuie să dăm drumul la radio. Aflu că s-a umblat cu șoalda și că, cu cîteva zile înainte de alegeri, în Tărtășești s-a distribuit un ziar cu calomnii la adresa candidaților opoziției, care a întors electoratul. „Cică tata, care e asistent medical, cere bani de la oameni pentru injecții. De învățătoarea aia care a candidat pentru pediști au scris că a furat gardul școlii. E posibil așa ceva?!"

În Tărtășești, unde-s mulți, șoseaua crește. PSD-ul nu sporește.

Peneliștii din Tărtășești

300 de oameni au votat cu ei. Bebe Dinu e președintele PNL-ului din Tărtășești. Are un magazin deschis pe stînga. Domnul Bebe recunoaște că e vina lui că nu a făcut mai mult în alegeri. „Noi am crezut că, dacă facem o caravană de mașini și trecem prin sat cu portavocea, o să facem mai mult. Vedeți, omul totuși nu are încredere. Trebuia să coborîm să dăm mîna cu ei. Eu i-am spus domnului candidat (domnul Gelu) să coborîm să intrăm prin curți. Am făcut asta în primele două zile, dar după aia, dacă am văzut că oamenii nu prea sînt bucuroși și nu se îngrămădesc, nu ne-am mai..."

Domnul Bebe: „Mai e și Avicola, că în fiecare an premierul a salvat-o, a băgat statul în fiecare an cîte 15 miliarde în ea. Pleacă tot omul cu ceva în sacoșă de acolo. Anul ăsta cred că a uitat, nu au mai băgat miliardele. Poate și asta..."

Apare un om, care vine să ceară o bere. Domnul Dinu îmi dă un cot. „Ăsta e penelist de-al nostru, ia vorbește cu el!"

Omul se așază lîngă noi, pe băncuță. Aflu că e penelist din '90.

Îl întreb: „Dar v-a făcut șosea premierul Năstase, de ce nu votați pentru el?".

„De ce bagi ștanga? Vrei să mă întărîți? La revista voastră aveți opinii din astea? Oamenii nu cred că... e mai nasol cu șoseaua asta... nu se mai poate traversa dintr-o parte în alta... e periculoasă. Acum se merge cu o viteză, imediat te lovește mașina."

Omul mă conduce apoi spre casa președintelui PD. Pe drum îmi spune că șoseaua premierului e prost făcută, că în unele locuri a început să crape. „Nu e șanț pe lîngă, vedeți? La iarnă nu are unde să se scurgă apa, o să înghețe și o să facă praf asfaltul. Într-adevăr, e trotuar, dar nu e canalizare."

Pediștii

Au avut o sută și ceva de voturi. Bănescu, șeful PD, are și el magazin. De ce nu votează oamenii cu PSD-ul? De ce nu apreciază șoseaua pe patru benzi? „Hai, dom'le, că nu ne-a făcut-o Năstase! Era în planul zonal! Era cea mai urîtă ieșire din București. Meritam și noi o șosea."

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Epilog la vînătoare cu Năstase

Despre ce nu se poate cerceta, să se tacă

Am depus acum cîteva luni o plîngere la Parchetul General. I se poate întîmpla oricui. Acum, deşi ştiu răspunsul negativ, îl aştept înfrigurat. Era vorba în plîngere despre nişte cetăţeni români, Adrian Năstase şi Ilie Sârbu. Experienţa îmi serveşte la documentarea unei cărţi despre – susţin eu – un braconaj la urs al unui foarte înalt demnitar aflat la putere. Stau pe hol, alături de alţi împricinaţi cu feţe îngrijorate. Din cînd în cînd, din lift apar, cred, procurori. Trec gravi, siguri pe ei, şi deschid uşile fără să bată. Ceasurile trec şi etajul e tot mai viu şi mai interesant. Procurorul „meu“ a venit şi, fiind primul, convocat la ora 10, aştept din clipă în clipă să fiu chemat. Mi-a venit rîndul, după ce au fost chemaţi, pe nume, cei sosiţi în urma mea. Cum spuneam, ştiu dinainte rezultatul cercetărilor, dar am nevoie de argumentaţia scrisă. „N-o să putem face nimic“, mă asigură, blazat, procurorul. Adică el şi cu mine – chipurile – deopotrivă animaţi de dorinţa de adevăr, „n-o să putem face nimic“… „Vor declara că n-au ştiut, că autorizaţia a existat de la început, vor găsi «ei» un acar Păun.“ În timp ce îmi spune lucrurile astea, se uită la mine curios, ca la o insectă ciudată. Îmi aduc aminte de ceea ce am văzut pe hol în orele de aşteptare, cînd, după cum am povestit, îi vedeam pe colegii lui trecînd plini de ei. Am văzut o mulţime de femei. Par să fie secretare, grefiere. Sînt grase şi poartă cămeşoaie lungi şi lăbărţate, peste fuste şi pantaloni. Cămeşoaie şifonate de şezut, cu incizii laterale largi, care, din spate, dau purtătoarelor aspectul unor cărăbuşi gigantici, obezi şi osteniţi, condamnaţi la mers pe jos. Umblă în tîrlici de casă, tocurile ar fi mare caznă.

NUP-ul paznic la oi

Aşadar, „n-o să putem face nimic“. Dosarul în cauză, avînd numărul 28.369/4627/2003, a fost instrumentat de către procurorul Stelian Bîrsu. Că „nu s-a putut face nimic“ o dovedeşte adresa Parchetului General din 14 noiembrie 2003, care decide NUP (magicul „Neînceperea Urmăririi Penale“) prin „lipsa unor elemente sau indicii temeinice privitor la comiterea unor fapte penale“. Semnat, indescifrabil, „procuror şef-secţie“. Iată prevederile legale, faptele şi dovezile depuse de subsemnatul la dosar, dar care n-au constituit, în opinia procurorilor, „elemente şi indicii temeinice“. Una din legile noastre, o lege în vigoare – 103/1996 – prevede că (în cazuri excepţionale, documentate „pentru fiecare caz în parte“, în urma unor cereri de derogare de la Convenţia de la Berna) singura autoritate care aprobă vînarea ursului brun este Ministerul Pădurilor, prin Direcţia Fond Forestier şi Cinegetic. Orice autorizaţie dată (de RNP Romsilva sau AGVPS) fără aprobarea ministerului e nulă şi uzul de aceasta constituie braconaj. Totodată, plata autorizaţiei se face precedent sau în ziua vînătorii pe chitanţier, la ocolul silvic, unde datele acesteia se trec şi în registrul de autorizaţii. Folosesc legile astea la ceva? Fără să vreau, rememorez frînturi de discuţii ale cărăbuşilor de pe holul Parchetului. Doi dintre ei povestesc în gura mare despre – vorba lui Topîrceanu – „un model de şorţ“. Cea (sau cel, cărăbuşul) cu modelul – de fapt, este o rochie de seară – arată clar cum vine croiul: îşi întoarce partenera cu spatele şi-i poartă degetele pe lîngă spinare, demonstrînd un decolteu posterior. Revin: personal constatasem în teren împuşcarea a trei urşi: doi căzuţi în foc, al treilea rănit şi pierdut. La opt luni după acea vînătoare oficială, Ministerul Pădurilor, sub semnătura directorului Viorel Marinescu, îmi confirma – prin adresa R/80.421/VM/29.11.2002 – faptul că au existat doar două aprobări oficiale pe numele premierului Năstase şi al ministrului Ilie Sârbu, pentru doi urşi, în ocoalele silvice Stulpicani şi Frasin, Suceava. La un an după acea vînătoare, Melinte Mihai, şeful Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic şi Cinegetic (ITRSC), reprezentînd ministerul în teritoriu, confirma de asemenea, prin adresa 1610/28.02.2003, vînarea, cu acea ocazie, a doar doi urşi.

Ce ţi-e scris în fruntea Guvernului ţi-e pus

Interpelaţi în scris de mine asupra numelui vînătorului care rănise al treilea exemplar, adică ursul de la Coşna, ministrul Ilie Sârbu (prin adresa 28655/30.04.2002) şi Filip Georgescu, director general al Romsilva (prin adresa 15017/GF/8.01.2003) refuzau să-mi comunice numele colegului de vînătoare care schilodise animalul. E un fel de „fiecare face ce vrea muşchii lui“ adus la rang de regulă. Pentru ei e un fel de joacă – revin fără să vreau la agitaţia de pe holul Parchetului: din lift a apărut la un moment dat un grup de muncitori îmbrăcaţi în salopete. Sînt veseli şi par coborîţi dintr-o reclamă la bere ieftină. Au treabă: dintr-o sală, au prins să scoată mobilierul vechi. Duc pe rînd, alene, cîte un scaun, eventual două, pe care le clădesc în lift, unele peste altele. Rîd, se hîrjonesc, cel cu un scaun – de exemplu – dă bobîrnace celui cu două, care, avînd mîinile ocupate, nu se poate apăra. Cei întorşi cară picioare-n fund celor care merg spre lift încărcaţi. E o veselie molipsitoare, ca la pregătirea unei nunţi la căminul cultural.

Şi-au dat cu confirmarea-n cap

Personalul silvic de pe teren a aplicat, la ordin, o altă lege în vigoare, „Legea Tăcerii“. Nu a avut loc nici o vînătoare oficială în acel loc. Articolele publicate de *Cotidianul*, *România liberă* şi *Academia Caţavencu* l-au scos din bîrlog pe Filip Georgescu (fost şef al Romsilva), acesta luînd asupra sa focul greşit de la Coşna. În replica publicată de *Cotidianul* în 7.03.2003 apărea numărul unei autorizaţii de vînătoare pe numele său, precum şi suma plătită pentru rănire. (Ambele produse, în opinia mea, retroactiv, adică ilegal, la presiunea presei). Prin adresa nr. R/6500/12.05.2004, şeful IJP Suceava, chestorul Vasile Moţoc, recunoştea involuntar braconajul, afirmînd că aprobarea de vînătoare pentru Filip Georgescu a fost dată de RNP Romsilva (adică de instituţia sa şi nu de minister) şi că plata autorizaţiei s-a făcut nu în ziua vînătorii (30.03.2002), ci mult după aceasta, în 15.04.2002, adică după ce presa a sesizat public braconajul. Solicitarea scrisă conform legii 544/2001 a copiei rezoluţiei în detaliu s-a lovit de refuzul telefonic al procurorului Adam, pe motivul că, fiind vorba de personaje sus-puse, n-are dezlegare să-mi furnizeze actul.

Nicolae R. DĂRĂMUŞ

cu mîinile curat murdare

Năstase este o calamitate ecologică

Dacă Adrian Năstase nu se năştea, mulţi urşi nu ar fi zis pe bune: „Mor! Ce-i cu gaura asta în mine? Mor?“. Dar nu asta e problema. Ghinionul mare e că o mulţime de ursuleţi sînt pe cale să nu se mai nască tocmai pentru că Adrian Năstase trăieşte. Despre ce e vorba? Pe scurt, Adrian Năstase e pe cale să dea lovitura vieţii lui de vînător. Ce mai, preşedintele Ceauşescu va fi mic copil pe lîngă premierul Adrian. În Munţii Apuseni există o populaţie de aproximativ 500 de urşi. Cînd blănoşilor li se face de înmulţire, dumnealor circulă pînă îşi găsesc perechea. Şi circulă, nu glumă, prin toţi munţii. Odată cu autostrada Bechtel (proiectul sprijinit personal de Năstase în dauna celui normal şi ecologic al UE), care va tăia pe din două teritoriul lor, iubirile de-o vară ale urşilor vor fi puse sub semnul întrebării şi peste sexualitatea lor debordantă se va aşterne iarna veşnică. Închipuiţi-vă, oameni buni, ce se va întîmpla dacă se nimereşte ca toate ursoaicele să fie în dreapta autostrăzii, iar toţi urşii masculi în stînga. E ca şi cum le-ai pune gard. Pe termen scurt, probabil că vom avea primele cazuri de ursoaice lesbiene şi urşi homosexuali, dar pe termen lung nu vom mai avea urşi deloc.

Departe de autostrada Bechtel, o altă zonă plînge şi suspină după ce Năstase a trecut pe acolo. Poate ştiţi, poate nu: vechiul drum naţional Bucureşti-Tîrgovişte, cu 2 benzi, a fost lăţit cu încă două benzi şi asfaltat fix în zona Tărtăşeştiului de zici acuma că e bucăţică ruptă din autostradă. Să nu uităm: din Tărtăşeşti provine familia lui Năstase, acolo îi sînt neamurile de la ţară. Bravo lui, bravo lui, bravo premierului! Însă cu ce preţ: trei hectare de pădure, adică sute de stejari de 100 de ani, au fost tăiate din pădurea Tărtăşeşti şi transportate de ţiganii din zonă pe la casele şi căruţele lor. Adică, spun gurile rele, tot la rudele lui Năstase.

Ecologică Contra

Adi şi Ilie preferă animalele urs-sînge

Numărul ouălor rămase la purtător pare să fie invers proporţional cu numărul ursilor ce se cer ucişi, spre dovedirea bărbăţiei pierdute. Irod, spune colindul, pentru a fi sigur că-l va ucide pe Iisus, a jertfit toţi pruncii „De doi ani şi mai în jos / Să-l taie şi pe Hristos“. Cunoscînd metoda din facultate, preotul-ministru Ilie Castriotul a ucis, pentru antrenament, doi ursaci mărunţi în zilele de 16 şi 17 aprilie 2004, pe Valea Neagră, fondul de vînătoare Şeţu, Ocolul Silvic Cîmpina, Direcţia Silvică Prahova. A executat ursuleţii din cazemată tip Ceauşescu întrucît aceştia, fiind omnivori, înfulecă orice, inclusiv oul. Ursul cel mare, pregătit pentru jertfa pe altarul marelui preot pesedist, nu s-a arătat atunci, drept care Irodul românesc a purces în căutarea altor inocenţi îmblăniţi. Zeiţa Diana i-a surîs pe 24 aprilie în fondul de vînătoare Sebeş, Ocolul Silvic Făgăraş, Direcţia Silvică Braşov. Acolo, nesătulul popă a ucis (cu sîngele tot mai rece care i-a rămas după operaţia prin pantalon închis, din iarnă) un al treilea urs care, mai mare fiind, i-a dat, se pare, satisfacţie. În acest fel s-a încheiat Ilieada şi Irodiada ursilor, adică şirul jertfelnicelor daruri făcute sieşi de către preacuviosul Ilie.

Nelăsîndu-se mai prejos, Adi de la Tărtăşeşti, cel cu ouăle (şi zilele de prim-solist politic) numărate, a executat şi el prin aceeaşi metodă muierească un urs mare – ca de sfîrşit de mandat –, zicîndu-şi: „După mine, potopul!“. Crima s-a săvîrşit pe fondul Jepi al Asociaţiei de Vînătoare Diana, unde le trage şi schiloditorul de urşi Filip Georgescu, deputat de Argeş şi fost director general al RNP Romsilva.

După ce, vreme de un man-dat, presa a dezvăluit cu obstinaţie excesele cinegetice ale Puterii, repetarea aceloraşi isprăvi, trădînd infantilism la vîrsta ghioceilor la tîmple, e un lucru grav, rezultat al unor nevindecabile complexe. Aceşti bărbaţi la cincizeci şi ceva de ani trec, fără îndoială, printr-o criză adîncă de identitate, rezerva realizărilor lor adevărate fiind una incertă. Cred însă că există şi alte satisfacţii şi confirmări ale inteligenţei şi virilităţii în afară de dezbrăcarea ursilor morţi. Un cititor normal ar putea spune că „porcului de rasă de nimic nu-i pasă“ şi că tonul oarecum zeflemitor al acestor rînduri nu e potrivit faptelor de indivizi smintiţi. Acestui cititor i-aş da dreptate, cu o singură corecţie: porcul nu e de rasă.

Protocolul Silvic

Viitoare trofee pe pereţii vînătorilor din PSD, aşteptînd liniştiţi să le crească capul mare ca să poată fi şi ei prilej de mîndrie

Programul „Laptele şi cornutele“

Deunăzi, mai multe animale din Munţii Retezat – printre care două veverite şi un cerb – ni s-au plâns, la redacţie, de modul cum sunt tratate la vânătoare de întâiul puşcaş al ţării, Adrian Năstase. Caprele negre, spun animalele, sunt cele mai prost tratate. Gonacii premierului le adună, încetul cu încetul, pe câte o stâncă de unde nu mai au decât două variante: ori se aruncă în gol, ori stau îngrămădite şi aşteaptă gloanţele lui Năstase, care, în atari condiţii, nu poate rata. Pentru evidenta lipsă de fair-play a Marelui Vânător, caprele negre – impresariate se pare de fraţii Berbecali – vor înainta un memoriu la UEFA şi FIFA, aşteptând să fie declarate capre libere de contractul cu moartea al premierului. Un bătrân viezure, mai hâtru din fire, nu s-a putut abţine să remarce teribila asemănare între vânătorile organizate pentru Năstase şi cele pentru Ceauşescu. Sau era invers?

Căprarul Nicolae

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Există viață după sinucidere? Iată întrebarea în jurul căreia Maria și Virgilică s-au învîrtit în această săptămînă. Este o întrebare firească deoarece tot mai mulți oameni caută un mod de recreere și destindere în acest exercițiu fizic, din lumea VIP sau dintre cei loviți de căldură.

Vergilică: *Bună, Virgil! Noi de ce nu ne sinucidem?*

Maria: Să te scuipi în gură, bre Vergilică, pușchea pe limba ta, bre, nu te joci cu chestia asta...

Vergilică: *Datorii avem, salarii proaste avem, de mîncat, mîncăm numai prostii, nu avem nici o plăcere, de niciunde... Afară de ăl micu', mînca-l-ar tata de băiat frumos, deștept, că e cu bacul luat și dă la facultate. Uite, să ne sinucidem că nu avem o pilă să-l băgăm la facultate!*

Maria: Bre, omule, nu înțelegi că sinuciderea nu e de aia să zici că o faci la comandă. E o lovitură dată omului din tot sufletul lui, că nu mai funcționează nimic în el și totul e negru în el și negrul ăla nu te mai părăsește, te face neom și Dumnezeu nu mai are ce face cu tine și te dă la diavol. Sinuciderea e a diavolului...

Vergilică: *Dar...*

Maria: Bă, omule, tu ești un zahăr de om, muncești ca un bezmetic, în timpul lui Ceaușescu erai oacheș de aveam carne în casă, cum să ne sinucidem? Acum ce să fac? Că iau o pîine de cinci mii și beau cu ceai lîngă tine, ce, asta merită sinuciderea? Tu ce crezi, că dacă ne merge rău, nu o să ne meargă mai rău? Ba da, ce să facem?

Vergilică: *Păi, uită-te la tata lui Ralu de la CNA, la nevasta lui Crin de la liberali, la atîția și atîția... nu zic de Erbașu, deși tu zici că e răzbunare mafiotică.*

Maria: Păi, ce facem cu ei?

Vergilică: *Cînd se descompune omul, cînd trebuie tu să-l duci la WC, să-i cureți mațele de pe el, cînd se scîrboșește, atunci nu e bine să-și pună capăt zilelor? Eu, decît să mă speli la fund, mai bine îmi pun capăt zilelor.*

Maria: Bre, omule, să nu faci asta, că eu te îngrijesc. Știu că tu mă ocărăști, dar știu că avem viață grea, că, uite, azi e bine, mîine e rău, dar poimîine e tot rău. Dar știu că ai momentele tale în care vii, tu, bărbatul meu, și zici: hai, Mario, ce facem noi? Ce facem cu Găbițu? Oricîte Scandilice ai trage, ai partea asta cu care ai făcut rost de carne în timpul lui Ceaușescu, ai partea asta din tine pentru care eu am grijă de tine. Doar că eu nu aș suporta să mă mai ții în viață dacă aș fi ciupercă. Nu, nu aș suporta. M-ai sinucide, Vergilică, dacă ți-aș cere-o?

Maria răspunde

Protecția socială lovește gravidele în burtă

Ați auzit de Ilie Carabulea? Hei, țară, zi, ai auzit? De ce taci? A, unii pe acolo, prin spate, ridică timid mîinile? Sibiul? Hei, Sibiul! De ce nu ridici mîna? Sibiul e carabulean? A, de asta nu ridici mîna... Bine, nici o problemă! Drept pedeapsă vei scrie după dictare povestea asta carabuleană, pe care o s-o povestesc.

Hei, pruncuților, se făcea că anul trecut, pe cînd se potcoveau funcționarii cu milioane de lei și tot urlau că e șpaga mică, hei, anul trecut, deci, Cristina Nicoară a rămas gravidă. Ea era angajata lui Carabulea la Atlassib, firmă de asigurări. Și sarcina creștea într-o zi cît supărările lui Carabulea în patru. Și atunci Cristinei Nicoară i se dă să ducă dosare de aici pînă dincolo, tot mai multe și mai multe. Într-o zi, Cristina descoperă o mînărie într-un dosar de asigurări medicale, nu o sumă mare, dar mînărie Atlassib la Bacău. Carabulea o dă afară cu tot cu sarcină. Și o dă în judecată pe motiv că a făcut presiuni pe lîngă doctor să i se elibereze un certificat medical de graviditate. Uite, că nu e tot... Carabulea, apropo, Ilie ăsta e în topul bogătașilor țării. Deci, Carabulea îi blochează cartea de muncă gravidei cu ajutorul ministrului secretar de stat Cindrea de la Ministerul Protecției Sociale. Pentru amatorii de happy-end trebuie spus că un copil s-a născut anul acesta în ciuda ursitorilor murdăriți de bănet și protecție socială în cuget și simțiri. Hei, Sibiul a scris povestea? Copiați-o de cinci ori ca să știți și voi cît de puternic e Carabulea. Dar nu înainte de a-l auzi pe preaputernicul Carabulea: „Îmi pare rău că vorbesc cu *Cațavencu,* e un ziar total neserios cu care sînt în proces, dar condescendența mă obligă să vă aud două minute. Domnu', eu nu sînt în litigiu de muncă cu această doamnă pe care nu o cunosc, eu sînt patronul holdingului și director la firma respectivă. Nu cunosc speța și nu e în competența mea, pentru informare vă rog să vă adresați la instanță și să nu ascultați reclamagiii și pe această infractoare. Dom'le redactor, nu mai vorbi cu întrebări peste mine, mai bine te-ai interesa că e cercetată penal și eu îți închid telefonul!".

Pe colegii mei nemulțumiți că iar nu mi-a ieșit poanta de final de articol îi rog să mai citească declarația lui Carabulea o dată. Nici acum nu am scos umor? Mă rog, unii voiau dreptate.

Eugen ISTODOR

SÎNTEȚI CINSTITE?
DA' SĂBIILE ALEA DE GHIAURI PE CARE LE STRÎNG DIMINEAȚA DIN SERAI?
'ȚI-ALE DRACU' DE PUTORI. CINE-I ȘTEFAN CEL MARE?
MARȘALE.

Loc de retrocedat cu capul Cîrciumaru înfundă cremenalu'

Pe feuda baronului Mischie s-a stabilit un record în materie de aplicare a legilor de restituire a proprietăților confiscate de comuniști. Timp de doi ani și jumătate, primarul din Tîrgu-Jiu, Florin Cîrciumaru, a refuzat să dea curs hotărîrilor judecătorești ce stabileau repunerea în posesia proprietarilor a unor terenuri valoroase din localitate. Conform datelor de la procuratură, Cîrciumaru riscă, în compensație, să facă la rîndul lui doi ani de pușcărie. Ieftin, dacă ne gîndim că numai terenurile revendicate de Diaconescu Rodica, Vonica Daniela, Irod Ion, Argintaru Ligia și Cocioabă Sorin, de cîteva mii de metri pătrați, valorează în jur de 200.000 de dolari. Pentru 200.000 USD, poate sta, cum s-ar spune, doi ani în concediu. Ca să nu se plictisească pe perioada detenției, alături de Cîrciumaru ar trebui să intre la răcoare toată garda de juriști din primărie care l-au sfătuit să nu restituie terenurile, pe diverse motive. Spre exemplu, unul din tertipurile juriștilor a fost ca terenurile virane să fie declarate domeniu public, pentru aceasta făcîndu-se pe ele mici utilități publice total inutile. Cum e aleea de pe strada Victoriei, amenajată și asfaltată brusc pe un teren viran, taman cînd acesta era cîștigat în instanță de Ion Irod. Acum înțelegem de ce, în raportul de activitate pe 2003, Mischie prezenta că a asfaltat 3.080 km, deși drumurile din județ, toate însumate, dau doar 1.843 km. Adunase omul și kilometrii de proprietăți neretrocedate și asfaltabile la o adică.

O alee inutilă, dar strategic amplasată în buricul unui lot revendicat

Biroul de Investigații
alexandrucautis@
catavencu.ro

Toate drumurile transportului în comun duc la Roma

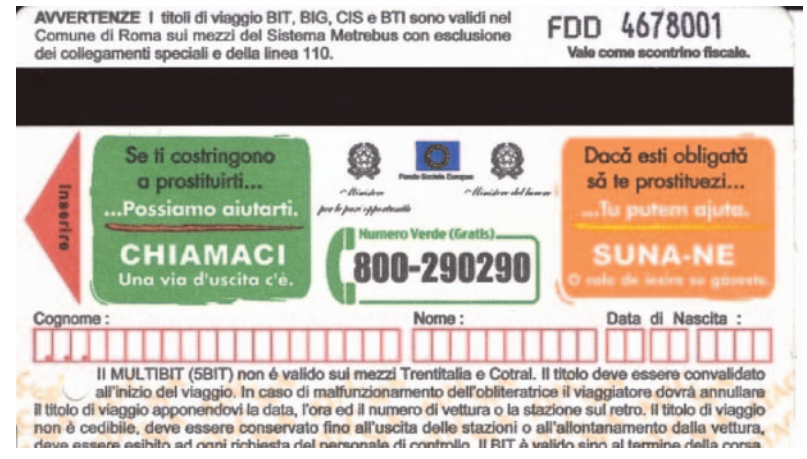
AVVERTENZE I titoli di viaggio BIT, BIG, CIS e BTI sono validi nel Comune di Roma sui mezzi del Sistema Metrebus con esclusione dei collegamenti speciali e della linea 110.
FDD 4678001
Vale come scontrino fiscale.
Inserire
Se ti costringono a prostituirti...
...Possiamo aiutarti.
CHIAMACI
Una via d'uscita c'è.
Numero Verde (Gratis)
800-290290
Dacă esti obligată să te prostituezi...
...Tu putem ajuta.
SUNA-NE
O cale de iesire se găsește.
Cognome :
Nome :
Data di Nascita :
Il MULTIBIT (5BIT) non è valido sui mezzi Trentitalia e Cotral. Il titolo deve essere convalidato all'inizio del viaggio. In caso di malfunzionamento dell'obliteratrice il viaggiatore dovrà annullare il titolo di viaggio apponendovi la data, l'ora ed il numero di vettura o la stazione sul retro. Il titolo di viaggio non è cedibile, deve essere conservato fino all'uscita delle stazioni o all'allontanamento dalla vettura, deve essere esibito ad ogni richiesta del personale di controllo. Il BIT è valido sino al termine della corsa

Tichetul de călătorie din imagine a ajuns la noi prin amabilitatea unui cititor pe care îl lăsăm să ne explice, la rîndul lui, de unde îl are: *„de la un prieten care a calatorit in Italia de curand, a folosit transportul in comun (metroul) in Roma, si ca urmare a fost nevoit sa-si cumpere un bilet de calatorie“.* Observați ce scrie pe acesta: **„Dacă ești obligată să te prostituezi... te putem ajuta / Sună-ne / O cale de ieșire se găsește“.** Este vorba, clar, de o campanie a autorităților italiene (pe fonduri europene, s-ar părea) de sprijinire a femeilor abuzate, obligate să se prostitueze, iar ceea ce ne surprinde este că textul este redactat doar în română și italiană. De unde se vede clar că, în sfîrșit, italienii sînt pe cale să recunoască: românii sînt singurii străini civilizați din țara lor, singurii care își cumpără bilet de călătorie. Că, dacă nu-și cumpărau, mergeau, evident, cu taxiul, mai ales dacă plăteau niște pensionari cu libidoul indexat.

Roma Hartner

Pierdut pantof. Caut pe Năstase

Întrebat săptămîna trecută despre demisia lui Năstase de către un grup de cetățeni care i-au pus sub nas mai multe reportofoane și nici o fiolă, Nicolae Văcăroiu a răspuns că habar n-are cum stă treaba întrucît nu a reușit să-l găsească pe șeful său de la partid ca să stea de vorbă cu el. Cum nea Nicu și nea Aro locuiesc în aceeași locuință, rezultă că președintele de la Senat a avut din nou probleme în a-și găsi casa: ori a încurcat singur străzile, ori n-a știut să-i explice taximetristului. O soluție ar fi fost să se uite în buletin, dar înainte de a-și lăsa costumul cu tot cu acte la amanet.

Ion Vodcă cel Cumplit

Ceva e putred, dar bățos în Danemarca

Într-un parc de distracții din Danemarca – parcul Bakken, de pe lîngă Copenhaga, pentru o mai mare precizie – s-a iscat oarecare scandal între conducerea bazei de agrement și cea a unei firme care, pe bază de contract, comercializează în acel parc acadele în formă de – să le spunem așa – porcărele de sex bărbătesc sau, mai simplu spus, din alea. Ne mirăm de ce s-a pornit scandal: la noi, prin parcurile noastre de distracții, copiii români pot cumpăra lejer tot felul de din alea în formă de acadea.

Sugary Cooper

Cornel Ivanciuc vă reamintește că România

este o colecție de furăciuni: Sandu Marin vă fură curentul, deși este angajat să descopere hoțul; Ion Dumitru ne-a jefuit copacii, deși e pus paznic peste Romsilva; poliția s-a lăsat cumpărată cu scutere de către o firmă pe care trebuia să o aresteze.

dosarele chiX

De ce ni se scumpește curentul. Dezvăluiri (XX). Și cam ce se-alege de dezvăluirile noastre

Păi, s-a lăsat cu un control la Hidroelectrica. A început pe 5 mai și s-a încheiat pe 30 iunie. O echipă a Curții de Conturi a scormonit circulația banilor de la Hidroelectrica – o societate unde acționar majoritar este statul – și VATECH – deținătoarea frauduloasă a exclusivității lucrărilor de la Porților de Fier și, mai nou, și de la alte hidrocentrale. Bravo! Ne-am săturat să sponsorizăm noi, laolaltă cu toți plătitorii de facturi de energie, șleahta de miniștri, directori și șmecheri intermediari sub pretextul unor plăți pentru retehnologizări. Am scris, de exemplu, despre niște plăți în avans pentru Porțile de Fier II: un rahat de vreo 60 de milioane de euro în total. Ei bine, ce am povestit noi a devenit un capitol de 8 pagini în raportul de control și încă 25 de pagini de anexe. Ei bine, în raportul final acest interesant capitol a dispărut. Cum s-a petrecut magia? Habar n-avem. Avem, în schimb, un nume: Sandu Marin. Purtătorul buletinului cu acest nume este directorul Diviziei controlului fondurilor publice destinate activităților economice din Curtea de Conturi. O altă persoană, pe nume Sandu Marin, era, acum fix 2 ani, asociată în firma Forest Energy, cu un personaj cunoscut de cititorii acestui serial: Bogdan Buzăianu. După calculele noastre, firmele lui Buzăianu (care Energy Holding, care Energy Consult, care Forest Energy) sunt scurtătura pe care parte din banii de retehnologizări pleacă în concediu pe plaiuri elvețiene. Ei bine, ideea că un asociat al sifonărilor de bani publici ar putea fi una și aceeași persoană cu un director al Curții de Conturi și, mai exact, taman al Diviziei de control a fondurilor publice nu face decât să îmi stârnească admirația pentru edificiul de corupție clădit în jurul bănuților mei. Sunt mare, băăă! Ce-i drept, am și cu ce!

Ce jaf a mai făcut Romsilva mea (ep. 64)

Înainte de a ajunge viitor fost primar, Seche a reușit să pună laba – așa cum se știe – pe singura fabrică de hârtie de ziar din țara asta: Letea. După ce a ajuns directorul cel mare al regiei Romsilva, Ion Dumitru a început să-i facă – așa cum nu se știe – cadouri exorbitante lui Sechelariu: lemn pe nimica toată, cică pentru hârtia de la Letea. Dumitru l-a însărcinat pe Bunea, directorul comercial al regiei, să negocieze cu firma Letea achiziția a un milion cinci sute de mii de metri cubi de celuloză de răşinoase. Negocierea s-a făcut cu până la 400 de mii de lei sub prețul pieței, ceea ce abia acoperă cheltuielile de producție. Plus de asta, la o asemenea cantitate, pagubele aduse statului sunt de circa 600 de miliarde de lei. Materialul lemnos provine din arbori verzi de cea mai bună calitate, cu o înălțime de până la șase metri. Condiția de livrare este „franco vagon", în stația de încărcare. Practic, sub acoperirea livrării către Letea, care face comanda, lemnul merge la export. Valoarea totală a comisionului, la ultima cantitate achiziționată de Bunea, este de circa 200 de miliarde de lei. O parte substanțială din acest comision o înșfacă Biroul de coordonare al PSD, care îl coordonează pe Ion Dumitru să-l coordoneze pe Sechelariu să comande lemn de hârtie, și apoi pe Bunea, să-i coordoneze pe cei din teritoriu să-i vândă lemnul cu mult peste prețul pieței. Prețul pieței civilizate, pentru o asemenea tranzacție oneroasă, este de câte cel puțin cinci ani de pușcărie, pentru fiecare actor care a jucat în horror-ul de mai sus.

Poliția română nu este scutită de scutere

La ultima ședință a Biroului de Investigații, care a avut loc săptămîna trecută, domnul profesor Toma (pentru colegi, „Băi, Mircea!") ne-a vorbit puțin despre statul captiv. Din păcate, n-a apucat să ne spună decît două cuvinte, „statul captiv", fiindcă în secunda următoare i-a sunat telefonul mobil și domnul Toma a rămas captiv în statul la telefon. Dar pentru noi, băieții de la *Academia Cațavencu,* au fost suficiente aceste două cuvinte spuse din inimă, care, imediat, ne-au dus cu gîndul la agenții de circulație care se plimbă prin oraș cu niște scutere albastre, inscripționate cu expresia „Paneuro Trading". Se mai îndoiește cineva că Poliția a primit o sponsorizare în scutere de la firma Paneuro Trading? Nu? Foarte bine! Deci, așa cum ne-am dat seama cu toții, Poliția a primit o sponsorizare, în scutere, de la Paneuro Trading, și cum altfel s-ar putea revanșa polițiștii decît plimbîndu-se cu scuterele prin oraș și făcînd reclamă sponsorului?! Și acum să schimbăm puțin viteza, ambreind ușor niște documente, și să vă spunem că, în perioada iunie 1997 – iunie 2004, firma Paneuro Trading, sponsorul Poliției, a dat țepe financiare în valoare de aproape 494 de miliarde de lei. Băncile unde Paneuro avea conturi (Banca Comercială Română, Alpha Bank, Raiffeisen Bank) au refuzat să achite, în numele clientului lor, mai multe instrumente de plată emise de Paneuro în numele a diverși parteneri de afaceri: BCR – 612 milioane; Alpha – 315 miliarde, Raiffeisen – 178 de miliarde. Situația firmei Paneuro este, deci, destul de albastră, dar la fel de albastre sînt și scuterele cu care se plimbă polițiștii. Acum înțelegeți cum ajunge un scuter competitiv să se transforme într-un stat captiv?

Hitler intră în Europa

Un magistrat din Cluj s-a enervat pe o chestie omenească: de ce, mă rog, să primească procurorii anticorupție (PNA) un spor de 40% la salariu? Ce, cercetarea crimei organizate, a rețelelor de trafic de droguri nu presupune pericole? Ca să nu mai vorbim că aici mai cad și capete, nu ca la anchetele împotriva controlorilor de bilete! Supărarea s-a materializat într-o scrisoare asumată de Asociația Magistraților din România și a fost semnată de 68 de procurori și judecători din Cluj. Prompt la sesizări, dl Ilie Botoș a și expediat la Cluj un procuror-inspector care a primit – OFICIAL – ca misiune să-l depisteze pe nesimțitul de procuror care a inițiat protestul. O asemenea campanie deschisă de intimidare a magistraților ar părea de neînchipuit sub guvernarea care se fălește că a reușit să recupereze reforma în justiție. Niște labagii ca Botoș și șeful lui, Diaconescu, nici nu își imaginează că rezultatul unei asemenea mârlănii ar putea fi mult așteptata solidarizare a acestei tagme îngenunchiate a magistraților.

Biroul de Investigații

dosarele chiXXL

Măi dragă, mi-e și silă să tot aud vorbindu-se de atîția ani numai și numai despre corupția lui Năstase. Omul ăsta pur și simplu nu se mai satură. Ia zi, Ovidiule, cît ai scos azi?

Ovidiu Tender, cel pe care Ion Iliescu, în mod inexplicabil, îl convoacă ori de cîte ori i se face dor de Talpeș

Cum împiedică haiducii lui Iliescu privatizarea Petrom (I)

Scenariul poveștii este unul clasic: un milionar în dolari are datorii de milioane de dolari la o societate de stat, dar nu le plătește. În fond, dacă poate să nu le plătească, de ce să le plătească?! Într-o țară unde topul celor mai bogați oameni de afaceri este aproape identic cu topul celor mai îndatorați milionari în dolari, asfel de cazuri se întîmplă. Justiția, fiind legată la ochi, nu poate fi acuzată că se face că nu vede. Justiția, fiind legată de mîini și de picioare, nu poate fi acuzată că nu mișcă nici un deget. Societatea de stat se numește Petrom, esența mișcării, iar milionarul se numește Ovidiu Tender, esența mișcălaților. Iată, în continuare, faptele! În anul 2002, SNP Petrom avea niște creanțe de recuperat de la SC Carom SA Onești. Dînd dovadă de o gentilețe suspectă, SC Tender SA se oferă să preia asupră-i datoria Carom către Petrom, în total 461.212.788.456 lei – dacă v-ați plictisit să numărați cifrele, e vorba de 461,2 miliarde de lei! (La puțin timp de la acest gest numai în aparență creștinesc, Tender devine acționar majoritar al Carom.) Pe 21 mai 2002, Petrom aprobă cesionarea creanțelor, după cum urmează: termenul de plată să fie de maximum 2 ani, cu o perioadă de grație de 6 luni; plata creanței se va efectua *prin compensare* cu contravaloarea prestărilor de servicii efectuate de SC Tender SA în favoarea SNP Petrom București; Tender să aducă doi garanți. Ca orice băiat deștept, Tender își ia drept garanți pe SC Atlas GIP SA și SC Prospecțiuni SA, care sînt tot ale lui. Cu alte cuvinte, Ovidiu Tender și-l ia garant pe Tender Ovidiu. Dar să revenim la Tender! De la încheierea contractului de cesiune de creanță (iunie 2002) au trecut 2 ani și în acest răstimp s-au întîmplat următoarele: Grecia a cîștigat Campionatul European de Fotbal, PSD a pierdut alegerile locale, iar Tender a achitat aproape 210 miliarde de lei către Petrom. Apoi s-a plictisit și n-a mai plătit restul de 251 de miliarde de lei. A tot cerut eșalonări și reeșalonări, pînă cînd cineva din Ministerul Economiei și Comerțului și-a amintit că Petrom trebuie să se privatizeze, misiune aproape imposibilă din moment ce Petrom mai are creanțe de recuperat, inclusiv de la Tender, ale cărui mișcări esențiale și ilegale pun în real pericol privatizarea esenței mișcării.

Mafia grâului l-a împușcat mortal pe Ilie Sârbu

Petre Daea, cel propus de Năstase pentru portofoliul de ministru al Agriculturii, în locul lui Ilie Sârbu, a fost până la revoluție secretar cu probleme agrare al comitetului PCR al județului Mehedinți. În martie 2002, nu este numit întâmplător secretar de stat la Agricultură. Asta pentru că Daea este născut de Angelo Miculescu, socrul lui Năstase, iar copiii lui sunt botezați de Dana Năstase. Abia băgat în pâine, Daea se pune pe speculat prețul la grâu. Prețul de referință, de 5.500 lei per kilogram, este stabilit printr-o Hotărâre de Guvern, dată săptămâna trecută. Ilie Sârbu s-a opus din răsputeri la un asemenea preț, stabilit aproape unilateral de Daea, în timp ce cel al pieței este de 4.000 de lei. Hotărârea mai stabilește și suplimentarea cu 350 de mii de tone a rezervei de stat. Marii producători sunt Culiță Tărâță, cu 250 de mii de tone în Balta Brăilei, Ioan Niculae, cu 50 de mii de tone în Teleorman și un oarecare Anghel de la Craiova, cu alte 50 de mii de tone, în zona Olteniei. Conform unor informații pentru care s-a plătit cu capul, troica plătește 500 de lei per kil, pentru a i se achiziționa grâul. Suma totală este de 175 de miliarde de lei, presupuși bani pentru partid. Oricât ar părea de incredibil, până la urmă, cel sacrificat este Ilie Sârbu, consolat cu un post de băgător de om de seamă, în Biroul de coordonare al PSD. Năstase l-a lăudat pe Sârbu pentru că a încheiat capitolul agricultură din acquis-ul comunitar, când în fond el este închis provizoriu. Sârbu s-a făcut că primește laudele și s-a arătat mulțumit de un asemenea post, mai important decât cel de ministru. Subiectul mafiei grâului este atât de grav, încât va merita să revenim asupra lui cu proxima ocazie.

Despre cum nu se înțeleg ardelenii și moldovenii

Clanurile de bătaie din PSD au scos bricegele și au început să se bârbierească reciproc în public. Vă dați seama, cititori dumneavoastră, că este vorba – după cum ați citit și la „Birfe", săptămîna trecută – de contrele verbale dintre baronii de Ardeal ai PSD și baronii de Moldova ai PSD. Deci, nu chiar de utilizarea pe față a instrumentului aceluia cu care scot unii culturile de bacterii de sub unghia mare. Haideți să vedem împreună cam de la ce puteau să se ia băieții la hartă, că doar nu ieșeau asemenea lupte de K1 oral numai de la eșecurile din alegeri. Trebuiau să umble pe ring, în pauzele publicitare, și ceva saci despuiați cu bani.

Grupul de la Cluj joacă de cîțiva ani în formula Ioan Rus-Vasile Puşcaş-Alexandru Fărcaş-Vasile Dâncu. Firma de suflet a clujeanului Rus, SCC Napoca SA, a fost faultată la toate licitațiile la care a participat prin Moldova lui Seche, Hrebe și tot așa. În schimb, firmele lui Umbrărescu de la Bacău au avut tupeul de a pătrunde lejer în Ardeal, iar un bun exemplu ar fi încredințarea fără licitație a unei lucrări de 2 milioane de coco, în Cluj, pentru refacerea urgentă a unui drum județean pe care urma să pășească însăși cizma cancelarului Gerhard S. Banii au venit cu dedicație direct de la ministerul lui Mitrea și Sechelariu junior. Soarta clujeanului Iosif Pop, directorul Băncii Transilvania, a fost decisă tot în Moldova, la gîtul său fiind agățat un procuror moldovean de la PNA. Ardelenii au contraatacat cu ajutorul unor foști ziariști clujeni postați de Dâncu în Guvern: presa a relatat la foc continuu despre golăniile moldovenilor, pentru că asta era muniția pusă pe tavă. Despre scandalul cocainei, în care s-a înecat Țiriac junior, știți: a început după ce Rus, fost asociat cu familia fostului tenisman, a demisionat. Recent, ardelenii s-au mai răcorit și ei cînd l-au prins pe Umbrărescu dînd tîrcoale pe lîngă firma de construcții ARL Cluj-Napoca. Moldoveanul s-a cărat cu lopata între picioare și și-a luat cu el și visul de a produce cîțiva kilometri de autostradă americană.

Biroul de Investigații

Alexandru Vărzaru, slab la matematică, încearcă să se descurce cu cifrele mari de pe pagină:

Ovidiu Tender e dator 251 de miliarde de lei la PETROM. Urîtă-i aritmetica!
Petre Daea, viitor ministru al Agriculturii, e băgat cu opincile în afacerile cu grîu ale lui Tăriță și Ioan Niculae, în valoare de 175 de miliarde de lei. Mă doare capul.
Clanurile ardelene din PSD s-au luat la hartă cu cele moldovene pentru contractele din construcții. Asta sună acceptabil: pare literatură!

codrul bunelor maniere

Orice învăț își are propriul dezmăț

Anul 2003 a fost al treilea an al mileniului trei și polițiștii români nu puteau trece cu vederea această minunată sărbătoare a creștinătății. La Școala Națională de Poliție „Vasile Lascăr" din Cîmpina a fost înființat, cu această ocazie, Muzeul Agentului de Poliție din România, care reprezintă – spun organele – nu doar „o sinteză de obiecte, documente, imagini și uniforme specifice polițiștilor începînd cu secolul al XVII-lea și pînă în zilele noastre", ci și „un punct de documentare didactic", dar mai ales „un loc în care să poată fi păstrate dovezi despre munca și devotamentul celor care au vegheat la păstrarea ordinii publice și respectarea" etc., etc. Un exemplu în acest sens este un ordin al Direcțiunii Generale a Poliției, din 9 iulie 1937, care iată ce zice: „Avem onoare a vă aduce la cunoștință următorul ordin al D-lui Director General: «Se aduce la cunoștința tuturor funcționarilor ca pe viitor să nu mai văd: funcționare venind la biurou desbrăcate, fără ciorapi și desmățate; funcționarii fără cravată și eșind desmățați și îmbrăcîndu-se pe stradă. Orice abatere voi pedepsi-o cu mutarea în provincie.» Funcționarii în subordine vor semna că au luat cunoștință. ȘEFUL SERVICIULUI PERSONALULUI". Să mai zică cineva că muzeele nu îi învață pe polițiști că haina îl face pe om, mai ales atunci cînd omul reușește să rămînă îmbrăcat!

Poliția română

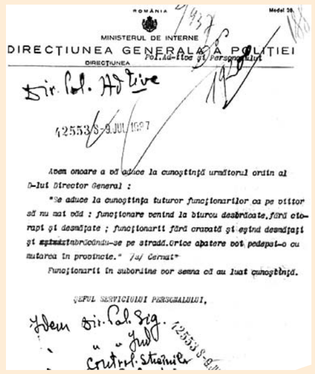
MINISTERUL DE INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
DIRECȚIUNEA
Nr. 125538-9 IUL 1937
Dlui Col. Al. Dire
Dlui Col. Stg. 125538-9.IUL.1937
Cruțeni Stănimir
Model 38.
Avem onoare a vă aduce la cunoștință următorul ordin al D-lui Director General :
"Se aduce la cunoștința tuturor funcționarilor ca pe viitor să nu mai văd : funcționare venind la biurou desbrăcate, fără ciorapi și desmățate ; funcționarii fără cravată și eșind desmățați și îmbrăcîndu-se pe stradă. Orice abatere voi pedepsi-o cu mutarea în provincie." Al Cernat
Funcționarii în subordine vor semna că au luat cunoștință.
ȘEFUL SERVICIULUI PERSONALULUI,
Adem Dlui Col. Stg. 125538-9.IUL.1937

Vă mulțumesc, 'trăiți, domnu' Voiculescu! Nici nu știți cît m-a mișcat că mi-am lansat candidatura cu *Ciao, Darwin!* Deja mă gîndesc la cîte teme de dezbatere electorală ni se oferă: Grași contra Obezi, Corupți contra Necinstiți și, de ce nu, Tîmpiți contra Idioți. Cu platforma asta îl batem și pe *Tilică, steluță de cinema.*

Codruț Sereș, candidatul Antenei 1 la Președinție, aspirînd să depășească la urne fabuloasele scoruri obținute de *Marius Tucă Show, Divertis Parc* și Danemarca-România 2-2, pe TVR1

Dom'le, de azi dimineață mi-ați arătat tot felul de produse românești: brînzeturi, covoare, rulmenți, textile, aluminiu, produse la care, recunosc, nu prea mă pricep. Dar aicea nu vă merge cu mine: ăsta-i wurst toată ziua! P-ăsta n-aveți cum să-l înregistrați tot la „pălincă"!

Jonathan Scheele descoperind în sfîrșit o fabrică în care muncitorii au mațele pline

Sigur c-am luat 10 la bac. Mi-a picat ușor la Geografie: Subcarpații. Am știut: păi, Subcarpații e la Cornu, unde avem noi o vilă de vacanță. Iar distanța pînă la București e de juma de oră, cu girofarele!

Andrei Năstase, un Prințișor care, cînd o să se facă mare, o să se facă ca tata: copil de bani gata

O inocentă Scufiță din partidul de guvernămînt întrebîndu-l pe Vînătorul cel Rău de ce s-a certat cu Bunicuța Roșie

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Veșnica pomădare

O știre mortală: Oana Zăvoranu e patroana cimitirului „Eternitatea"! N-ar fi rău să-și deschidă lîngă cimitir un magazin de cruci din aur Dolce&Gabbana, un bar de noapte pentru pomeni, unde să cînte Pepe, și o clinică de înfrumusețare pentru clienții șifonați în accidente de circulație.

Un tramvai 15 numit dorință

Ciao a observat că sex-simbolul Nicoleta Luciu merge în fiecare zi cu tramvaiul 15. Mi se pare normal: în troleibuzele alea aglomerate n-ar avea loc de paparazzi și de toți pensionariiăia care și-ar face abonament doar ca s-o vadă pe Nicoleta cum își prinde sutienul între uși.

Ex cu fostele

Adi Mutu și fosta lui nevastă, Alexandra, au petrecut o vacanță romantică, la Moeciu. Declinul Briliantului continuă: pe viitor, el va petrece clipe minunate cu fostele lui iubite la Olănești și-o va ruga degeaba pe Rocsana Marcu să-l însoțească, într-un sejur fierbinte, la Băile Felix.

Atakant și Hegel

Ionel Ganea a luat bac-ul cu media 7,54! Cam nasol: colegii de la Națională o să-l strige pe teren „Tocilarule!" și-o să-i dea pase doar atunci cînd vor vrea să afle de la el cum se scriu corect numerele de telefon de la admiratoare.

Shopping prin alunecare

Delia Matache și-a scrîntit piciorul la fotbal. Poate cînd urmărea vreun fotbalist celebru, ca să-i ia cardonașul roșu din portofel.

O țeapă pe nume România

Gloria Gaynor: „Pentru mine, România este Transilvania". Probabil e convinsă că șeful statului e Vlad Dracul și că oamenii merg cu funii de usturoi și țepușe de lemn în buzunar, în eventualitatea că se-ntîlnesc noaptea cu premierul.

Făi, animalelor!

Elena Cîrstea a plecat să cînte pe un vas de croazieră. La întoarcere, ar trebui să dea un interviu la Animal Planet, că să ne lămurească ea cum toți lupii de mare sînt, de fapt, niște porci.

Tramvae Victis

muzeul figuranților de ceară

Al Bano: vinul ca operă deșartă

Știrea (neadevărată) că Al Bano va cînta în duet cu Copilul Minune l-a lovit pe italian în moalele nedumeririi. Dar fiindcă tocmai încheiase un contract cu cramele Prahova prin care se parafa exportul de vinuri produse de cîntăreț în Italia către țara celor care au scris articolele mincinoase, n-a vrut să-și înăcrească bucuria. Al Bano Carrisi este cel mai mare producător de vinuri al regiunii, scuzați, Puglia și minunățiile alcoolice inventate de el au nume la fel de romantice precum cîntecele lui. Pentru platourile cu fructe de mare, Al Bano recomandă o sticlă de Felicita Bianco. Ca aperitiv, el propune o Nostalgia Rosso. Pentru amatorii de carne recomandă Taras, iar pentru cei care adoră să deguste specialități italienești garantează că un Mediterraneo dat de dușcă face minuni. Așa că, o dată ajunse pe piața românească, le vom putea bea, îndoite cu Pepsi, la jumări, mititei ori pîrjoale.

Wesley Snipes: sos și sosie

Zice lumea că Angelina Jolie (care-ar trebui să apară-n nu știu ce film făcut în România) a fost deja văzută la shopping prin Mall, așa că nu ne mai mirăm de nimic. Ei bine, Wesley Snipes, negrul acela musculos și feroce care tulbură visele nevestelor noastre, chiar dacă ele spun că au suspinat în somn de dorul unei mătuși de departe, bîntuie cluburile Bucureștiului. S-a instalat în România pentru filmările la *7 seconds* și a adus cu el o gașcă de vreo 30 de indivizi meniți să-l deservească. Între aceștia se numără cîțiva bodyguarzi înarmați, un bucătar asiatic care să-i meșterească lui păpița cu sosul preferat, un DJ și cîteva sosii. Așa că n-ar trebui să vă mirați dacă veți da nas în nas cu o splendoare de abanos care privește sictirit de jur-împrejur. Poate fi Wesley sau sosia lui, who cares... Oricum, ar trebui să bîntuie mult prin Capitală din moment ce, pentru a-i face șederea suportabilă, se-aude că producătorii au alocat echipei sale, ca șpagă de buzunar, vreo 600.000 de dolari. Mă rog, s-ar putea cumpăra multe cu banii ăștia, dacă o gazdă primitoare, ca Nicu Ghează, să zicem, s-ar decide să scoată la vizionare vreo 30 de hostese care să le prezintă înalților oaspeți cum merg scorurile prin Bucureștiul de noapte.

Mitoșeru vrea să fie Pizz? Daaa...

Rugăciunile lui Mihai Mitoșeru s-au împlinit. Iar a venit vara și, pe litoralul flămînd de șușe, cîștigă și el o bucată cam slinoasă, da' cinstită, de pizza. După ce anul trecut se scălîmba imitîndu-l pe Enrique Iglesias, Mitoșeru a inventat pentru vara asta un număr de scenă în care îl parodiază pe Fizz. Personajul lui se intitulează Pizz, iar Mitoșeru cere publicului să răspundă afirmativ atunci cînd își orăcăie numele: „Eu sunt Pizz!"... Și, să ne scuzați, „Da!" scuipă spectatorii bătuți de soare printre dinții înnegriți de coji de semințe. Nouă ni s-ar fi părut mai corect dacă ar fi înlocuit Fizz cu – mult mai inspirat – Matiz. Atunci publicul ar fi putut răspunde nestingherit: „Fizz...da mă-tii!".

Veninul și cînepa

Domnu' Albanoşi Rominapauăr, abia acu' veniţi cu vinurile, cînd nu mai sînt taxe vamale la importurile din UE? Da' egoist mai sînteţi! Nu vreţi să cîştige toată lumea...

Cantautorul şi producătorul de vinuri Al Bano şi generalul de poliţie Al Braham, reuniţi în lupta antigrog

muzeul figuranților de colecție! VECHI!

Cînd Cerbul de Aur păștea pe cîmpiile mănoase ale patriei

Unde sînt zilele cînd Festivalul „Cerbul de Aur" se constituia „într-un prilej de bucurie, un act de cultură"? Cînd Irina Radu era doar un brav șoim al patriei care se juca cu păpușile (îmbrăcate-n pionieri) în nisip, iar marele premiu valora cît un pachet de Viceroy azi? Unde e Adamo, măi tată, ce mai știi, tataie, de Juliette Greco, pe cine interesa atunci (ca și acum) cîte albume solo a scos Ronan Keating? Sau cine e manelistul ăsta de Nino D'Angelo și dac-a auzit el de Florin Fermecătorul sau numai de Adrian Copilu' Minune, Dracula și Hagi?

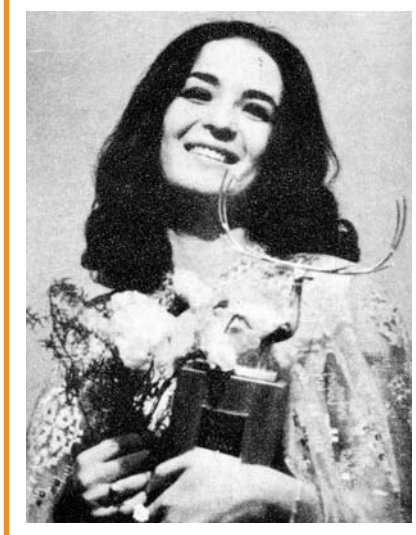

Deci, pe scurt, nici Cerbul nu mai e ce-a fost pe vremea mlădioasei ciute cu blănița ondulată, pe nume Angela Similea *(cîștigătoarea Cerbului de Argint în 1970, după cum se poate vedea din imaginea de arhivă alăturată).* Poate din cauza anilor care au trecut în zbor și a noilor ciocoi teveriști care-au luat și pielea de pe cerb, ca să-și facă husă la canapeaua din sufragerie. Dar, de dragul provocării, iată cum stăteau trebile acum 33 de ani, căci trebuie că stăteau cumva de vreme ce, la ediția a IV-a a festivalului, tocmai Dinu Săraru era șeful Biroului de presă. Vă imaginați, cred, ce comunicate tovărășești primeau ziariștii, la vreo 5-600 de pagini fiecare, cam cît un roman de inspirație rurală, plus reeditări și faxurile de felicitare de la CC. Pe ordinea de zi mai urmează legendarul Tudor Vornicu (directorul festivalului), inegalabilul Alexandru Bocăneț (regizorul manifestării, delegat de TVR), celebra Doina Levința (evident, costume) și cîteva zeci de securiști în sală, care-i supravegheau pe concurenții români să nu fugă din țară pitiți în bagajele invitatului din America, O.C. Smith.

Într-o asemenea selectă companie, prezența Corinei Chiriac (favorita bunicii mele, pe care o salut cu această ocazie: „Săru' mîna, mamaie!") nu ne miră. De altfel, juna Corina *(foto dreapta)* a cîștigat, în 1971, premiul al III-lea, zis și Cerbul de Bronz. Acestea fiind zise, noi vă urăm de pe-acum vizionare plăcută. Și gîndiți-vă voi unde o să apară, peste fix 33 de ani, poze cu concurenții români de anul acesta: Slang, Cristian Nistor, Răzvan Crivaci, Spin, Mandinga și Mihai Andrei Moș. În *Panoramic TV* sau în suplimentul de show-biz dedicat Revoluției din *Jurnalul Național* de colecție?

Cerbie Hancock

Localul bălan

La pitici, la pitici, berea curge peste mici

Dacă vi s-a luat de învîrtit în jurul Megațîșnitoarei, vi s-a umplut plămînul de-atîta aer condiționat și simțiți nevoia unor haleli sănătoase într-un cadru ecologic, semirural, atunci fiți atenți la nenicu': ieșiți din Mall, mergeți înainte, tăiați Mihai Bravu și la 500-800 de metri trageți pe dreapta lîngă stadionul Olimpia, la terasa ***Sincron.*** Aici, peisajul înverzește dintr-o dată, păsărelele ciripesc, pomii vă umbresc mesele de lemn natur printre care herghelia de pitici, unul doctor, altul bucătar, vă îmbie cu mirosul naturii virgine. Vorba vine virgine, căci pe timp de noapte terasa are și un departament de dansuri pe dezbrăcatelea, bineînțeles într-o incintă în care poți intra doar fără acordul soției. Deci intrați, vă așezați și, cît răsfoiți meniul, puteți admira caii, vacile și cîinii care mișună la doi pași de mese, prin stepa stadionului. Nu, nu e vorba chiar de genul acela de cîrciumi unde vine ospătarul să vă-ntrebe din ce vacă doriți să vi se servească friptura, iar dumneavoastră ridicați alene degetul și indicați un animal extrem de proaspăt. Dar chiar și așa, senzația de picnic urban cu arome vegetale și imagini de pajiște olandeză face din mîncărică o plăcere suficient de suculentă. De halit propriu-zis găsiți cam tot ce se găsește la orice cîrciumioară care-și zice cu specific românesc: mititei, cefe, mușchi și alte grătărele, ciorbițe de burtă, de pui și de alte lighioane, dar și salate din salatăria europeană. Zic europeană pentru că, deh, au și salată bulgărească și tarator cu castraveți și mult mărar. De băut, dacă nu sînteți cu mașina, desigur, puteți să turnați în voi berici cît cuprindeți, că halba de butoi este fără accize și nici taxa de șapte drumuri nu este inclusă. Există și vinișor la pahar pentru cazul în care doamna dorește. Așa că, dacă n-aveți chef să ieșiți la mare distanță de betoanele astea lichefiate și vreți un pic de foaie verde la botul vacii de Capitală, mergeți la doi pași de Mall la terasa *Sincron,* unde puteți simți miros de grătar și clorofilă proaspătă.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕; preț: 🚗🚗; WC: 🚹🚹.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚹 *poți să și adormi;*
🚹🚹 *curățel;*
🚹🚹🚹 *ai grijă pe unde pășești;*
🚹🚹🚹🚹 *n-ai putea să mai rabzi?*

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Salata verde de acasă

Ca la orice concert rînduit de fundația lui Paul Nancă, înainte să urce pe scenă Joan Baez, au cîntat Paula Seling și Narcisa Suciu. Paula s-a așezat la instrument, și-a dat părul după urechi și a apăsat cu grație pe clăpăugele pianului. În timp ce interpreta cu talent cîntece lungi, relaxante, adormitoare, instalația de sunet și-a ieșit din țîțîni și a piuit lung, repetat. La plecare, publicul a aplaudat-o scurt, dar vesel. Narcisa Suciu a înlocuit-o salvator și a trecut iute pe maramureșenisme cu zvîc. Joan Baez a venit cu aceeași voce fabuloasă pe care o are și-n înregistrările ei de-acum treizeci de ani. Am dedus că n-a gîlgîit la viața ei cît Doru Stănculescu, nici n-a pufăit cît Mircea Bodolan cu care, apropo, s-a întîlnit după spectacol la petrecerea dată în cinstea ei la Casa Eliad. Convinși că folkista o să mai tragă gratuit o cîntare și la Eliad, stăpînii locului montaseră o cameră de luat vederi în interior și un ecran mare afară. Gură-cască adunați pe lîngă ziduri au văzut-o proiectată pe marea Joan cu salata-ntre dinți, apoi ridicîndu-se, apoi plecînd... Folcăreii locali s-au repezit să-i înmîneze CD-uri cu muzica lor, șmecherii crîșmei s-au îmbulzit să se tragă-n poză cu ea, iar fanii modești n-au mai avut loc să-i ceară autografe.

Bob Dyvan

Ce mai e și viaţa asta... Cînd semnam Paul Nancă, redactor-șef la *Convingeri comuniste,* mă punea madam Clătici să înfierez curentul hippie, cu toată pleiada de pletoşi, bărboşi, îmbrăcaţi în blugi evazaţi, soioşi şi peticiţi, cu profunde atitudini antisociale. Dacă atunci mi-ar fi zis cineva că o să fac bani din muzica lor, cred că-l dădeam imediat în gît.

Joan Baez şi Paul Nancă, doi oameni veniţi la acelaşi chef din lumi diferite

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

Revoluție și reformă la Realitatea TV

Venirea lui Sergiu Toader la Realitatea TV i-a cam băgat pe toți angajații în ceață. În sensul că nu se știe cine o să se mai vadă printre birouri și atunci cînd se va limpezi atmosfera în redacție. Normal că proaspătul director de știri a stîrnit iureș și îngrijorare: conform noilor sale directive, toți angajații postului sînt, începînd de la 1 august, „în probe" și urmează să susțină niște examene (lucrări de control? extemporale? dictări?), care se pot lăsa cu scăderi de notă la salariu sau direct cu exmatriculări. Prima vizată este șefa departamentului politic, Oana Sima, care, auzind că de-acum i se cer anchete beton și subiecte în exclusivitate, s-a exprimat deja, într-un cadru speriat și restrîns, că ea, una, nu face față. Despre politica editorială a postului, S.T. s-ar fi exprimat că, în cazul în care „se intervine de sus", iar independența-ha-ha postului se duce dracului, el e primul care pleacă. Noi îi urăm succes, mai ales în campania din toamnă, dar față de declarația asta de independență ne luăm niște rezerve și cîteva pungi de-un leu, în care să rîdem fără să deranjăm emisia.

Cristi Chivu, apărătorul drepturilor financiare ale amantelor

Sitcom-ul nostru preferat continuă. Și, vă garantăm, e mai tare decît *La Bloc* sau *Familia Bundy.* Săptămîna trecută, bunăoară, Bobby Păunescu, personajul nostru preferat, a făcut un gest haios, bărbătesc: i-a tăiat telefonul mobil Mariei Marinescu, fosta lui logodnică. Telefon pe care-l plătea de mai mulți ani, indiferent de interlocutorii ei. Cu alte cuvinte, Maria Marinescu vorbea la telefon cu Tudor Vasile sau cu Cristi Chivu, pe banii lui Bobby. Cristi, băiat simțit, s-a oferit să preia el abonamentul și alte cheltuieli aferente (un mobil nou din aur cu briliante?). La rîndul ei, săptămîna trecută, Maria a făcut și ea un gest nervos, absolut inexplicabil: i-a înapoiat inelul de logodnă lui Tudor (fiul fostului premier Radu Vasile), pe care-l păstra bine mersi, pentru orice eventualitate, deși se ținea de mînă cu Chivu și, pînă mai ieri, vorbea la telefon cu Bobby! Vom reveni cu amănunte. Acțiunea se complică, personajele se întrepătrund, Monica Bîrlădeanu nu mai înțelege nimic.

Cumetrie în spațiu: punctul în care se întîlnesc CNA, BNR și Cerbul de Aur

Vești bune, de suflet, despre Irina Radu, directorul programului TVR 2 și la fel de directorul festivalului Cerbul de Aur. Ei bine, doamna Irina, ca orice femeie căreia îi sună ceasul interior, matern, a născut recent un băiețel. Cu – iar de aici încep diferențele majore față de plătitoarele obișnuite de abonament – fiul lui Adrian Vasilescu, consilier al guvernatorului BNR. Pe băiatul lui Vasilescu îl cheamă Mihai și e de factură stomatolog. Pe guvernator îl cheamă Mugur și a fost prezent și el vineri, săptămîna trecută, la botezul micuțului Matei (al Irinei). Fapta, de o profundă încărcătură creștină, s-a produs la Biserica Adormirea Maicii Domnului din Dorobanți, beneficiind de aportul unor nași, cum e și normal. Nașii, căci aici voiam să ajung, au fost remarcați în persoana soților Filip: Ralu (președintele CNA) și Dana (soția președintelui). Păi, cum altfel? Masa, biberoanele și felicitările au avut loc la Keoke, unde toată lumea s-a distrat grozav și nimeni nu a înțeles de ce n-au venit Valentin Nicolau, Nașul de la TVR, sau Adrian Năstase, guvernatorul României.

Corbul de Aur

Cu mîinile piratate

Am primit la redacție, din partea unui cititor, un DVD cumpărat de acesta în Saigon cu un dolar. E vorba despre o copie a filmului *Cu mîinile curate* în care joacă, după părerea „piraților", Shi Niguaaisku (l-am recunoscut pe Sergiu Nicolaescu), Yi Cobanu (Ilarion Ciobanu) și Ya Dobalsku (nu am recunoscut pe nimeni!). Acest disc este, în prezentarea sa grafică, un monument de falsificare și inducere în eroare. Pentru că se adresează, probabil, pieței asiatice, pe coperta a patra sunt incluse niște fragmente de text care nu au nici o legătură cu filmul lui Sergiu Nicolaescu. Și, ca dovadă, textul în engleză, copiat de pe undeva, se termină cu îndemnul „Enter the name", frază pe care poate că asiaticii o recunosc de prin formularele internaute. În ceea ce privește distribuția filmului, și ea este copiată de pe alte coperte, de unde scapă și precizarea că „The Slipper and the Rose is presented in its 2.35.1 theatrical aspect". Și o bombonică: pe cotorul DVD-ului, autorii au trecut numele filmului în varianta *Curate cu mîinile.*

Hoţ Şi Minte

Adrian Cookielu' Minune

În această săptămînă am vizitat site-ul cîntărețului „numaru unu din Romania". Ați ghicit: Adrian Minune, fost Copilu.

Site-ul lui Adrian Minune este, ca să zicem așa, destul de mic. El debutează cu o reclamă la consola de jocuri X-Box, ceea ce ni se pare oarecum normal, la vîrsta de 26 de ani, cînd Copilu este regele neîncoronat al manelelor. Există o pagină de poze, foarte mici, o pagină de link-uri, care nu merge, și o pagină de biografie din care vom cita în continuare: „O fire nonconformista, fara figuri de mare vedeta (de remarcat afirmatia facuta in cadrul emisiunii «Marius Tuca Show», ca lui ii plac doar femeile inalte) canta acest gen de muzica de mai bine de un deceniu, perioada in care a colaborat cu toate numele mari ale genului, recunoscut fiind pentru vocea sa tanguitoare, de o tonalitate deosebita". Seria dezvăluirilor continuă: „In privinta raporturilor cu partenerii, Adrian tine sa precizeze: «Il iubesc pe Costi Ionita si pe baietii de la L.A.»". Apoi, Adrian începe să își amintească: „Imi amintesc ca in primul an de scoala cantam «Magdaleno, fii cuminte, esti fata lui Kunta Kinte»."

Așadar, site-ul lui Adrian este mic dar eficient. S-ar fi putut și mai bine, dar regele neîncoronat are o scuză: „La mine baza o reprezinta nuntile".

Nuntă încet

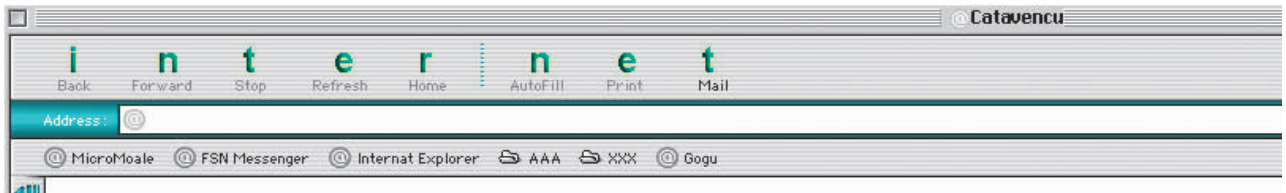
Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Dura lex, sed *index*

Aţi încercat de curînd să daţi căutare pe Google după cuvîntul „coruptie“? Nu încă? Mă mir, pentru că recomandarea a tot circulat săptămîna aceasta pe mail-uri. Încercaţi şi o să fiţi foarte surprinşi să vedeţi ce aţi obţinut.

După cum se ştie, rezultatele pe care le oferă Google sînt în funcţie de relevanţă. Cum ar veni, dacă am dat *search* după „coruptie“, vom obţine cel mai relevant site din lume cu privire la acest termen, şi anume, aţi ghicit, site-ul **www.psd.ro**. Nu e nici o glumă. A funcţionat toată săptămîna trecută, iar dacă băieţii de la departamentul „Administrare web social-democrată“ nu pun osul la treabă, va mai funcţiona un timp. Cum a fost posibil? Mecanismul se numeşte „Google bombing“ şi se poate face foarte simplu. Te faci că ţi-ai realizat un site şi vrei ca Google să ţi-l indexeze, că-i şi el mic şi nu-l ştie nimeni. Pentru asta nu ai de făcut decît să mergi în homepage-ul **www.google.com**, secţiunea „Totul despre Google“, subcapitolul „Adăugaţi URL-ul dvs.“. De-aici nu mai aveţi de făcut decît să adăugaţi site-ul pe care îl vreţi indexat şi cuvintele-cheie care îl reprezintă. Ca să le dăm pesediştilor o mînă de ajutor după capul în gură primit pe chestia cu „corupţia“, noi am indexat site-ul PSD după cuvintele „UE, NATO, e bine, bunastare, integrare“ etc. De regulă, URL-ul respectiv se adaugă unei liste în aşteptare şi, în funcţie de popularitatea site-ului, el va fi aprobat spre indexare mai devreme sau mai tîrziu. Cum www.psd.ro este un site destul de vizitat de mulţimea de simpatizanţi cu laptop din mediul rural, aprobarea va veni cam în tot atîta timp cît durează pînă ca Năstase să-şi dea un pic demisia şi apoi să şi-o ia înapoi.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

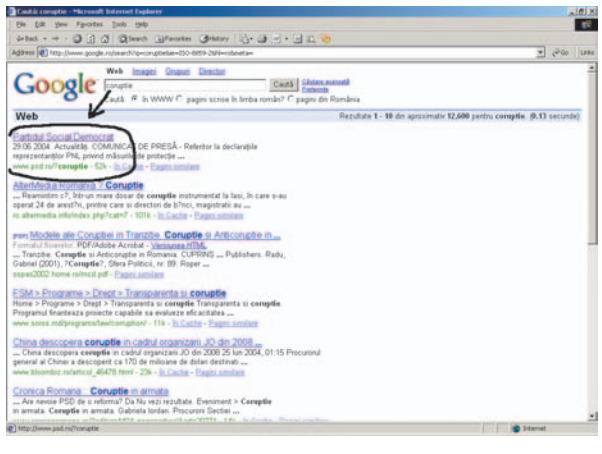
Google
Web
Partidul Social Democrat
AlterMedia Romania - Coruptie
Modele ale Coruptiei in Tranzitie. Coruptie si Anticoruptie in ...
FSM > Programe > Drept > Transparenta si coruptie
China descopera coruptie in cadrul organizarii JO din 2008 ...
Cronica Romana - Coruptie in armata

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Să zicem că mâine intră România în război cu Bulgaria. Nu ştiu pe ce motiv, să zicem că ne certăm de la cine face cei mai frumoşi castraveţi. Eu m-aş înrola voluntar şi m-aş duce să fac ceva prăpăd la bulgari ţinând cont de cât de naspa s-au purtat cu mine de fiecare dată când i-am vizitat. Problema e însă că la un moment dat comandanţii noştri s-ar gândi să ne ridice moralul şi ar aduce trupa A.S.I.A. să ne îmbărbăteze. Păi, se compară îmbărbătarea soldatului român cu A.S.I.A. **(www.asia.ro)** cu îmbărbătarea soldatului german cu Marlene Dietrich **(www.marlene.com)**? Presimt că am pierde războiul...

■ 50Cent este cântăreţul de hip-hop celebru pentru că e prieten cu Eminem şi pentru că are cele mai multe înjunghieri şi urme de gloanţe dintre toţi cântăreţii celebri de hip-hop. Un adevărat model pentru tinerii din ziua de astăzi, sau măcar pentru Aviad Cohen. Aviad Cohen e celebru şi el, ce-i drept, nu pe MTV, ci pe la Bar Mitzvah-uri şi alte petreceri tematice, unde vine şi cântă, sub numele de 50Shekel, cover-uri foarte reuşite după piesele lui 50Cent. Cântece, versuri şi videoclipuri găsiţi la **www.50shekel.com.**

■ Am o prietenă nouă. Este laborant la o clinică medicală căreia nu-i voi da numele, desigur. Totul a început când m-am dus să îmi fac nişte analize şi ea a venit cu rezultatele şi mi-a spus puţin îngrijorată că am ceva în sânge. I-am spus: „Stai liniştită, nu e grav. Tu mi-ai intrat în sânge”. Am cucerit-o instantaneu şi vreau să vă spun că e foarte bună în meseria ei. Ştie pe de rost denumirea latinească pentru 274 de bacterii, ştie să deosebească 191 de microbi şi 301 infecţii microbiene. Şi e şi foarte romantică, motiv pentru care de ziua noastră o să-i cumpăr o Ebola sau o bacterie mâncătoare de carne, desigur de pluş, de la **www.giantmicrobes.com.**

■ Am o întrebare scurtă şi la obiect pentru cei cărora le plac femeile frumoase: sunteţi un susţinător al preşedintelui George W. Bush sau sunteţi împotriva lui? Cei care au răspuns cu *da* la prima întrebare sunt rugaţi să viziteze www.babesforbush.com. Cei care au răspuns cu *da* la a doua întrebare, normal, sunt rugaţi să viziteze **www.babesagainstbush.com.**

Net plus ultra

single player împotriva tuturor:

S-a dus la Atena Rainbow și s-a întors vacă

În urmă cu vreo lună de zile vă făceam cunoștință cu prolificul Tom Clancy (Splinter Cell 2), autor de proză antiteroristă după ale cărui cărți se fac filme și jocuri pe calculator. Pentru că tot au umflat grecii Cupa Euro 2004, astăzi o să vă prezentăm **Athena Sword** (distribuitor: Best Computers), ultimul său best-seller, mai precis un add-on pentru *tactical shooter*-ul **Rainbow Six 3: Raven Shield**.

Ce aduce nou Athena Sword? Păi, nu mare lucru. Șapte arme... mersi, pe-astea le găseam și noi în talcioc, la rakeții din Chișinău. Patru locații diferite de prin Europa pe care trebuie să le cureți de teroriști: Milano, Dubrovnik, Monte Carlo și Atena. Pentru că, deh, la Băicoi și Afumați nu există deocamdată nici un pericol. Și patru moduri în plus pentru multiplayer – cel mai mișto e „Capture the Enemy“ în care, vorba lui Marean de la 5, tre' să „in-capacitezi“ dușmanul și apoi să-i pui cătușele la mîini.

Ce-aduce vechi? Grafica destul de bună datorată motorului de Unreal. Sunetul excelent care te va face să verifici dacă nu cumva teroristul din dreapta ecranului trage rafale de mitralieră de la tine din bucătărie. AI-ul idiot care-ți permite cîteodată să i te urci în cîrcă inamicului fără ca acesta să te simtă, iar alteori să-ți vîre un glonț în tîmplă din balconul de peste două străzi. Opțiunea *quick save* care lipsește cu desăvîrșire, enervîndu-te că trebuie să iei harta de la capăt numai pentru că te-a doborît un fraier fix înainte de *extraction point*. Secțiunea „planning room“ pe care dacă te apuci s-o iei în serios îți crește barbă pînă să mai joci și tu ceva anul ăsta. Ar mai fi meniul foarte facil de coordonare a partenerilor care îți permite ca tu să stai cu mîinile în sîn în timp ce ei „Open the door“, „Open and Clear“, „Frag Grenade or Smoke Grenade“, „Go to that point“ sau „Hold Position“.

Rainbow Six 3: Athena Sword este un joc pentru aceia care au aprins o lumînare și au servit o lingură de colivă crezînd că noutatea în materie de *close combat* a decedat acum cinci ani odată cu SWAT 3.

Game Ovar

hard de nerăbdare

Licență, cimitir al internetii mele

Umbra lui Micky Șp. încă mai bîntuie pe pereții Secretariatului General al Guvernului. De aici, de pe pereți, umbrei lui Micky nu i-a fost greu să se infiltreze prin prizele SGG-ului și să se arate pe monitoarele instituției, intrînd prin Windows după ce-a fost dată afară pe ușă. Umbra a și reușit să declanșeze un scandal tipic lui Micky Șp.: cumpărarea de licențe Microsoft de la Fujitsu Siemens. În contract au figurat: Microsoft Irlanda ca furnizor, Fujitsu Siemens ca intermediar și 54 de milioane de dolari ca sumă de plată. Adică două nume de prestigiu cu o sumă pe măsură, despre care un mouse ne-a ciripit că ar fi dublă față de valoarea de piață a licențelor. E posibil ca lucrul acesta să vă fi fost ciripit și de alte mouse-uri, însă mouse-ul nostru, mai atent la detalii decît al lor, o să vă facă mai jos și o scurtă descriere a metodei de plată:

Care-i gheshift-ul

SGG va face plata cu ajutorul a 9 bilete la ordin scadente la intervale semestriale, începînd din 2005. Toate-s limpezi pînă aici, și la fel ar rămîne și în continuare dacă pe fir nu ar apărea bîrfa că Eugen Bejenariu, înlocuitorul lui Micky Șp., ar umbla pe la ghișeele BCR cu gînduri nu tocmai capitaliste. Bîrfa mai spune că Bejenariu, fost membru în CA al BCR, încearcă să convingă banca să preia de la intermediar cele 9 bilete la ordin și să se transforme astfel în finanțator al operațiunii. Adică, ce s-o mai dăm la refresh pe toate părțile: BCR ar urma să plătească toată pleașca și să ne mai facă o dată din tastatură.

Trăiască PC și prietenia între stat și piraterie

Probabil ați auzit de proiectul de lege care dă nevoiașilor 200 de euro cu titlu de ajutor financiar pentru cumpărarea unui computer. Este, bineînțeles, un cîntec electoral în format mp3, cu care PSD-ul speră să mai ia un vot de ici, de colo, de pe unde degetul românului, sătul de scărpinat în nas, ar vrea să încerce și-o tastatură. Mai direct, un program social cu iz electoral care în aparență cică vrea să încurajeze folosirea calculatorului. În fapt, de încurajat se încurajează mai mult pirateria, fiindcă e greu de crezut că cineva care n-are 200 de euro pentru un calculator are sutele de euro necesare echipării acestuia cu sof-urile necesare pe căi legale. La ce putea să instige PSD-ul dacă nu la piraterie, că doar după ei să faci piraterie nu se cheamă furt, fiindcă nu pui mîna, pui doar degetul.

Windows of change

Din nou la cassă

Cînd eşti un domn şi nu ai casă, de ce să le refuzi Parchetul unor Fraţi?! Senzaţional: Yasser ArAPAPS dă o petrecere! Uimitor: anii trec şi oamenii ajung la Poliţie! Miraculos: Parchetul îşi dă cu sechestru-n dreptu'! Elegant: Fraţii Păunescu continuă să aibă bani fără acoperire! Despre toate acestea în cele ce s-ar părea că urmează!

● Pe 1 august a.c. se va împlini exact un an de cînd Yasser ArAPAPS i-a solicitat biroului de presă al Preşedinţiei României, prin e-mail (la adresa: biroupresa@presidency.ro), nişte informaţii publice despre una, despre alta. Nici pînă în ziua de azi, funcţionarii lui Iliescu nu au catadicsit să răspundă la această solicitare, deşi pentru asta (sau şi pentru asta) îşi plăteşte Yasser (şi alţi proşti ca el) impozitele şi taxele la stat: ca funcţionarii să răspundă atunci cînd sînt întrebaţi. Dacă Yasser n-ar fi fost mai mult gentleman decît ziarist, ar fi dat de mult în judecată biroul de presă al lui Iliescu, dar aşa, ba. În orice caz, pe 1 august – în curînd, deci! – Yasser ArAPAPS va face o petrecere în cinstea tuturor nesimţiţilor plătiţi din bani publici. Nu aduceţi cadouri! Informaţii suplimentare la: yasserarapaps@yahoo.com. Garderoba obligatorie!

● Pentru că anii nu iartă pe nimeni, e clar că, pînă la urmă, cu toţii vom ajunge la Poliţie. Este vorba, desigur, de binecunoscuta situaţie în care anii trec şi, brusc, trebuie să ne schimbăm buletinul/cardul de identitate. Odată ajunşi la Poliţie în acest nobil scop, cineva ne va pune să scriem o cerere şi cei care nu vor avea o casă a lor vor scrie exact ceea ce a scris săptămîna trecută un domn fără casă, dar cu barbă albă şi lungă, de s-au scandalizat poliţiştii de aşa cerere nemaivăzută: „Subsemnatul N.T., menţionez că nu am casă şi locuiesc nicăieri, doar din cînd în cînd Dumnezeu îl luminează pe cîte cineva şi mai locuiesc la acea persoană o zi sau două. În rest, pe la cîte o biserică sau în catedrala patriarhiei cînd e deschisă." Cererea este absolut autentică şi Adrian Năstase, cel cu atît de multe case, n-ar trebui să se îndoiască de asta, ci mai bine s-ar grăbi să ia în spaţiul locativ nişte homleşi cu drept de vot. Ar fi o chestie, într-adevăr, ca toţi homleşii din Bucureşti să locuiască, în buletin, fie pe Zambaccian, fie în Cartierul Primăverii, fie la Cornu. Să vezi atunci ce s-ar mai relansa PSD-ul!

● După cum se ştie, în baza unei ordonanţe din 1.06.2000, Parchetul General a instituit sechestru asupra bunurilor şi contului FNI. Parchetul a procedat aşa, şi nu altfel, „în interesul cauzei penale şi pentru a proteja patrimoniul FNI de orice alterare pe parcursul cercetărilor". Deşi procesul FNI este departe de a se fi încheiat, la sfîrşitul anului 2003, Parchetul a aprobat vînzarea din portofoliul FNI a unui pachet de acţiuni SIDEX Galaţi, ocazie cu care, prin ordonanţă de urgenţă, s-a dus dracului şi sechestrul. Apoi Parchetul a mai aprobat şi eliberarea din contul FNI a vreo 62 de miliarde de lei, care au ajuns în buzunarele unor păgubiţi grăbiţi. Ilegal? Banal!

● Orice s-ar spune, Fraţii Păunescu nu abandonează lupta cu legile bancare. Într-un fişier discret, aflat într-un harddisk cu aer condiţionat, Compania Hotelieră Intercontinental este pusă la index cu vreo 300 de miliarde de lei (în jur de 9 milioane de dolari), sumă pe care Fraţii au refuzat să o plătească cui trebuia. Slavă Domnului! Ne-am speriat că Fraţii s-au făcut nepoţei cuminţi.

Yasser ArAPAPS

Fly ne-a zburat şi banii

Vineri, 9 iulie, Bursa Română de Mărfuri a organizat Licitaţia Publică deschisă pentru serviciile de taximetrie de la Aeroportul Otopeni. Licitaţia s-a desfăşurat, aşa cum era de aşteptat, într-o deplină transparenţă; adică s-a furat pe faţă, nu pe la spate. La licitaţie s-au prezentat patru firme: 1) Fly Taxi; 2) Euroconstruct Trading 98 SRL; 3)Meridian Taxi şi 4) Asociaţia socio-profesională Eurotaxi. Ultimele trei nu s-au dovedit nişte iepuri de nădejde şi au fost descalificate din preliminarii, aşa că în ziua cu pricina Fly Taxi rămăsese în cursă de una singură. Puteau, totuşi, să ducă circul pînă la capăt şi să pună pe masă măcar două topuri de coli albe, să ne facem că analizăm mai multe oferte, dar se pare că pe caniculă ţi se face lene şi de furat.

Taxi pe Valoare Adăugată

La licitaţie, domnii Dan Besciu şi Nicu Ghiţulescu s-au făcut remarcaţi prin următoarele: 1) au fost singurii ofertanţi în calitate de patroni la Fly şi 2) lanţuri de aur de 2 kg, tip vapor, atîrnate pe nişte cefe de ucraineni hămesiţi; vestimentaţie de peşti sau schimbaci de valută atîrnînd pe la uşile cazinourilor rău-famate. Dan Besciu conduce şase mari companii, deţine cele două restaurante Golden Blitz (startul său în afaceri), plus o mulţime de TIR-uri, utilaje, basculante, nişte balastiere undeva pe Argeş şi, ca orice firmă care se află în relaţii cordiale cu banii publici, niscaiva staţii de asfalt. Euroconstruct, a doua firmă prezentă la hoha în licitaţie, este tot a lui şi, după declaraţiile sale, nu are nici în clin, nici în mînecă cu taximetria. Bine că n-a cîştigat cu ambele firme cu care s-a prezentat, că asistam la cine ştie ce tensiuni interioare sau la dedublări de personalitate.

Licitator 2

În noiembrie 2003, proaspăt înfiinţata Fly cumpără vreo sută de taxiuri noi. Nu trece decît vreo lună şi, subit, cei de la aeroport se hotărăsc să concesioneze monopolul pe taximetria din propria ogradă, care pînă atunci funcţiona după principiile mafiei libere de piaţă. Besciu pierde licitaţia pe motiv că, fiind mai tînără de 6 luni, firma nu are audit. Se supără şi îi dă în judecată. În ziua de azi e din ce în ce mai greu să te înţelegi omeneşte cînd vine vorba de sume, lichidităţi şi comisioane la nivelul ăsta (vezi Erbaşu). După cîteva luni, renunţă însă la proces. Nimeni nu ştie mai bine ca guvernanţii cît de costisitoare poate fi o campanie, fie ea şi locală. Iar în mai 2004 mai achiziţionează vreo sută de maşini noi. Şi, hop, în iulie se reia licitaţia. Băi, ce noroc are băiatul ăsta: cum cumpără el cîte o sută de maşini, cum, imediat, apar licitaţii grase.

Doar cerul e deasupra noastră, legea nu

Caietul de sarcini a atins însă apogeul mîrlăniei. Practic, condiţiile au fost redactate avînd în faţă taloanele autovehiculelor lui Besciu. Întîi s-a zis că, din motive de, vezi Doamne, civilizaţie, portbagajul trebuie să fie mai mare de 500 de litri. (O fi fost ideea lui Vanghelie, care are o obsesie morbidă pentru portbagaje?) Pentru cultura generală, vă putem spune, de pildă, că un Rolls-Royce sau un Bentley au portbagaje cu mult mai mici. Adică ar fi pierdut în faţa Peugeot-urilor lui Besciu pe motiv de necivilizaţie. P-ormă, că maşinile trebuie să fie dotate

Patronii de la Fly Taxi, singura firmă care s-a dus la licitaţie cu un portbagaj corespunzător

cu un soi de miniparabolice pentru ca dispeceratul să le coordoneze musai prin satelit, că altfel ne doare burta. Şi, pentru că unii încă se mai încăpăţînau să atenteze la acest caşcaval cu dedicaţie, s-a zis clar: toate cele 60 de taxiuri trebuie să aibă fix culoarea argintiu, adică aşa cum numai, dar numai Fly le are. Singura instanţă care poate impune, printr-o hotărîre, culoarea taxiurilor este un Consiliu Local, de oriunde ar fi el. De altfel, Besciu însuşi a recunoscut, într-un puseu de sinceritate, că nici o altă firmă din cele peste 100 din Bucureşti nu întrunea aceste aberante condiţii.

Tupeu şi supralicitare cu strigare în parcare

Şoferii protestatari care obţinuseră toate autorizaţiile pentru mitingul din faţa Casei Presei Libere, unde avea loc licitaţia, au avut o surpriză. 160 din cele 200 de taxiuri Fly ocupaseră dis-de-dimineaţă poziţiile strategice de pe care ei urmau să le umple portbagajul cu carne golanilor dinăuntru. Inutil să precizăm că nimeni nu autorizase vreo acţiune de genul acesta pentru cei de la Fly. Besciu a spus că şi-a adus cohorta de maşini pur şi simplu ca să le arate.

Zbor deasupra unui cuib de legi

Acum să vedem unde se-nfundă cel mai tare jiglerele acestei licitaţii. La art. 9 din Legea 38 din 28 ianuarie 2003, conform căruia o firmă de taxiuri trebuie să fie autorizată de primăria pe raza căreia îşi desfăşoară activitatea. Or primarul penelist al Otopenilor zice că instituţia sa nu a eliberat niciodată o astfel de autorizaţie pentru Fly Taxi. Ar fi fost şi greu fiindcă firma respectivă nu are nici măcar vreo filială în Otopeni şi nici în Ilfov, condiţii de asemenea cerute de legea taximetriei mai sus amintită. În încheiere, vă vom spune ce au cîştigat băieţii ăştia pentru – atenţie! – cinci ani de-acum încolo: monopolul pe aeroport la un tarif de 0,85 de euro fără TVA adică per total vreo 40.000 de lei/km, cînd în tot Bucureştiul nimeni nu ia mai mult de 15-20.000 lei/km. Asta în schimbul a numai 20 de euro/maşină pe lună, plătiţi aeroportului. Dumneavoastră vă rămîne sarcina să calculaţi cîte afişe electorale se pot face din aceşti bani şi ce culoare vor avea ele. Iar lui Mitrea să calculeze preţul licenţelor pentru mişcarea planetelor în sistemul solar, că prea mult s-au mişcat doar după legile mecanicii newtoniene. Şi mi se pare că Newton ăsta nici măcar n-a vrut să intre în PSD.

Aurel Flycu

Rușii fac gaz de necazul nostru

Cine-a zis că în România a început să adie vîntul schimbării, probabil că se ţinea cu mîinile de nas şi se referea la gaze. Şi nu-i sigur că se referea atît la gazele românilor, care după ultimele scumpiri oricum nu prea mai au de la ce să adie, cît la gazele rușilor. După cum am învăţat cu toţii de la istorie, geografie sau, în cazul celor mai nefericiţi dintre noi, direct de la recuperatori, rar se întîmplă să se facă o şmecherie prin România fără ca rușii să intre pe fir şi să acceadă pînă la sfori. Se întîmplă, aşa cum v-am prevenit de acum cîteva luni, şi în cazul privatizării societăţii Distrigaz. Căreia i-a sunat ceasul măritişului şi, odată cu el, apa-n cap, fiindcă numai a fată mare nu mai poate ea poza pe site-ul personal, unde anunţă scoaterea la vînzare a părţii de Nord („sus", cum se zice în limbaj uzual).

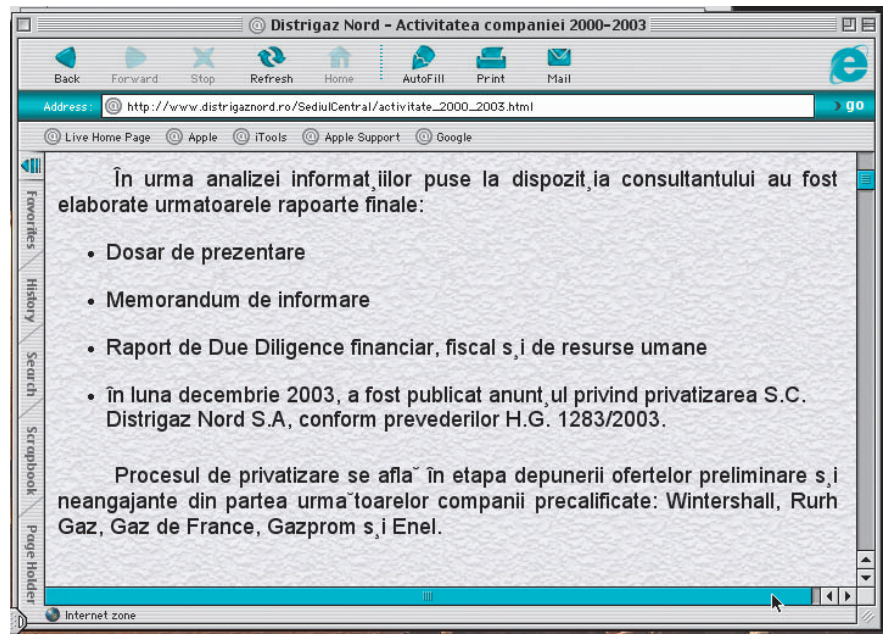
Distrigaz Nord - Activitatea companiei 2000-2003
Back
Forward
Stop
Refresh
Home
AutoFill
Print
Mail
Address: http://www.distrigaznord.ro/SediulCentral/activitate_2000_2003.html
Live Home Page
Apple
iTools
Apple Support
Google
În urma analizei informaţiilor puse la dispoziţia consultantului au fost elaborate urmatoarele rapoarte finale:
• Dosar de prezentare
• Memorandum de informare
• Raport de Due Diligence financiar, fiscal şi de resurse umane
• în luna decembrie 2003, a fost publicat anunţul privind privatizarea S.C. Distrigaz Nord S.A, conform prevederilor H.G. 1283/2003.
Procesul de privatizare se află în etapa depunerii ofertelor preliminare şi neangajante din partea următoarelor companii precalificate: Wintershall, Ruhr Gaz, Gaz de France, Gazprom şi Enel.
Internet zone

Din cei 5 ofertanţi de la licitaţie *(vezi facsimil)*, 4 sînt în strînse relaţii de acţionariat, Gazprom-ul controlînd Wintershall, Ruhr Gaz şi Gaz de France. Mai mult, cele 4 companii construiesc împreună ditamai conducta strategică între Korbin şi Velke Kapushany şi au semnat încă de acum cîţiva ani un parteneriat prin care se obligă să participe împreună la privatizările sistemelor energetice din Europa de Est. Să participe împreună înseamnă, de fapt, să participe împreună şi să cîştige Gazprom, lucru care deja s-a întîmplat, după cum v-am mai povestit acum cîteva luni, în Slovacia. Privatizarea din Slovacia încă mai fîsîie şi în ziua de azi: în vreme ce investiţiile promise la privatizare s-au dovedit a fi o gogoaşă umflată, buzunarele slovacilor s-au dovedit a fi tot mai dezumflate, întrucît consorţiul cîştigător a crescut preţul gazului (cumpărat de la Gazprom) cu 15%. Un motiv foarte bun să stăm cu ochii pe privatizarea Distrigaz ca pe butelie.

Tac'su pe valoarea adăugată

Cronica de vamaiot

● Vama s-a mai liniștit peste săptămână, așa că a devenit numai bună de jumol în ultimul week-end; când densitatea publicului nu stârnește bulimia unor patroni, parcă își aduc aminte și ei de poezia d'antan.

● Dar s-a făcut vineri și au apărut din nou tornadele; cea mai gravă a lovit plaja din bătătura Club A: pe o scenă excelent dotată tehnic, cu decibeli și lucși demni de o cauză nobilă, se fâțâia mitul dintotdeauna al vamaioților: Gina Pistol; acest fund-simbol de pleiboi – care nu poate fi bănuit de vreo vină intelectuală – făcea o promoție pentru ginul Bellman's; oricum, spiritul locului a tratat-o corespunzător pe spirtoasa Gina: în fața scenei se fâțâiau 11 fani de gratuități; restul se refugiaseră alături, la Stuf.

● Unde nu le era neapărat mai bine, pentru că aici tocmai se prepara un cocktail de briza mării cu gaze aromate, de motorină, produse de eșapamentul generatorului de curent al aceleiași scene.

● Și una de bine, pentru rockeri: s-a deschis Jack.

● Luni, după ce s-a golit plaja de corturile de week-end, a apărut un mic grup de lucrători hotărâți să tragă un gard de țăruși undeva mai la nord de Roata, ca să limiteze teritoriul de campare; la întrebările unui grup de membri ai asociației SVV, răspunsul a fost mai puțos, pardon, mai puțin protocolar; din fericire, după câteva ore, Apele Române au revenit la gânduri mai civilizate.

ATENȚIE: Stufstock se va petrece în primul week-end din septembrie!

Mircea TOMA

Cetățeni pașnici de pe plaja din Vama Veche constatînd că noile construcții din împrejurimi sînt urîte chiar și cînd băutura e destulă și buda la un pas

Grătar 2004

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Distrugeți Barajul Bicaz!"

Dacie! Este! Pătură! Este! Manele! Este! Cărbuni! Esteți! Casolete cu mici! Căcălău! Bere la pet! Pișălău! Grătar! Esteeee! Gunoaie! Este! Sticle-n apă! Cum să nu! Pîrțuri! Phui, este! Pană de porumb! Este! Ziare sînt? Este! Copac? Este! Table! Iote-te! Scărpinat la c..e? Este! Începe week-end-ul, unde distrugem săptămîna asta? **Dragi români cu grătar, săptămîna asta distrugem lacul Bicaz! Mișto, nu? Amplasat într-o frumoasă ambianță naturală, într-un decor feeric, la kilometrul 20 al drumului anti-național Vatra Dornei-Bicaz, lacul Bicaz vă așteaptă. Unitatea noastră pune la dispoziție. Cine n-a rupt în viața lui un pom, ăla nu e om! Așadar, lacul Bicaz: milioane de hectolitri de apă chioară, milioane de tone de copaci, zeci de kilometri de drum pe cele mai tari serpentine din țară, Ceahlăul la apus, într-o sălbatică splendoare, și Coșbuc la grătar – cam asta are Neamțu' să vă pună la dispoziție pentru două zile. Traseul e unul dintre cele mai frumoase de pe șosea, deși acum este greu practicabil, întrucît se lucrează cu muncitori moldoveni. Atenție, acum urmează recomandarea noastră: a se coborî pînă în *portul* – așa îi zic moldovenii – lacului Bicaz: soare, apă cît cuprinde, jur-împrejur numai munți, olecuță de liniște. (Pînă dau ăia de la restaurantul din port drumul la muzica house.) Da' nu-i baiul așa mare, căci e frumos. În port există un ponton simpatic, pe care se pot închiria camere. La 700.000 de lei aveți o cămăruță de vapor numai bună, curată, cu baie proprie, televizor și așternuturi curate. Dacă aruncați în aer grupurile organizate de moldoveni care vin să se dea cu hidrobicicleta de pe ponton, peisajul e fantastic: un ocean de apă verde într-o mare de apă. Poetic spus, nu? În fine: dacă închiriați camere pe ponton – chestie care nu e foarte sigură, întrucît șmecherii din localitate își fac rezervare dinainte – primiți și dreptul de a fi îmbîrligați la restaurantul din *port.* Două ciorbe de burtă, 4 mici și două beri – pe mine m-au costat 300.000, adică peste 7 euro, ca să nu mai pun șpaga pe care și-a băgat-o singur în notă băiatul care servea. Nu știam de ce e așa de amabil să-mi explice cum se încarcă un mobil care se descarcă: de la 50.000 de lei, ciorba a sărit, ca peștele, la 75.000. Ăsta a fost singurul inconvenient, în rest m-am simțit foarte bine pe lacul Bicaz: lacul de acumulare, Cheile Bicazului și traseul sînt de-a dreptul impresionante, locul se află la numai 200 de km de Brașov, experiența în cămăruța din pontonul de pe lac a fost extrem de plăcută, minus plimbarea cu șalupa de viteză (există, 500 de mii pentru vreo 10 minute), plus localnicii, care sînt foarte calzi, plus mulțimea de pensiuni, trag linie și adun. Români, pentru cîteva sute de mii benzina, plus munții Ceahlău, plus ponton pe lac, plus Coșbuc, plus 4-700 de mii camera, vă ordon așa: români, distrugeți și Barajul Bicaz!**

Chefurile Bicazului

protecția presei

Disecția presei de către secția poliției

Secția 2 Poliție s-a apucat să trimită texte la ziar. Și s-a întîmplat ca textele să fie trimise pe adresa ziarului *Evenimentul zilei.* Care, în loc să le publice, a răspuns expeditorului: „Mai trimiteți!". Și băieții de la Secția 2 Poliție au mai trimis. Fără succes, căci răspunsul rămînea același: „Mai trimiteți!". Și băieții de la Secția 2 Poliție au mai trimis ei ce-au trimis, pînă cînd li s-au terminat pasta la pix, inspirația și cele 100-110 cuvinte din arsenalul lor intelectual. Astfel că textele, în fapt adrese în care se cerea dezvăluirea autorilor unor articole critice la adresa PSD, publicate în campania electorală, au rămas la sertar. Adresele nu spuneau cine a depus plîngere la poliție împotriva ziariștilor căutați și nici dacă faptul că unul dintre articolele incriminate, „Cine este Dan Andronic?", poate constitui un indiciu în deslușirea misterului. Așadar, singura posibilitate ca agenții de la poliție să-și vadă textele băgate-n seamă a rămas gazeta de perete a secției. Mai rămîne de rezolvat o singură problemă: cum or să ducă peretele pînă la tipografie, ca să scoată gazeta.

www.freeex.org

Fraților, am învins!

Mitrea a demarat din birou

Acum două săptămîni, *Academia Cațavencu* și *Ziarul de Vrancea* au scris despre noul birou parlamentar al deputatului Miron Mitrea. S-a scris că acest birou nu este unul obișnuit pentru personalitatea lui Miron Mitrea, în sensul că n-are nici parbriz în loc de geamuri, nici volan în loc de unitate de hard și nici oglindă retrovizoare în loc de monitor. Biroul era unul mai puțin obișnuit, dată fiind așezarea lui în incinta Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural din Vrancea, exact în spațiul de unde șeful instituției, pesedist, evacuase Liga Scriitorilor Vrînceni. Revenim pentru a spune că, în urma acestor articole, Miron Mitrea și-a luat bocceluța și a eliberat biroul, lăsînd vorbă să fie aduși scriitorii înapoi. Nimic nu poate bucura mai mult un ziarist decît să dea afară un ministru!

Cogea Mitrea

Teleaștii PSD umblă cu tunul catodic

După ce a pus pe picioare Tele M la Iași (pe picioare e un mod de-a spune, fiindcă postul, dacă ne gîndim la relația cu PSD-ul local, e pus mai mult în genunchi), Maricel Popa, zis Omegaricel, se dă bine și pe lîngă mămuca TVR, această *mater mentidosa* a tuturor guvernărilor. Nu, la TVR nu dă materiale din cele „obiective", în care diverși afaceriști fără simțul cooperării sînt înfierați, ci televizoare. Da, da, televizoare. De exemplu, prin contractul „5428/17.12.2003 (nr. furnizare 05 din 7.01.2004)", Dawn-Rom SRL, una din firmele ieșene ale lui Omegaricel, a vîndut TVR-ului (mai exact Societății Române de Televiziune) fix „televizoare 95 buc., casetoscoape 5 buc.", de vreo 20.000 de euroi. Ar trebui ca, la schimb, TVR să-i dea lui Popa un Melinescu, ceva, un Cornelius Roșiianu, pentru telejurnalele de pe Tele M, fiindcă acolo se simte nevoia unui știrist talentat care să prezinte veștile bune și dese despre Ion Solcanu.

Kmerii Roșiianu

CONCURS pentru jurnaliștii de investigație

Centrul Român pentru Jurnalism de Investigație, Transparency International – România și Agenția de Monitorizare a Presei / *Academia Cațavencu* anunță lansarea primei ediții a Concursului Național de Jurnalism de Investigație – România, primul concurs național al acestui gen jurnalistic, care se va desfășura anual. Juriul acestui concurs va fi format exclusiv din jurnaliști de investigație experimentați, din afara României.

Pentru detalii privind criteriile de participare și modul de desfășurare al concursului, vizitați site-ul
www.crji.org sau www.mma.ro.

Proiect finanțat prin Programul PHARE – Societate Civilă

Cultа noastră cea de toate zilele

Popa Dincă cade din cler și se ridică

De cîțiva ani buni, în pronaosul parohiei Postelnicu Firu, biserică ridicată pe la 1815, care poartă hramul Sfîntului Ioan Botezătorul, a fost plantat un preot, Mihai Dincă, ce provine de la o biserică și mai veche (Sfîntul Nicolae Belivacă) și care se sustrage de la cîteva nereguli financiare (de altfel, motivele pentru care a și fost transferat). Vechile năravuri pe linie de bani s-au păstrat și la noul loc de muncă al părintelui, ba chiar s-au și completat cu cîteva nereguli pe linia cealaltă, nematerială, a părerilor despre lume. În filozofia pe care popa o folosește în procesul muncii la predică și-au făcut apariția dese referiri la dezacordul său privind apartenența la NATO, integrarea în UE și globalizarea, în general. În ce privește partea cu banii, aflăm că popa respectă preceptele antiglobarizare și cere atenții în bani românești ca, de exemplu, cîte 500.000 lei pe cap de babă spovedită care vrea să i se citească și un pomelnic la slujbă. Taxă ce contravine canoanelor, dar pe care popa nu se ferește s-o ceară, fiindcă, din cîte se aude, șeful său direct, ÎPS Teofan Savu, se pare că ar avea grijă de mînia celui de sus, de la controlul financiar. Așa că popa Dincă doarme noaptea fără nici o grijă și se trezește în fiecare dimineață cu același gînd: Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bagă și-n sutană.

La 500 de ani de la moartea sa, Ștefan cel Mare și Sfînt este bine-mersi

RUGĂM CA CEI SLABI DE ÎNGER, CEI LIPSIȚI DE UMOR SAU CEI CARE VOTEAZĂ CU PSD SĂ NU CITEASCĂ CELE CE URMEAZĂ. AȘA SĂ-I AJUTE ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÎNT! MULȚUMIM! Credeți sau nu, adevărul este că Ștefan cel Mare a fost domn al Moldovei între 1457 și 1504. Între timp, Ștefan cel Mare a devenit Sfînt, acesta fiind și motivul pentru care fostul domnitor apare, în premieră mondială, la *Cultа noastră cea de toate zilele.* Iată cum stau lucrurile! Zilele trecute am primit la redacție vol. II al cărții *Cercetări în lumea nevăzută,* în paginile căreia sînt luate la întrebări, prin intermediul spiritismului, mai multe persoane care au fost și nu mai sînt. Puțini au scăpat de acest interogatoriu divin. În schimb, Mozart, Michelangelo, Debussy, Faraday, Marilyn Monroe, Gheorghe (un țăran), Einstein, Mendeleev, Platon, Hegel, Horia, Cloșca și Crișan, dar și mulți alții, au consimțit să răspundă la cîteva întrebări. Dintre aceștia nu putea lipsi tocmai Ștefan cel Mare. Culorile sale de bază sînt argintiu cu potir pe inimă. Cîmpul luminic al domnitorului este de 1,92 m, iar raza de acțiune mensonică este de 12,7 m. Repartizat în stratul al VI-lea, îmbrăcat într-un „stihar alb, cu un brîu foarte frumos de mătase, cu barbă, mustăți, plete și ochi de vultur, scînteietori“, iată ce a declarat Ștefan cel Mare: „Nu am meritat să fiu repartizat în stratul al VI-lea, pentru că am avut păcatele mele ca om, dar în cîntarul dreptății divine au biruit eforturile mele (…). Aici unde sînt, sînt într-o permanentă bucurie, înconjurat de alți conducători de popoare și cerem ca și cei ce sînt mai jos ca noi, în V, cerem permisiunea să vină între noi și să petreacă cu noi.“. Deci se poate!

Divin de Panciu

Stolojan lovește pe la spate, pe la spate

Aș da Zilele Focșaniului de la mine

Marian Oprișan a organizat și anul ăsta (duminica trecută, mai precis) Zilele Focșaniului, pentru a cinsti nopțile pline de împliniri ale mandatului său trecut și pentru a le binecuvînta de pe-acum pe cele ale mandatului următor. Pe lîngă obișnuitele prezențe constînd în cartoane cu mititei, pahare cu bere și pulane cu jandarmi, în mulțime s-a insinuat și un personaj care nu făcea parte din program: Theodor Stolojan. De cum s-a arătat prin vulg, el a și fost flancat de personaje cu figuri ce pot trezi aprige controverse. Și de data asta nu ne referim la Nini Săpunaru (cel din spate), care-a apărut și în *Academia Cațavencu,* la pagina 3. Deși și el, Nini, a dovedit în trecut ceva virtuozitate în folosirea degetelor, vom ignora prezența lui în aceste imagini și vom vorbi de celelalte figuri pitorești. De acordeoniștii care i-au cîntat lui Stolojan, la cerere, „Portofele, portofele“, o melodie interzisă în județ, care amintește de trecutul glorios al lui Marian Oprișan, de vremea cînd actualul baron, deși se îmbrăca cu haine de manechin, se zice că mai umbla și la cele purtate de popor prin zonele aglomerate. Un zvon pe care baronul l-a negat mereu, deși, nostalgic cum îl știm, nu scapă nici un prilej de sărbătoare pentru a provoca îmbulzeli în centrul Focșaniului.

Portoflower-power

flagrant deliciu

Nu te supăra, furate

Avem garanția că, în sfîrșit, am ajuns la nivelul europenilor: avem același comportament ca ei. Cel puțin dintr-un punct de vedere. Noi, ca și ei, am ajuns să ne azvîrlim aparatura electrică din casă doar ca motiv pentru a cumpăra una nouă. Se vede clar aceasta în spoturile pentru Brandt, făcute cu ani în urmă în străinezia civilizată și în spoturile Altex, făcute aicișa, la noi. În spoturile Brandt, personajele fac o criză de nervi, sparg, distrug, semn că vor să-și schimbe aparatura. În spoturile Altex, tot de la o criză de nervi românașii ajung să-și distrugă vechile aparate doar ca să-și ia altele noi. Cu toate astea, mai corect ar fi fost la noi un spot care să arate că oamenii își aruncă televizorul în stradă din alte motive. Că taxa TV s-a majorat, că s-a scumpit curentul electric și că Adrian Năstase a ajuns să apară pînă și la rubrica *Meteo* și la *Horoscop matinal.* Ar fi fi fost mai original și mult mai credibil.

Agenția Leo Burnett, care a creat noile spoturi Altex, susține că între cele două campanii nu e nici o legătură, singura asemănare fiind faptul că personajele își aruncă aparatura într-un moment de enervare. În plus, Leo Burnett nu se așteaptă să ia vreun premiu cu campania Altex, mai puțin ieșită din comun decît premiata campanie Brandt.

Domo Sapiens

condica de sugestii și reclame

Giurgiule, probleme, mă?

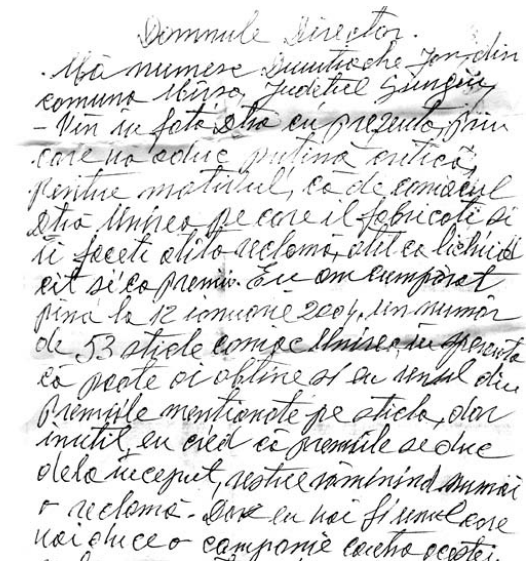

În exclusivitate pentru cititorii noștri prezentăm o scrisoare adresată directorului firmei Murfatlar, care ne-a parvenit la redacție: „Mă numesc Dumitrache Ion din comuna Mîrșa, județul Giurgiu. Vin în fața dumneavoastră cu prezenta pentru a vă aduce puțină critică pentru motivul că de coniacul dumneavoastră «Unirea» pe care îl fabricați și îi faceți atîta reclamă atît ca lichid cît și ca premiii. Eu am cumpărat pînă la 12 ianuarie 2004 un număr de 53 sticle coniac «Unirea» în speranța că poate oi obține și eu unul din premiile menționate pe sticlă, dar inutil, eu cred că premiile se duc de la început, restul rămînînd numai o reclamă. Dar eu voi fi unul care va duce o *campanie contra acestei reclame.* Vă trimit și cele 53 etichete după sticlele pe care le-am cumpărat. Adică 53 x 49.000 lei = 2.600.000 lei“. E nasoală, fraților, în județul Giurgiu se coace o răscoală. La ora la care scriem aceste rînduri probabil că țăranii urlă deja din toți bojocii, ca în urmă cu secole: „Unirea! Toți românii vrem Unirea! Da’ să fie cu premii“.

Marius Țuică Show

comunicare pe care

Viața vieții și mama mă-sii

Dacă vă plac lactatele naturale din lapte praf și produsele autentice obținute din polimeri atent selecționați, înseamnă că ați ales calea primejdioasă a sănătății prin alimentație. Primejdioasă, pentru că poate cauza la cap, provocând psihoze bio, pe bază de rețete paranoice tradiționale. Obsesia unei vieți mai bune, mai sănătoase, mai pure lovește, de obicei, exact din zonele erogene ale chimiei. La fel de rușinoase ca și cele cu m, p și f, cuvintele-cheie sunt: Viață, Sănătate, Tinerețe, Câștigă, Dăruiește. Pe măsură ce lumea e din ce în ce mai dementă, obeză și bolnavă, afișează un aer ecologic, își aruncă niște iegeri peste șunci și urează, la toți morții de față și din viitor, cum spunea Gellu Naum, multă sănătate! Dacă produsele îți vând, cu aer pios-iehovist, iluzii alimentare și tu le dai cu tifla, au grijă să te și amenințe, discret, firește. Zice un slogan de ulei că: ești sănătos dacă te hrănești sănătos. Corect! Deci, multă sănătate, bucurii, tot ce vă doriți și împlinirea tuturor dorințelor și un Crăciun fericit încă de pe acum, că poate nu ne mai vedem, în caz că nu vă hrăniți sănătos. E logic că dacă nu ne hrănim sănătos, daaa?!, o să fim bolnavi și o să facem bube, asta în cazul fericit în care n-o să crăpăm direct, atât noi cât și cei ca noi, inconștienți din punct de vedere alimentar. Și așa începi să intri în derivă, te apuci de yoga și de urinoterapii sănătoase, te întrebi dacă nu cumva ar trebui să cumperi un parizer mai scump, nu mai fumezi țigara la cafea, ci la un iaurt cu un colagen de calitate, și torni vârtos ulei peste toate astea, ca și peste celebrele roșii românești, țuguiate la un capăt de la stimulentul chimic extrem de benefic din punct de vedere cancerigen. Uitându-te la televizor, ai zice că românii nu fac altceva decât să bea tărie ieftină și să consume mult ulei, ca să mănânce sănătos când se trezesc. Dar are și viața viața ei. Am citit pe niște produse lactate un slogan care mi-a răsturnat logica într-o baltă de ulei, unde a alunecat, s-a lovit la cap și nu a mai putut fi salvată, în ciuda eforturilor disperate etc. DĂ VIAȚĂ VIEȚII TALE! Coborâm în profunzimea profunzimilor. E ființa neființei? Sau neființa ființei? Ce este trebuie să este? Sau este, numai dacă este? Există viață fără de viață și moarte fără de moarte? Dacă eviți lactata, poți da moarte vieții tale? Dar nici o maiaurtică nu poate da viață morții unui creier de tâmpit. Sau poate ei nu se hrănesc sănătos? Dacă mă sărută data viitoare? Închei totuși optimist: Dă moarte morții tale!

Răzvan EXARHU

Cherchez la foamme

E, uite, de-al dracu’ n-o să intru, o să stau aici, în față, să vedem ce-o să se-ntîmple. Să vedem cine o să moară primul, tu de foame sau eu de sete? Și cine moare primul face cinste. Alo, alo, păi ce facem, trișăm? Ce faci, îți rozi unghiile? N-ai voie, ce, eu mă ling la subțiori?! Cum adică să nu-mi mai înghit saliva? Saliva nu e băutură, e mîncare, tu să nu-ți mai înghiți saliva. Hopa, văd că-ncepi să te clatini! Băi, da’ repede se mai moare de foame în ziua de azi! Gata, ai și mierlit-o??! Yes, yes, te-am spart, cu ce ziceai că faci cinste? Hai, ce te holbezi așa?... Ptiu, proști mai sîntem, am făcut pariul și am uitat să zicem pe ce! Lasă acum, paguba mea, oricum nu mi-era sete.

Ceaun, Darwin!

Tîmp și spțiu

Da, bă, ce te rîz? Ce? Nu mai are voe om să închirieze spțiu, că gata, și apare un șmcher să facă glme. Ce are spțiul ăsta, e bun, aici a fost econmat și mam gîndt că acum, că am cîștgat iar alegerle la sectrl 5, să-l desfițez. M-am gndit că, dacă nu vrea nimen săl închrize, săl transfrm în grdiniță pntru cpiii supradtați. Și dacă n-o sănvțe ăștia de mici Trbo Pascal, Cbol și să cnjuge verbu „a f sau a nu f“ pe calcultor, să num zici mie Maran Vnghelie și cum se conjgă verbul a fi: eu aș fi, tu ai fi, el/ea/alcineva ar fi, noi am fi, voi ați fi, ei/ele/alții ar fi bulangii.

Spțiul, ultima Frontera

aberația de libertate

Botuși, iubirea

▶ Berbec Bivorțat, Boresc Barteneră Brăguță. (Bărerea Bea!) [redacted]. (25bf12.1.6)

Dacă îți borăști cu adevărat, dacă cauți o bată frumoasă și băsteaptă, atunci să știi că s-ar putea să te balegi cu una. Eu am casă, sper ca tu să ai bașină. Nu știu care este bărerea ta despre băsătorie, dar să știi că eu nu sînt de acord să ne butem înainte de nuntă. Desigur, nu poți sta nici așa, nebutut, de-aia să știi că ți-aș recomanda cîte-o babă, ca să n-o iei razna.

Traian Găsescu

Cositorie în stil mafiot

■ Sînt Angela din Iași. Nu am fost căsătorită pînă la 29 ani. O vecină mi-a facut farmece, eram plină de bube și 6 ani am suferit. Am luat Monitorul cu

Margareta, cea mai bună vrăjitoare, cunoscută și peste hotare și m-a descîntat cu tămîie, aghiasmă și lumînări și în 2 ședințe m-am vindecat. În 5 săptămîni m-am și căsătorit. Îi mulțumesc din suflet! Str. [redacted] tel. [redacted].

Da, nu vă mint, în două săptămîni m-am vindecat și în 5 m-am căsătorit. Dar asta nu-i nimic: după cea de-a doua ședință, în următoarele 3 minute mi-am început viața sexuală și peste numai 3 ceasuri și jumătate am luat primul sifilis. Pe seară deja participam la a 7-a partidă de sex în grup, iar spre miezul nopții s-a îndrăgostit de mine însăși Miss Portugalia. A trebuit s-o refuz fiindcă deja începusem, imediat după *Telejurnal,* o relație serioasă cu Laura Andreșan și cu prietenul iubitei ei, pe care l-am părăsit pentru un alt băiat, cînd ne-a adus pizza. N-a trecut o săptămînă și deja eram în divorț de băiatul cu pizza, care, nenorocitul, se încurcase cu fratele prietenului iubitei lu’ Laura, nimeni altul decît celălalt soț al meu, al doilea, cu care m-am văzut următoarele patru săptămîni. A fost o dragoste fulgerătoare, după 4 săptămîni de la prima întîlnire a trebuit să ne luăm, fiindcă eram gravidă în a cincea săptămînă cu el și trebuia să-l prezint părinților. Nenorocitul a fugit acum cu mama și îi mulțumesc lu’ doamna Margareta că mi-a dat și mie șansa să am și eu un tată, chiar dacă vitreg.

Mama Obida

Cîinii latră, recompensa trece!

După cum vedeți din anunțul alăturat, Domnul a luat, Domnul a dat, și în aceeași zi! A luat un Huskie de 30 de kile și a dat un cocker de 12. Am mers pe fir și am aflat că și cockerul îl luase

PIERDUT câine în tratament, rasa Husky, alb - roșu, 10 luni. Vă rog sunați la [redacted]. Călinescu Răzvan.

GĂSIT câine rasa Coker, mascul, culoare roșiatică în zona Piața Progresul. Tel: [redacted]. Călinescu Răzvan.

de la o liceancă de 16 ani și 118 absențe, căreia i-a dat în schimb o bătaie de la tac-su care primise un telefon anonim de la un băiat care i-a spus că fata îi dăduse păduchi lați. Și ca să vedeți tărășenie, totul pornise dintr-o discuție în care fata îi spusese băiatului respectiv că o să îi dea un bebe, iar el îi spusese ei că o să îi ia gîtul.

Hot-dogele Veneției

răspunsuri la scrisori

N.V. (Iaşi): Aşa cum v-am mai spus de mai multe ori, aveţi idei de caricaturi simpatice. Realizarea lor grafică este, însă, departe de a putea fi luată în considerare pentru publicare.

Miron Dum DuMitrea (Bucureşti): Povestea călătoriei (dus-întors) cu trenul CFR este haioasă, dar ar avea nevoie de un plus de poante şi de întîmplări mai colorate pentru a putea fi publicată. Sînt semne că ai ceva de spus şi că nu-ţi lipseşte umorul pentru asta.

Virgil Breazu (Crăciunelu de Jos, Alba): Mircea Dinescu nu mai lucrează de multă vreme la noi. De puţină vreme nu mai lucrează nici la Antena 1, aşa că nu vedem cum am putea să vă ajutăm în legătură cu filmarea. Ne pare rău!

M.B. (Năvodari): Ne dai prea puţine date despre tine pentru a te putea îndruma în orientarea profesională. Revino cu o scrisoare mai amplă.

Alin Boiangiu (Turnu Severin): Mulţumim pentru sugestii şi informaţii. Vom merge pe urma lor.

Marinel A. (Oradea): Am scris despre alegerile din Oradea, ne-a amuzat modul în care a pierdut PSD pînă şi intrarea în turul doi!

Igrecman (Bucureşti): Foarte haioase şi fotografia, şi explicaţia. Mulţumim!

Calciu Singurel (Deva): Cîtă vreme Năstase e şeful vînătorilor, numele lui se justifică în toate frazele despre vînătoare şi braconaj!

Monica Brăteanu (Saraiu, Constanţa): Aveţi dreptate în scrisoare, dar, după cum aţi văzut, deja au fost amendate gafele de la preselecţia pentru Cerb. La noi în revistă, vreau să zic!

Ioan T. MORAR

Memento memorii

Nu mai puţin de 152 de oameni de cultură (în viaţă) şi rude (tot în viaţă) ale lui Lucian Blaga au iscălit şi trimis recent un memoriu către Ion Iliescu, Adrian Năstase, Preafericitul Teoctist şi Răzvan Theodorescu, pentru a denunţa o oroare comisă recent la mormîntul marelui poet şi filozof. După cum se ştie, sau nu se ştie, Blaga a decis ca, atunci cînd va veni vremea să fie înmormîntat, să fie înmormîntat în vechiul cimitir al bisericii din Lancrăm (monument istoric), iar locul său de veci să fie aşezat în aşa fel încît „de lîngă mormînt să văd în zare, peste copaci, peste crînguri, Rîpile Roşii“. Şi acum iată care sînt faptele denunţate: la cîteva lăţimi de mormînt de la cimitir se ridică o hală industrială care îi obturează vederea lui Blaga, iar la cîţiva paşi de mormîntul său mai trece şi o conductă aeriană de gaz – semn că fizica, chimia şi blidele cu ciorbă nu se au prea bine cu metafizica. Ar trebui spus că, deşi Blaga a murit ca filozof şi poet interzis, autorităţile comuniste au permis totuşi familiei să-l înmormînteze – era anul 1961 – cum a dorit el. Se vede însă că acum, în 2004, s-au răzgîndit.

Nea Ionul dogmatic

coasa lux

Colecţia primăvară-vară la sinucideri a fost în acest sezon una destul de bogată, în care au predominat, evident, culorile foarte vii în cele mai năstruşnice combinaţii: miliardari, soţii de oameni politici, bancheri, consilieri locali, poliţişti şi aşa mai departe, deşi în astfel de cazuri nu prea mai poate fi vorba de un „mai departe“. Iniţial am crezut că este vorba de vreun sinucigaş în serie. Dar prognozele arată clar că odată cu creşterea nivelului de trai a crescut şi va creşte şi rata fenomenului. Este unul din puţinii parametri la care guvernul se poate lăuda cu creşteri consistente, în vederea terminării negocierilor de aderare în 2004. Acum, că ne-am negociat cotele cu UE la porumbul, grîul sau brînza pe care avem dreptul să le producem, ar fi bine să obţinem o cotă cît mai mare şi la sinuciderile pentru export. Oricum, sinuciderile noastre sînt mai naturale şi mai cu gust decît ale lor. În privinţa acestui subiect, bomboana de pe colivă ni se pare însă cazul psihiatrului P. J. Resnik, cel mai tare specialist american profilat pe sinucideri, a cărui soţie s-a sinucis. O fi zis femeia să nu-l facă de rîs; şi ar fi şi păcat cînd ai un aşa specialist în casă să nu profiţi ca să faci o treabă ca la carte. În aceste vremuri în care toată lumea rîde, cîntă şi se sinucide, un Partid al Sinucigaşilor ar fi binevenit. Ce ar face ei în cazul unui eşec în alegeri? Probabil s-ar autopedepsi rămînînd în viaţă. În încheiere, găsesc corect să-mi exprim şi poziţia personală în această problemă. Fiind o persoană foarte labilă psihic, sînt incapabil să mă sinucid. Faptul că nu găsesc absolut nici un motiv pentru care să mă sinucid mă aduce în pragul sinuciderii. Şi apoi mi-e teamă că dacă mă sinucid îmi trage taică-meu o mamă de bătaie soră cu sinuciderea.

Ştirile de la ora chici

Săptămîna străinilor

● La un congres anual de psihiatrie din Marea Britanie, un cercetător a susținut cu oarecari argumente științifice ceea ce noi știam fără dovezi: că Stalin era dement. Concluzia este că milioanele de victime ale demenței lui Stalin ar fi putut fi salvate dacă dictatorul s-ar fi dus la psihiatru. Sanchi, la suma victimelor s-ar fi adăugat și psihiatrul care l-ar fi declarat dement pe Tătuca! ● Ce se-ntîmplă… Un bosniac, mare consumator de bere, care dădea zilnic pe gît cel puțin 15 sticle, a fost angajat de o firmă de profil ca să-i consume produsele, în scop publicitar. Cine știe, poate că după stagiul la Senat, și nea Nicu s-ar putea să găsească vreo *finlandie*, vreun *absolut* care să-l scoată de pe săniuță! Părerea mea! ● Un pacient ungur de la un spital din Szeged a fost operat pe creier din greșeală, fiind confundat cu un alt pacient, tot de 80 de ani, care trebuia operat. După ce i-au deschis craniul, medicii s-au prins că au greșit! Și, pentru că tot l-au deschis, i-au umblat printre sîrmulițe și i-au provocat comă! Acum, pentru ca lucrurile să reintre în normal și să nu mai deschidă și celălalt craniu, ar trebui ca aceiași medici să facă un simplu transplant de cap între cei doi pacienți! ● Acum

VREI MÎINE SĂ FURI UN BOU, ASTĂZI FII ATENT LA OU! NU-L LUA SUB NICI O FORMĂ DACĂ N-ARE DATA EXPIRĂRII ÎNSCRISĂ PE EL, E SPART, SAU ESTE EXPUS LA SOARE!
MARIALE.

cîteva zile un foc devastator a izbucnit în apropierea Atenei și a viitorului Sat Olimpic. Iată cum era ca, în locul flăcării olimpice, să-și facă simțită prezența incendiul olimpic! ● Un savant american susține că în 15 ani se va putea construi un lift care să ne ducă pe Lună. Numai să nu se blocheze și să fim nevoiți să coborîm de acolo pe scări!

AgenCIA de presă

Cromozomul Y a murit!

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Sîntem superbi! Era și păcat de trupușoarele astea, nu? A-nceput de ieri să cadă: cîte-o haină. Aici un tricou, dincolo un sutien (în curînd, o să vedeți!). Dar numai pentru băieței și fetele cuminți. Așa că, stați liniștiți la locurile voastre și numărați în gînd pînă la 5 (cît are la cupă Nicoleta Luciu), sau pînă la XXL – și-o să le vedeți pe toate! Deocamdată vă sucim mințile cu cei mai inteligenți băieți la bustul gol. Cine are fantezii, să aibă: vă oferim aici cel mai sexy lot de matematicieni, literați, poeți sau vedeți la bustul gol. Poate asta visați cînd vă incitați mintea și corpușoarele la Biblioteca Centrală Universitară sau în Librăria „Eminescu"! Intelectualelor, luați-i și savurați-i! Sînt ai voștri, curajoșii săptămînii:

ALEXANDRU CĂUTIȘ și ANDI MOISESCU VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Totul curge: apa, asfaltul încins, trotuarele. Tocul curge. În asfalt. O să plouă sau n-o să plouă. Surprinzător! Să fi venit oare vara? Dedicăm melodia care urmează la toate fetele care este pe recepție."

Parastasul de ț zile sau JURNALUL ANDROGINEI PALOȘ

(senzațional, scris de o femeie!)

Cercetătorii americani au cercetat o cercetare ale cărei concluzii sînt încă top secret. *Pentru că sîntem fete deștepte și avem sursele noastre la fel de deștepte, am interceptat nu numai secretul dureros de naspa – și anume că, în 267 de ani, cromozomul Y va dispărea!!!! – ci și niște documente din viitor pe care vi le prezentăm în exclusivitate și cu lacrimi în ochi, bărbi și sticlele de bere. E vorba de jurnalul Androginei Paloș, o tînără din România anilor 2271, o Românie fără mitocanii de bărbați purtători de cromozomi Y care este, altfel, neschimbată.*

Joi, 13 martie 2271

Iar s-a stricat cratița minune! Mi-a inversat varza proteică cu rața dietetică și întotdeauna mă înțeapă bila de la varză proteică pe rață dietetică! Și n-am vreme să fac alta că începe la televizor campionatul de fardat-viteză și iar pierd secțiunea fond de ten și simultanul de bigudiuri. Băga-mi-aș, tocmai m-a sunat Virginica să-mi spună că mîine începe sezonul de 3 zile de prețuri normale, sper să am timp să dau o raită prin magazine, m-am săturat să-mi cumpăr țoale la prețuri reduse și am văzut niște chiloți super pe care vreau să-i iau neapărat la preț întreg.

Dacă stau, totuși, să mă gîndesc bine, nu știu dacă voi putea fugi de la serviciu să rezolv cu chiloții, mi-am dorit mult job-ul ăsta de *consilier cu ciclicitatea modei* la Ministerul de Machiaj, Accesorii și Coafură și nu-mi vine să chiulesc. Plus că mă pasionează cu adevărat cercetarea științifică despre *Dialogul, consonanțele, asonanțele, armoniile și dizarmoniile dintre roz și lila, din Antichitate pînă în moda contemporană,* care mi s-a încredințat. Doamna ministru însăși m-a avertizat în legătură cu importanța lucrării mele care, se pare, face parte dintr-un proiect mai larg în care vor mai fi implicate alte patru ministere: Ministerul Garderobei de Primăvară-Vară, Ministerul Garderobei de Toamnă-Iarnă, Ministerul de Manichiură, Pedichiură, Epilat și Înlăturarea Fără Dureri a Bătăturilor și Ministerul de Gomaj, Peeling și Extragerea Comedoanelor. Să nu uit: tre' să-mi duc vibratorul la reparat, scîrțîie și i se duce bateria în trei minute. O să încep, de altfel, să strîng bani de avans să-mi iau unul nou în leasing.

Ce se întîmplă cînd furtună și fulgeră Adrian Năstase

Iată, în imagine, dovada că tot ce mișcă în țara asta mișcă în funcție de liderii PSD, și nu ne referim aici doar la chelnerii care se fîțîie în funcție de nea Nicu V. După ce, vineri seara, Năstase, Cozmîncă, Mihăilescu-Șp., Hrebenciuc și Văcăroiu au stîrnit vijelia în partid, schimbînd conducerea, seara de sîmbătă a adus cu sine și o replică naturală, cu vînt, ploaie și bucăți de gheață, care a schimbat la propriu fața partidului: sigla luminoasă de pe sediul PSD București a rămas fără cîteva becuri care au fost și ele excluse din organizație. Din inscripția cu „Partidul Social Democrat" a rămas doar „Partidul Soc Democrat", dovedind clar că acțiunea șefilor n-a fost chiar o furtună într-un pahar cu apă – sau cu vodcă, la masa lui nea Nicu V. E posibil să fi lăcrimat și niște tablouri electrice sau niște afișe cu Iliescu, din sediu, sau să fi apărut niște cruci pe statutul partidului.

Frontul Atmosferic de Salvare Națională

Șcrisoare dăschisă cu sabia ninja către barosanu Iliescu

Dom prăședinthe, mînca-ț-aș mandatele matale, îț scrie Manix Aurel din neamu căldărarilor telectuali și istorici, coviltiru nr. 3. De fact, nuț scriu io, ci fimea a mică, Șampania, care merge la școală căi place; io i-am zîs doar că cu școala nare vitor, și i-am făcut din ghiozdan un acordeon frumos, ca să-l aivă cînd pleacă în Italia, da ia nu ascultă, căi acră ca mă-sa. Io numai îi zîc ce să scrie, și ea scrie lu' matale.

Am auzit și noi că turcii ț-or trămis mai întîi o sabie mînărită al lu Fane Babanu, ca s-o ai matale, apoi au adus și orijinalu, doar s-o vezi. Uite la ce neam gîndit noi, și îț zîcem și lu matale:

Dă ordin la feraru de la grajdurile Cotroceni să mai facă o sabie la fel ca prima; apoi, cînd vine barosanu turcilor să o ia pe orijinalu acasă, îi pui pe masă pe toate trei, arenjate frumos, și îi zîci, zîmbind cum numai matale știi să rîzi: „Asta are, asta n-are, care-i spada lu Fane ăl Mare??". Da' vez să nu te-ncurci cu ele, cum a pățit Lorențo Lamă, vărmiu ăla prost, în parcarea autocarelor, la unguri. Dacă nu le ai cu mînăreala (deși am văzut io că te pricepi la jonglatul mandatelor!), dă un iemail lu nepotu meu, care e specialist în alba-neagra, și vine el să le rotească pă dejete.

Robii Hood

Carte frumoasă, rușine cui te-a stins!

Cum nu mai au ce să fure de prin oraș, niște șmecheri din Bihor s-au gîndit să le fure orădenilor librăriile. În mare secret, spațiile SC Librarul SA din Oradea vor intra în curînd pe mîna unui individ certat cu legea, Gheorghe Mudura, condamnat pentru fraudarea cu mai multe miliarde a societății PETROM. Să nu vă gîndiți că Mudura va păstra obiectul de activitate al societății, ci mai degrabă să vă gîndiți cum va arăta centrul Oradei cînd în actuala Librărie „Mihai Eminescu", aflată într-un spațiu protejat de Ministerul Culturii, va răsări o pizzerie sau o gogoșerie de tranziție! Culmea e că acest Mudura va cumpăra la pachet librăriile fără să pună banul jos, ci prin intermediul unui credit în firfirici luat de la o bancă italo-română care nici nu știe în ce s-a băgat! Cărțile au fost făcute. De rîs!

Cartelul de cărți

Jurnalul lui Tetelu

Vreme vine, vreme rece, cine sapă groapa altuia, departe ajunge. Tetelu merge mai departe. Mult prea departe. Oare? Citiți! Acum!!

7^30: IUPIII, MĂMĂ!! AM ÎNAUGURAT CONBINATU CHIMIC DE SILICON PENTRU ȚIȚE DE LA SOVEJA: „HEAVY PIEPT INDUSTRYZ" PETRU CURVELE DIN ȘOUPIZ !!! MAMĂ, MĂMUCĂ, SA CĂRAT CU BASCULANTELE SILICONU TOATĂ NOAPTEA ȘI SA DESCĂRCAT DOO ZILE ÎN FAȚĂ LA „OFFIȚ"! MAREȚ!! ACUMA VREAU SĂMI FAC ȘI UN COMTIM DE LIPOSUGȚIE PENTRU BOȘOROGIII GRAȘI CU BANI CARE LEA RĂMAS GAGICILE MICI ȘI ACUM SE VIOLEAZĂ CU ALȚII!!!

8^40: IMPORTAN!! SĂ NU UIT SĂ GÎNDESC: 11^20 – 11^30 !!!!

9^20: CÂTĂ AFJEGȚIE UMANĂ!! CA SĂ SĂ PUNĂ BINE CU MINE, ORGAZAȚIA DE PSD A MAFIEI DIN ~~TURNU-SEVERIN~~ TURNU MINUS SEVERIN A CUMPĂRAT DE LA MINE 2 PISICI MAIDANEZE DE GUNOI CU 1 MILION DE EURO!!!

~~9^30: RUGĂCIUNEA.~~ CÎCAT! EAR MAM ÎMBĂTAT!!

10^20: MEAM CUMPĂRAT 20 DE LITRII DE OCXIGEN, CA SĂ AM PENTRU APOCALIPSĂ → ÎN CAZ CĂ RĂMÎNEM FĂRĂ CURENT ELEGTRIC ȘI FĂRĂ AIER.

11^20: MĂ PLIGTISEAM, AȘA CAM ÎNCEPUT SĂ FĂBRIC LEI FALȘI, CA SĂ MĂ DISTREZ. 100 DE LEI FALȘI MA COSTAT 10.000 DE EURO – DA DE 5000 MAM DISTRAT. DE RESTU DE 5000 DE EURO CARE EAM CHELTUIT O SĂ MĂ DISTREZ DATA VIITORE CÎND O SĂ FIU PLIGTISIT (ȘI ASTA, FĂRĂ SĂ MAI CHELTUU NICI UN BAN DATA VIIITORE!!! GENIAL MĂ GĂSESC!!)

19^20: MEAM CUMPĂRAT UN SAT DE OAMENI ÎN MEHENDINȚI. EAM PUS IMEDIEAT LA TREABĂ, ĂDI DRACU DE LENEȘI: EAM PUS LA SORTAT DE URANIU: BĂRBAȚII SĂ SORTEZE URANIU ÎMBOGĂȚIT DE URANIU SĂRĂCIT EAR FEMEILE ȘI COPII URANIU SĂRĂCIT DE URANIU ÎMBOGĂȚIT. ALA SĂRĂCIT LAM LĂSAT EILOR.

23^00 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȚ VREA SĂ AM UN COPIL DE BANI. GATA!!

munca cu cartea

Romîrlănia pitorească

Băi, stimați consumatori de carte, iată că dl Pleșu nu se potolește și, în loc să-și bage mințile în cap, recidivează* în calitate de autor cu o culegere de texte adunate de prin *Dilema*, *Dilema veche* și *Plai cu Boi*. Vă scriu aceste rînduri cu oarecșce luciditate, încercînd să-mi spăl măcar o parte din păcatul de a mă fi lăsat manipulat de către acest monstru sacru, pardon, mistic am vrut să spun, care, strecurîndu-se în ungherele cele mai secrete ale minții mele, cu o abilitate rar întîlnită, m-a făcut să-i cumpăr producțiile așa-zis eseistice. Sînt slab, desigur. Recunosc și mă căiesc. Dar, iertați-mi, vă rog, aceste rătăciri cumpărătive și înțelegeți că, dacă ar fi fost după mine, n-aș fi aruncat banii pe insectarul ăsta pestriț în care dl Pleșu s-a străduit să înghesuie ca un entomolog, burghez va să zică, tot ce i-a trecut lui prin cap în plimbările prin țara noastră, dar și pe plan internațional. Păi, dacă n-are ce face, dacă nu merge la muncă ca noi, își permite să stea cu curu' pe scaun și să scrie despre români tot felul de chestii de rău. Da' ce, japonejii e mai breji? Că parcă tot el povestește cum s-a chinuit cu veceurili alea ielectronice care le au oamenii muncii din Kyoto și cum se chircește ei ca să mănînce din cauza mentalităților din Evul Mediu. Pe urmă, dl Pleșu mai povestește cum se plimbă el cu trenul 1642 pîn Moldova și se enervează că e banchetele murdare. Și ca să v-o zic p-aia dreaptă, c-acum m-am ienervat și eu, se mai ia și de alde domnu' Bondrea, decanul de la „Spiru", unde e nepoată-mea studentă la drept, că cică a fost mare comunist și face mișto de el. Băi, vreau să zic că-l doare-n cur pe Bondrea. A fost ștab pe vremuri, e ștab ș-acum; care-i problema? Nu s-o pricepe la îngeri, da'... are pe dracu-n el, aia e. Și de Pruteanu se ia, și de Păunescu de la Cenaclul „Flacăra". Auziți, bă fraților, da' vin și eu și întreb: dl Pleșu a dat butelie la vreunu'? Există și cîteva chestii care ar merita banii, cînd o bagă p-aia cu șpriț mă refer, dar imediat o ia razna și începe să bată cîmpii cu geologia politică, cre' că cu Țapu ceva, de nu mai înțelege nici dracu' nimic. D-aia vă zic, că sînt pățit, dacă vă împunge Aghiuță și vă apropiați de librărie, aveți grijă ce și cum, că dl Pleșu e vrăjitor, te face din fraze imediat dacă nu ești atent la conștiință. Știe să te farmece, frățe, ascultă ce-ți zic! Dac-ai pus botul să cumperi, ăla ești! Aveți grijă, ascultați ce vă zic, nu e de joacă cu omu' ăsta! Îți ia mințile și ți se suie la cap mai rău ca *Unirea* și pe urmă-ți face nevasta gură că dai banii pe cărți. Să nu ziceți că nu v-am zis!

Alin IONESCU

* **Andrei Pleșu, *Obscenitatea publică*, Humanitas, 2004.**

rebele arte

Politicianul nu e un detergent

…a zis Traian Băsescu săptămîna trecută, atunci cînd s-a inaugurat expoziția „Istoria Ardeiului", la FotoCabinetul din strada Mendeleev. Și noi știam că e așa, nu punem semnul de egalitate între un om, fie el și politic, și un detergent, fie el și performant. Dar, culmea, există agenții de publicitate care nu s-au prins de adevărul din titlul acestei consemnări, agenții atotștiutoare care păcălesc clienții cu demonstrații savante și discursuri trendy. Adică încearcă să „vîndă" un om politic în campaniile electorale ca și cum ar vinde o mașină, o gumă de mestecat sau, desigur, un detergent. Ceea ce se vede în această expoziție este parcursul unei campanii care este, în mod clar, campanie electorală, coerentă, inteligentă și, după cum s-a văzut la vot, chiar eficientă. Limba de lemn a sloganurilor comerciale și politice s-a frînt în alte cazuri, iar afișele convenționale au însemnat, adesea, bani aruncați pe fereastră, pe panouri, pe televiziune. „Produsul Băsescu" a fost, în acest caz, foarte bine îmbrăcat într-o campanie gradată inteligent, suplă și reactivă. Trebuie remarcat și curajul de a merge în campanie pe culoarea oranj, atunci cînd formațiunea politică reprezentată de Băsescu avea altă culoare. Sau valorificarea unui teasing al concurenței printr-o mișcare rapidă și o completare neașteptată a afișului destinat lui Mircea Geoană. Am reținut, manifestat în glumă, regretul echipei de campanie a lui Traian Băsescu pentru faptul că nu s-a intrat în turul doi, caz în care ei ar fi avut niște idei trăsnet!

Ioan T. MORAR

cinem-a pîrît

Buturuga scurtă întrece filmografia mare

Am fost la scurtmetrajele românești! Ca niciodată, ele au apărut prin cinematografe, să le vadă toată lumea. Ar fi fost și prea mare nedreptatea ca aceste filme de buzunar* să fie ținute sub salteaua prietenilor lui Sergiu Nicolaescu de la CNC, după ce cîștigaseră premii pe care nici un film mare românesc nu le-a obținut vreodată. Ce să vă zic:

Apartamentul e un banc bun. Un tip pleacă dimineața de acasă în delegație. Gesturile de fiecare zi: trezirea, prima țigară în fața ferestrei și a peisajului citadin românesc, cu blocuri, dusul gunoiului la ghenă. Rutina asta însă îi joacă feste. Nu pleacă, de fapt, în delegație, ci urcă la amanta lui de la etajul opt și, ducînd gunoiul ei, intră în propriul apartament. Din păcate, prea este banc. Însă foarte bine spus și beneficiind de o extraordinară calitate a imaginii.

Stejarii verzi de Ruxandra Zenide, o regizoare tînără, trăită mai mult pe afară. Opțiunea ei, venind în România, a fost să facă una din poveștile care îi amețesc pe occidentali, cu copii orfani și cu mizeria din casele de copii. Pe alocuri obositor și din ce în ce mai obositor.

Trafic de Cătălin Mitulescu. Împreună cu *Un cartuș de Kent și un pachet de cafea* al lui Cristi Puiu, sînt filme chiar despre altceva decît a fost vorba prin filmele de după '90. Un tînăr om de afaceri, îngrijorat că fetița lui a înghițit o agrafă, petrece 10 minute la o cafea cu o fată care vinde apă minerală pe stradă. Un alt tînăr cu o slujbă bună, care își permite să mănînce plăcintă cu brînză la un local de fițe, discută cu tatăl său despre angajarea acestuia ca paznic de noapte la un depou. Ambele au un farmec care vine din dialoguri și din decizia autorilor de a extrage frumusețe din banal.

Visul lui Liviu, al lui Cornel Porumboiu, e cel mai penetrant dintre cele cinci, cu Dragoș Bucur iar în rol de șmecher de cartier, cu dialoguri foarte vii și situații haioase și veridice.

Din cinci scurtmetraje îți poți face o părere despre cum poate să arate filmul românesc peste cîțiva ani. Ruptura de generația lui alde Nicolaescu și Cărmăzan e evidentă. Legătura cu filmele generației actuale e și ea foarte evidentă. Există un trend al poveștilor despre ghetouri și sărăcie și lipsă de perspective din care încă se mai poate scoate multă vreme substanță. Dar apar și altfel de filme și eu mă bucur mai mult pentru ele.

Alexandru VĂRZARU

* ***Visul lui Liviu* – Cornel Porumboiu; *Apartamentul* – Constantin Popescu; *Stejarii verzi* – Ruxandra Zenide; *Un cartuș de Kent și un pachet de cafea* – Cristi Puiu; *Trafic* – Cătălin Mitulescu.**

show biz da' culți

Raiul și răul

O prezentare a lui Dan C. Mihăilescu mi-a atras atenția asupra cărții lui Joshua Muravchik, *Raiul pe pămînt. Mărirea și decăderea socialismului*, apărută la editura Brumar în traducerea lui Dorian Branea și a Cristinei Chevereșan. Ca unul dintre beneficiarii sistemului, timp de 42 de ani, credeam că știu mai totul despre creatorii socialismului științific. Dar, oricîte ai ști, mai e loc de ceva în plus. Habar n-aveam că Engels aștepta cu nerăbdare izbucnirea unui război mondial care, scrie el, „o să strivească alianța slavă și va distruge în întregime aceste popoare încăpățînate, așa încît înseși numele lor or să dispară…". Marx, ca să nu rămînă mai prejos față de prietenul lui, cerea „anihilarea raselor reacționare cum ar fi croații, pandurii (?), cehii și alte jeguri de felul acesta". Semnul de întrebare la *panduri* îmi aparține. Cum cuvîntul a ajuns la noi din ungurește, este de bănuit că Marx se gîndea la unguri. Românii intrau, probabil, la alte jeguri. Orice comentarii mi se par inutile. ● Într-o cronică la cartea lui Octavian Paler, *Autoportret într-o oglindă spartă,* același Dan C. Mihăilescu constată că autorul trece cam în fugă peste lunga sa carieră strălucită avută sub comuniști și scrie: „Știu ce ar avea de spus inamicii (lui O.P., *n.m.),* destui, ai scriitorului: de ce tot copilăria și nu episodul Berna, 1956? De ce aceeași Lisa (satul în care s-a născut O.P., *n.m.)* și nu evocarea anilor de directorat ceaușist din TVR? Ș.a.m.d." Nu trebuie să fii neapărat un inamic al lui Paler ca să-ți pui asemenea întrebări. Probabil că cei 35 de ani (1949-1983) în care Paler a fost un stîlp al comunismului nu au încăput în *Autoportret* din cauză că oglinda era spartă. **(Șt. A.)**

● Lucrurile nu merg ca lumea în jurul nostru pentru că s-a îmulțit numărul proștilor care aruncă pietre în apă, în vreme ce numărul deșteptilor care sar după ele nu a crescut pe măsura acestei sarcini sporite. Vă dau un exemplu recent, cu un impostor, Sorin Cerin, care a reușit să păcălească trei publicații onorabile cu mitomania sa. *România liberă* și *Dilema veche* au fost entuziasmate de succesul pe care acest compatriot al nostru l-ar avea în SUA, vînzînd milioane de exemplare din volumul său *Destiny.* Vinerea trecută a căzut în plasă și *Ziarul de duminică,* prin persoana lui Daniel Nicolescu, semnatarul articolului *Precum în Cerin așa și pe pămînt.* Autorul articolului declară, fără să clipească și fără să verifice, că Sorin Cerin ar fi vîndut cărți de ordinul milioanelor și că ar fi în topul celor mai bune vînzări unde, „cu fluctuațiile inerente", l-ar fi bătut și pe *Harry Potter!* Nu este adevărată nici o iotă din tot acest balon de săpun. Sorin Cerin nu figurează în nici un Top 100, nici în topul 1.000, nici în topul 100.000, poate doar în imaginația sa să se întîmple așa ceva. O minimă curiozitate și o jumătate de oră petrecută pe Internet ar fi lămurit minciuna gogonată. La Barnes & Noble, site-ul celui mai mare lanț de librării din SUA (citat de Nicolescu!), Sorin Cerin este trecut cu cifra 650.366, care nu înseamnă exemplare vîndute, domnule Nicolescu, ci *rank*, așa cum scrie, adică *loc.* Sorin Cerin este pe locul 650.366 (vinerea trecută), iar aprecierile cum că autorul ar putea sta alături de Dostoievski, Cervantes, Balzac sau Márquez e o făcătură odioasă, e vorba de niște opinii ale unor presupuși cumpărători, fără să implice nici o judecată a unui critic instituționalizat din SUA. Singura posibilitate a lui Cerin de a sta lîngă cei patru este pe raftul bibliotecii sale personale, dacă își așază romanul lîngă operele lor! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

România – nou turneu de caniculare

E vară. E cald. Vin și aversele. Se ceartă Giovanni cu Lucescu; Liga – cu CNA-ul; și Mitică, la oha, cu Gigi. Am revenit unde eram dintotdeauna. În România. Europenele – ca cum n-au fost. Jucătorii noștri,ăia cît de cît rămași prin țară, migrează mai mult către Est, spre spațiul extracomunitar. Donețk și Vladikavkaz deveniră Roma, Mecca și Ierusalimul fotbalului românesc. Undeva, în depărtări, galbena și misterioasa Chină șade cuminte, ciugulind cîte un mic transfer. Situația e sub control. Cluburile de top, alea de se lăudau că-și vor păstra intacte loturile, Fraților și Verilor, exportă tot ce se poate exporta. Iar amărăștencele, normal, se tîrîie ca de obicei în acest sezon, că nici nu mai știi, dom'le, cu ce echipe va începe și campionatu' ăsta! Așa că, pe acest anotimp canicular, putem deja schița agenda următoarelor zile sau chiar săptămîni. Cu nedisimulat cinism jurnalistic, vă anunțăm că se va discuta despre:

– bursa transferurilor;

– situația financiară precară a anumitor cluburi din România;

– problema drepturilor de televizare a partidelor din Divizia A

și, rezultînd din toate acestea, punctul D, și cel mai important

– o serie de certuri, cotăieli, îmbrînceli, bălăcăreli și mici scandaluri, antamate firește în jurul banilor, și menite să aducă aceleași vechi și eterne personaje în atenția mass-media și a publicului toropit.

Mersi, am mai servit așa ceva! Că cine cu cine se porcăiește și care cu care se înjură – să fim noi sănătoși, am tot consemnat! Altă chestie ne-ar plăcea, și d-aia v-am zis că parcă prea repede au trecut Europenele… Deci, ce se-ntîmplă, am avut și noi doi reprezentanți la Euro 2004: pe președintele Mircea Sandu și pe antrenorul Anghel Iodănescu. Dînșii ne-au reprezentat cu mîndrie tricolorile patriei. Or fi ieșit din grupe, or fi prins finala? Noi încă nu ne-am prins. Da' ne așteptam ca abia acum, la spartu' tîrgului și al turneului final, să apară în fața națiunii și să ne lumineze. Zi-ne, nea Mirceo, care-i treaba cu noile tendințe la nivel organizatoric și cu managementu' dă echipe naționale! Iesplică-ne, nea Puiule, cum devine chestia cu cele mai recente trenduri ale orientărilor tactice și de ce o să ne bată Cehia și ne va veni greu să depășim Olanda! Luminați-ne, deșteptați-ne, convocați o conferință de presă în care să spuneți națiunii că, după Euro 2004, România nu mai poate evolua ca după 23 August 1944!… Scuze, stimați telespectatori. Ne-am încălzit prea tare. Canicula-i de vină. Am uitat că Președintele și Generalul beneficiază de o binemeritată odihnă, după un istovitor turneu final, unde numai ei au fost, pe undeva, prezenți. Așa că, se ceartă Giovanni cu Lucescu, Liga – cu CNA-ul, și Mitică, la oha…

Viorel MOȚOC

Hai, dom'le, să recunoaștem cinstit: mare noroc a avut echipa Greciei cu nea Puiu al nostru! Păi, ia să ne gîndim: dacă nu era el, cu stilul lui inconfundabil, să le rateze o calificare, mai trebuia ei să-l aducă pe neamțu' ăla să-i antreneze? Iaso, remalaga! Nu ieșeau nici din grupe!
adidas

McChicken Iordănescu și McGrătar Sandu, doi conducători care au dus fotbalul din România pînă în faza semi-finală: comă de gradul I, fără speranțe

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Fiindcă tot am vorbit atîta despre Campionatul European din Portugalia – că doar la asta mai sîntem buni – trebuie să ne amintim că avem și noi un jucător care muncește acolo, în breasla fotbaliștilor profesioniști. Este Marius Niculae, băiatul ăla care se tot accidentează și se ceartă cu familia lui mai des decît verii Becali. Ei bine, fiți atenți ce față ne-a relatat un amic ce a avut șansa de a fi în Portugalia în timpul campionatului. Mergea într-o bună zi cu taxiul (ca să știți: acolo nu există să faci cu mîna și să oprească, trebuie musai să îl iei din stație!), șoferul a aflat ce nație este amicul nostru și s-a lăudat că îl știe bine pe fotbalistul român, pentru că exact lui îi dă bani ca să-l aprovizioneze, în timp ce stă în cantonament, cu ceea ce se numește la ei „vinho verde". Cică îi plac și fetele. Dacă zicea și de manele, poate că îl credeam, dar așa avem serioase semne de întrebare.

● Că tot vorbeam de firmele lui Țiriac junior, din scandalul „cocaina": cică Raluca Sandu, unul din colegii săi de scandal, are și ea o firmuliță. „Ralu Media" se numește aceasta și bănuim că a fost înființată pe vremea cînd fiica nașului se dădea pe ecran la B1 în chip de prezentator de emisiuni TV. O carieră nepromițătoare, de care s-a ales, pînă la urmă, praful.

Eva Henţigova

Astai-i iahtul ce-am pohtit!

În atenția lui Dragoș Mușat, a lui nea Virgil (pentru zilele cînd o să-i iasă, în sfîrșit, combinația magică de la 6/49) și a celorlalți români pentru care visul de a avea un iaht este un vis: iată, avem în imagine, special pentru dumneavoastră, iahtul lui Roman Abramovici, omologul lui G. Becali de la clubul de fotbal Chelsea. Acuma, să nu credeți cumva că, dacă am zis „omologul lui G.B.", investitorul rus crește oi pe puntea hardughiei. În schimb, de cîte ori miroase a carne de om în jurul iahtului, crește brusc și un angajat cu o cameră video, pentru a-l filma pe cel care se apropie. Nu vrem să ne gîndim ce cucuie creșteau în freza curioșilor dacă barca era – Doamne ferește! – chiar a preacuviosului G.B.!

Blătașii de pe Bistrița

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Il cappo di tutti cappi în gură

Doru Braia a fost bătut cu capete în gură la sediul central al PNŢCD de către şeful biroului de presă al partidului. Urmează ca PNŢCD să organizeze o conferinţă de presă pe marginea incidentului, la care credem că vor merge doar ziariştii care au bodyguarzi. Sau cei care sînt tari de gură, mai tari decît sînt ţărăniştii de cap.

Lumea e un tartru

La Suceava, preşedintele PNL este dentistul preşedintelui PSD local. Ce să-i faci dacă i-a plăcut cartea: dacă era boxer, nu dentist, poate îi ieşeau lucrări şi mai bune.

Floarea din grindină

În Vrancea, provincia europeană a lui Marian Oprişan, a fost înfiinţată o unitate antigrindină. Se pare că Marian Oprişan şi PSD-ul lui vor să le ia localnicilor şi bucuria gheţii din paharul de apă de la cină. La ce le-ar folosi vrîncenilor atîtă gheaţă picată din cer cînd ei nici de frigidere nu mai au nevoie?

Agentul 07 la mie

Un agent de poliţie din Buzău a fost prins beat la volan. Bine că l-au oprit la timp, altfel ar fi ajuns să urmărească cu sirena ciorditorii de prin magazine.

O, ce vîsle minunate!

Un român se laudă că a făcut de două ori înconjurul pămîntului într-o barcă. N-ar fi primul român care reuşeşte performanţa, doar că ceilalţi nu se pot lăuda că au comis-o cu ambarcaţiunile lor. Dacă ne gîndim bine, nici măcar containerele nu erau ale lor.

Drumul demnitarului de la abac la bac

Longher Ghervazen, deputat din partea minorităţii poloneze, şi-a luat bac-ul anul ăsta, la vîrsta de 32 de ani. Ne bucurăm sincer pentru el şi nu avem a-i reproşa decît că n-a făcut şi el o facultate înainte, ca alţi colegi ai lui din Parlament.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 28

contraeditorial

Unde ne doare de certurile din PSD

Am citit o puzderie de analize stârnite de ultimele fapte politice ale domnului Adrian Năstase, preşedinte şi premier, şi ale colegilor dumisale de la partid şi Guvern. Sunt foarte interesante. M-am simţit destul de bine. Nu pot să spun că am înţeles ce se întâmplă, dar important este că nu mă plictisesc. Nu mă doare capul.

Specialiştii care au scris despre demisia anunţată a preşedintelui PSD, urmată, de fapt, de îndepărtarea altor persoane de la conducere, sunt preocupaţi de soarta politică a respectivilor. Se vorbeşte despre conflictele dintre unii şi ceilalţi, despre viitorul politic al protagoniştilor. Este, într-adevăr, un bun exerciţiu de gândire să încerci să priveşti în viitor. Eu susţin teoria că unii vor ieşi în avantaj faţă de alţii. Cine? Iliescu sau Năstase, Talpeş sau Nica, Dan Ioan Popescu, Duvăz, Sârbu, Hrebenciuc, Plumb etc. – habar n-am. Nici nu-mi pasă. Mă doare-n cot.

A, că-mi mai vine să meditez, asta-i altceva. Meditez, de exemplu, la domnul Năstase: domnia-sa şi-a pus obrazul la bătaie ca să îi ajute să se îmbogăţească pe mulţi dintre colegii de la putere; oamenii, ajunşi azi putred de bogaţi, susţinuţi de armate de mercenari fideli la bani, au devenit nişte ingraţi şi s-au întors împotriva Dânsului. E, într-un fel, trist să vezi că hoţii ajung să se certe între ei. Că nici măcar la tagma asta ticăloasă nu există solidaritate. Dar de durut, mă doare-n pix.

Eu cred că, oricine va câştiga, pentru cei care sunt furaţi zilnic nu se va schimba nimic. Tot în mizerie se vor lăfăi. Eu cred că, oricine va pierde, nu va pierde decât poziţia faţă de ciolan. Dacă ar fi vorba despre o bătaie pe bune, în care cei despre care eu zic că au furat ar fi azvârliţi prin tribunale, laolaltă cu cei care fură mărunţiş, atunci da, m-ar durea mintea. Dar aşa, mi se pare foarte corect ce a spus domnul Ion Iliescu, acum câteva zile, reporterilor de pe aeroport care l-au întrebat ceva despre demisia lui Năstase: „nu vă priveşte". Aceste memorabile cuvinte, izvorâte, ce-i drept, din kaghebismul său atavic, au fost cea mai sănătoasă recomandare din tot scandalul. Treaba noastră este să scăpăm de mafia securiştilor care face ca România să se integreze în Europa numai cu conturile lor elveţiene. De Iliescu, la pachet cu Năstase, Talpeş, Geoană, nu-i treaba mea care dintre ei îi trage scaunul celuilalt. Că şi-a tras Năstase birou coordonator? Că s-a supărat Iliescu? Că mârâie Dan Ioan Popescu? Că Talpeş e exilat la Severin? Mă doare-n fund, mon cher!

Mircea TOMA

Săptămîna românilor

Mult zgomot Petru Nica

Pentru românul Petru Nica, angajat al International CPI Security, săptămîna a început bine. Să se mai plîngă şoferii că nu se cîştigă bine în România! Totul e să-mpuşti un client gras. Pentru omul nostru, clientul de luni dimineaţă s-a numit Milioane. Pe numele complet Trei Milioane $, alias O Sută De Miliarde. Şi nici măcar n-a trebuit să-mpuşte pe nimeni pentru asta. Banu' s-a urcat singur în maşina blindată şi apoi i-a zis şoferului: „Vezi zerourile astea şase care se ţin ca tîmpitele după mine? Ia-mi-le, te rog, de pe coadă că m-am săturat de ele ca de ochiu' dracului!".

➠ La încheierea mandatului său de ambasador, Michael Guest a ţinut să-i înmîneze preşedintelui Ion Iliescu o listă cu principalii suspecţi de corupţie din România. „Senchiu verimaci, mistăr ambasadăr Mai că-l Ghest! Aim gonă rid ză neims rait aftă transleişăn in romeiniăn", a declarat preşedintele Iliescu, mirat că şi în limba americană există cuvinte româneşti precum Năstase, Mitrea, Micky Şpagă etc. ➠ Nici nu i-au trecut nervii de după întîlnirea cu obraznicul ăla de american, că pe capul preşedintelui a căzut altă dandana: arogantul de Năstase ameninţă cu demisia din partid. Joi, la prima oră, premierul s-a înfiinţat la Cotroceni şi l-a provocat pe Ion Iliescu la numărarea ouălor: cînd tu mie, cînd io ţie, cînd tu la amîndoi. Acum, în prag de alegeri... cam nasol momentul! Acuma pune mîna şi ia-l, du-l la Snagov, la Vila Lac 1, pune-o şi pe Corina Creţu să-l caute puţin în Cornu, că nu se face să ieşim la măi, animalele din presă cu feţele astea lungi.

➠ S-a mai descoperit un fragment din Scrisorile lui Erbaşu, parţial ascunse de către familia acestuia. Deocamdată, scorul meciului Sinucidere-Crimă este acelaşi: 3-1. Cum ocaziile se răzbună, după cîteva ratări ale medicilor legişti, anchetatorii au contraatacat şi au înscris la faza cu manechinul aruncat peste balcon, majorînd scorul înspre Sinucidere. ➠ ...Cum? Încă o modificare de scor? Dăm legătura la Braşov, unde s-a mai înregistrat o sinucidere: directorul BNR Dan Alexandru Nicolae Boriceanu, şi de această dată tot în gol dintr-o fază fixă: lovitură de la etajul al treilea al unui imobil, fără zid, singur cu portarul.

➠ „Căldură? Mare, monşer!" au exclamat majoritatea românilor la sfîrşitul săptămînii trecute, cînd meteorologii au prognozat 38 de grade la umbră cu 23 de grade temperatura apei mării. Ţeapă! Am fost şi-am verificat. Aş fi vrut s-o văd pe doamna Ortansa Jude în Vama Veche, făcînd baie în apa aia sloi care sigur n-avea mai mult de 10 grade Celsius. ➠ A, apropo, o veste bună ca să vă facem încălzirea pentru rubrica de mai jos. Guvernul Adrian Năstase încearcă să-i încurajeze pe turiştii care se duc la mare cu maşina: taxa de pe podul de la Cernavodă a fost desfiinţată. Asta ca să nu se mai formeze la ghişee coloanele alea infernale care să-l silească pe premier să pornească girofarul la elicopter cînd merge la Neptun.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Cît avem, bă, în dubă? 50 de miliarde? Adică 150 de kile de bani? Aoleo! Şi, pe căldurile astea, să ne chinuim să le furăm, să ne opintim cu sacii, să fugim cu ei şi să-i încărcăm tot noi în altă maşină?... Nu, tată, nu-mi convine! Hai mai bine să găsim nişte băieţi, le dăm şi lor o ladă de bere şi-i punem să jefuiască în locul nostru!

Membri ai unei firme de pază şi protecţie descoperind la ce-s buni, vara, banii lichizi: să-i bei!

Veşti bune

Iliescu cel Oarecare şi Strîmt

➠ În sfîrşit, odioasa taxă de pe auto-ulița Feteşti-Cernavodă a fost scoasă. În sfîrşit, 60.000 de lei nu se mai duc aiurea – pentru ca să-şi mai cumpere şoferul ministrului Mitrea încă 28 de covoraşe de picioare la jeep-ul lui Grand Cherokee şi 100 de casete de manele noi cu Adrian. Năstase.

➠ ÎPS Pimen, arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor, l-a făcut „rămăşiţă a Partidului Comunist" pe Iliescu. Pentru că s-a dus să se pozeze cu mîna capului sabiei lui Ştefan cel Mare şi Sf., Iliescu a pus SPP-ul să bată jumate dintre răzeşii lui Şt. şi Sf., care voiau să stea şi ei alături de osemintele de 500 de ani ale domnitorului moldovean. Poporul a luat bătaie ca întotdeauna – ca şi pe vremea lui Şt. c. M. şi Sfînt – numai că Iliescu n-a ridicat nici o biserică. Ca mare hidrotehnist, Iliescu n-a reuşit să ridice decît un baraj: între popor şi PSD, sperăm noi, şi nu sperăm prost după ultimele alegeri.

Străbuna Vestire